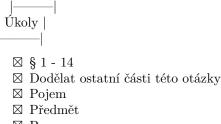
Státnice

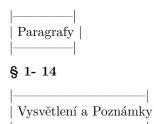
 $1\\2\\59\\81$

Contents
Učební pomůcka státní závěrečné zkoušky Přehled Informace k jednotlivým otázkám Občanské právo Obchodní právo Ekonomika a podnikové finance
Učební pomůcka státní závěrečné zkoušky
+=====+ TOC definition for MMD +=====+
{{TOC}}
Přehled
+=====+ Odkaz na file s přehledem otázek +=====+
+======+ Přehled otázek
Informace k jednotlivým otázkám +=======+
Následuje již seznam otázek a informace k nim

Otázka 1 - Občanské právo hmotné – pojem, předmět, prameny, systém, systematika občanského zákoníku, dispozitivní a kogentní normy v občanském právu.

- □ Prameny
- ⊠ Systém
- $\boxtimes \,$ Systematika občanského zákoníku
- 🛛 Dispozitivní a kogentní normy v občanském právu

• Pojem

- Občanské právo hmotné, obash mám jako komentář k nadpisu
- Dobrá prezentace na toto téma zastaralé, odkazuje ještě na původní Občanský zákoník
- Lidé se při svém chování sledující uspokojení nejrůznějších potřeb a zájmů dostávájí mezi sebou do vzájemných vztahů (společenských vztahů), ale nejenom mezi sebou, uspokojení potřeb se týká například i zvířat, věcí neživých (hmotných a nehmotných) a podobně.
- Aby tyto vztahy fungovaly správně (aby se zajistila nějaká funkčnost) a nevznikal chaos a nepořádek usmyslela si společnost určitý řád (consensus, jedná se o lidský konstrukt).
- Tyto pravidla jsou vyjádřením zásad, na kterých společnost spočívá, s vývojem společnosti se vyvíjel i tento řád, ten udržuje společnost ve stavu, kde platí jakýsi řád a umožňuje tak společnosti rozvíjet se například správně nastavený řád je základem pro správné fungování ekonomiky a je asi nejdůležitějším faktorem v rámci okolí firem, bez kterého by firmy nemohly fungovat.
- Tento řád byl z prvu tvořen zvyklostmi, úzusy, náboženskými pravidly,

- morálkou a podobně -> některé z těchto nepsaných pravidel se začala diferenciovat a stávat společensky **závaznými** (všeobecně příjmanými, respektive obecně závaznými) a **vynutitelnými**.
- Tento řád upravoval základní pravidla, na kterých bylo z hlediska různých sociálních konfliktů zvláštní společenský zájem, aby se zajistil pořádek a mír, zachování a vynutitelnost těchto pravidel se staly pro další společenský rozvoj nezbytnou nutností.
- Při určitém stupni vývoje tento řád začala pro všechny lidi vynucovat jakási centrální autorita, tou byl stát, který tvořil a garantoval uplatnitelnost a vynutitelnost těchto pravidel jako představitel veřejné moci.
- Tyto pravidla se nazývají jako právní pravidla (právní normy), souhrnem těchto norem právní řád, respektive právní systém v objektivním slova smylsu (tvz. objektivní právo), jehož součástí, ačkoli někdy nepsanou, jsou i právní zásady (společně s normami utvářejí funkční strukturu práva).
- Právo v objektivním smyslu právní rámec, stanovuje příkazy a zákazy, jedná se tedy ve své podstatě o psané právo.
- Právo v subjektivním smyslu právo chovat se podle obejktivního práva, tedy právo na to chovat se určitým způsobem.
- NOZ lze považovat za nejvýznamější pramen občanského práva hmotného, lze považovat za nejvýznamější soubor pravidel lidského chování v oblasti soukromého práva
- Zásadní princip nového občanského zákoníku autonomie vůle, ne jenom úprava majetkových poměrů, ale taková úprava, která umožní v mezích zákona ponechat jednotlivci co největší prostor k vlastnímu vytváření soukromého života - dává jednotlivcům velkou svobodu při úpravě vzájemných práv a poviností (vzájemných vztahů).
- Tyto dvě výše zmíněné body se řídí 3 zásadními zásadami = zásady jsou základní pravidla, které ovládají soukromé právo jako systémový celek a prostupují celou právní úpravou, nutnost je respektovat
 - * lex generalis, pokud není lex specialis řídí se všechny práva a povinnosti osob tímto předpisem
 - * OZ upravuje obecně osoby a jejich stav právní následky početí, narození člověka a jeho smrt, nabytí/omezení svéprávnosti, právní subjektivitu u FO a PO, vznik a zánik manželství, vznik a zánik partnerství, PO
 - * OZ shrnuje téma soukromého práva do 4 nejdůležitějších právních institutů, osoba, rodina, vlastnictví, smlouvy
- Stanovuje mnoho zásad vymezeno v obecné části občanského zákoníku, obecně do § 14
 - * Rovnost osob, ochrana slabší strany spotřebitel, nájemce, nezletilí
 - * výklad a použití právního předpisu nesmí vést ke krutosti/bezohlednosti nebo být v rozporu s dobrými mravy

- * Soukromé právo chrání svobodu a důstojnost člověka
- * Ochrana života, zdraví, svobody, cti, důstojnosti a soukromí
- * Rodina, rodičovství a manželství požívají zvláštní ochrany
- * Nikdo nesmí pro nedostatek věku, rozumu nebo pro závislost svého postavení utrpět újmu
- * Povinnost splnit slib, povinost poctivého obchodního styku, pactum sum servata
- * Ochrana vlastnického práva
- * Nikomu nelze odepřít co mu po právu náleží
- * Hledisko běžné opatrnosti a profesionality podnikatele
- * Každý má povinnost jednat v právním styku poctivě, v souladu s dobrými mravy, bezdůvodně neškodit, ochrana dobré víry
- * Zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany
- * Ochrana v minulosti nabytých práv zákaz retroaktivity
- * Pokud nelze právní případ rozhodnout podle výslovného ustanovení -> rozhodne se podle nejbližšího podobného ustanovení -> jinak podle principů spravedlnosti a zásad
- * Zásado kdo dřív přijde, ten dřív mele -> například KN
- * Judikatura má precedenční charakter očekávání, že případ bude vyřešet obdobně, jako případy podobného typu -> pokud ne, nárok na vysvětlení
- Vyvratitelná právní domněnka, že osoba jednala poctivě a s dobrou vůlí
 - * Dobrá vůle obejtivně osoba a všechny ostatní osoby jsou přesvědčeny, že osobě právo patří, a že osoba jedná po právu
 - * Dobrá vůle subjektivně osoba je přesvědčena, že jí právo patří a že jedná po právu
 - * bona fides

• Předmět

- Předmět stanovuje §1 odstavec 2 Občanského zákoníku, respektive stanovoval za účinnosti starého Občanského zákoníku majetkové vztahy FO a PO, majetkové vztahy
 - mezi těmito osobami a státem, jakož i vztahy vyplývající z práva na ochranu osob,
 - pokud tyto občanskoprávní vztahy neupravují jiné zákony . Nově lze definovat předmět občanského práva hmotného jako: Občanské právo lze vymezit jako obecné soukromé právo, jehož předmětem jsou osobní, rodinná a majetková práva a povinnosti subjektivní povahy, které se vztahují na všechny osoby občanského práva a na všechny občanskoprávní záležitosti, jež se mezi nimi navzájem příznačně realizují na zásadách jejich autonomie vůle a rovného (rozuměj hmotněprávního) postavení jako nejvýraznějších projevů jejich svobody, důstojnosti a rovnosti v soukromém právu.
- Předmět -> obecné soukromé právo, jehož předmětem jsou -> osobní, rodinná a majetková práva a povinnosti subjektivní povahy, které se vztahují na všechny osoby občanského práva + na všechny

občanskoprávní záležitosti

• Prameny

- Ve stejné publikaci Občanské právo hmotné od Wolters Kluwer.
- Zásadním pramenem je Občanský zákoník, jsou ale i další prameny občanského hmotného práva, ZOK, zákon o pojistné smlouvě, zákon o právu autorském, o katastru nemovitostí etc.
- Prameny občanského práva úplně low level vycházejí z Ústavního pořádku Čr, především z Ústavy Čr a Listiny základních práv a svohod
- OZ patří mezi nejrozsáhlejší právní kodexy českého právního řádu.
- Převažují v něm normy dispozitivní
- OZ patří mezi obecný základ dalších právních odvětví soukromého práva a tvoří základ celého právního řádu
- Dále: ustálená rozhodovací praxe soudů, zvyklosti pokud se jich dovolává zákon, obecné právní zásady, dobré mravy a veřejný pořádek

• Systém

- Ibid.
- Děleno do 5 částí:
 - * Část první **obecná část** obecné zásady, statusové právo FO a PO, PO, ústav, nadace, podnikatel, věci a skutečnosti
 - * Část druhá rodiné právo manželství, příbuzenství, vztahy mezi rodiči a dětmi
 - * Část třetí absolutní majetková práva věcná práva (vlastnická práva, držba, věcná práva k věci cizí - právo stavby, věcná břemena, zástavní právo, zadržovací právo, předkupní právo) princip numerus clausus, dědické právo, na roveň staveno vlastnictví hmotných a nehmotných statků, zvířata jako nevěci, superficies solo cedit, věcná práva k věcem cizím, držba
 - * Část čtvrtá **relativní majetková práva** závazkové právo, smlouvy, závazky z deliktního jednání, odpovědnost za škodu, smlouvy původně upravené v obchodním zákoníku, nekalá soutěž
 - * Část pátá **ustanovení společná, přechodná a závěrečná** legislativně technická problematika, rušení zákonů například Obchodní zákoník

• Systematika občanského zákoníku

- Právní síla.
 - * Nad Primární a Sekundární by se dali ještě zařadit mezinárodní smlouvy a právo EU.
 - * Primární zákonné **Právní předpis legislativy** ústavní zákony, zákony, zákonná opatření senátu PČr
 - * Sekundární podzákonné Právní předpisy exekutivy Nařízení vlády, vyhlášky ministerstev a jiných správních úřadů, vyhlášky ČNB, nařízení Obcí a Krajů v přenesené působnosti, rozhodnutí prezidenta Čr, právní předpis územní samosprávy vyhlášky krajů a obcí
- Členění občanského zákoníku je na:

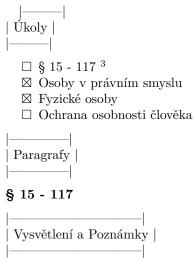
- * Část
- * Hlavu
- * Díl
- * Oddíl
- * Pododdíl
- Ibid.
- Dispozitivní a kogentní normy v občanském zákoníku
 - Existují kogentní a dispozitivní ustanovení
 - V novém občanském zákoníku platí zásada autonomie vůle, jak si mezi sebou tedy strany ujednají vzájemná práva a povinnosti je čistě na nich, musí se jen řídit základními ustanoveními zákona a rovněž se nesmí odchýlit od kogentních norem daného zákona.
 - Dispozitivní¹
 - * Ibid.
 - * Strany se podle svého uvážení, avšak v mezích zákona, mohou od zákona odchýlit
 - * Typické pro právo soukromé.
 - * Stanovuje pravidlo, které však nemusí platit, dohodnou-li se strany jinak.
 - * Dispozitivní části občanského zákoníku:
 - · Část například většina občanského zákoníku.
 - Kogentní²
 - * Strany se v žádném případě nemohou odchýlit od zákona
 - * Není možné ochýlit se od její dispozice.
 - · Skladba právní normy:
 - · Hypotéza například časové, místní určení, osobní, věcná
 - Distpozice příkaz, zákaz, dovolení, právo (strpět, dát, zdržet se, konat)
 - · Sankce pokud osoba nejedná s ohledem na dispozici
 - · Druhy norem
 - · Přikazující
 - · Zakazující
 - · Opravňující
 - Doporučující
 - Teleologické vyjadřují cíl, ale né prostředek jak ho dosáhnout, ten je standardně ponechán na adresátovi právní normy
 - * Typické zejména pro právo veřejné, veřejná ingerence do práva.
 - * Nepřipouští subjektům právního vztahu odchýlení projevu vůle či chování od pravidla stanoveném v kogentní normě.
 - * Subjektům práva stanovují práva a povinnosti a to podmíněně, nebo nepodmíněně (podmíněné - obsahují hypotézu, nepodmíněné - neobsahují hypotézu).

 $^{^1\}S$ 1 odstavec 2 Občanského zákoníku.

²§ 1 odstavec 2 Občanského zákoníku.

- * Rovněž se není možné ochýlit od práva, pokud by takové ujednání mezi stranama porušivalo dobré mravy, nebo veřejný pořádek -> jinak stíženo absolutní neplatností
- * Kogentní části občanského zákoníku:
 - Část například statusová -> nikdo se nemůže vzdát právní subjektivity.
- Obecná část
 - Paragrafy 1 až 14.

Otázka 2 - Osoby v právním smyslu. Fyzické osoby. Ochrana osobnosti člověka.

- Osoby v právním smyslu
 - Osobami v právním smyslu jsou osoba fyzická a osoba právnická
 § 18 OZ
 - Subjekty občanského práva
 - Subjekt = osoba, pouze osoba je nositelem práv a povinností a pouze po ní je možné je vymáhat § 17 OZ
 - Pokud je zřízeno právo něčemu, co osoba není, přičte se takové právo osobě, které po právu náleží -> tzn. pokud by bylo zřízeno právo věci, přičetlo by se vlastníkovi dané věci.
 - Definice osoby v právním slova smyslu = soubor vlastností, jimiž jsou vybaveni potenciální účastníci právních vztahů.

 $^{^3}$ § 115 až 117 jsou zrušeny.

 Jinak, čistě obecně řečeno = osobou je každá biosociální bytost bez ohledu na další charakteristiku.

Primárně je potřebné definovat jednotlivé způsobilost a právní osobnost

- Rozdíl mezi právní osobností a svéprávností.
 - Právní osobnost (právní subjektivita) schopnost míz v mezích zákona práva a povinnosti.
 - Právní subjektivita je tedy = způsobilost k právům a povinnostem pouze osoba
 - Svéprávnost schopnost nabívat pro sebe práva a povinnosti (tedy právně jednat) svéprávnost má každý, i nezletilý, ten ale jenom v rámci své rozumové a volní vyspělosti, plnou svéprávnost má pak každý, kdo dovršil zletilosti a není soudem omezen na svéprávnosti.

• Deliktní způsobilost

- způsob založit svou odpovědnost, tedy nést nepříznivé právní následky za zaviněné protiprávní jednání - například náhrada škody
- způsobilost k zaviněným protiprávním jednáním
- § 24 každý člověk odpovídá za své jednání, je-li s to posoudit jej a ovládnout - posouzení je tedy ve vazbě na schopnost posoudit své jednání a své jednání ovládnout.
 - * kdo se vlastní vinou přivede do stavu, kdy by jinak za své jednání neodpovídal -> odpovídá za své jednání
 - * § 2922 ti, kteří svým přičiněním přivedli osobu do daného stavu s ní odpovídají společně a nerozdílně
- v plném rozsahu se nabije plnou svéprávností nezletilý například nemá plnou deliktní způsobilost -> protože nemůže uzavírat všechny právní jednání
- Právní osobnosti ani svéprávnosti se nikdo nemůže vzdát.

· Fyzické osoby

- Bez ohledu na svéprávnost, právní osobnost, nebo jakoukoliv způsobilost -> každý člověk má vrozená, již samotným rozumem a citem poznatelná přirozená práva, a tudíž se považuje za osobu
- Daná osoba => má právní subjektivitu a je tak subjektem práva
- Zákon upravuje jakým způsobem je možné mít práva a povinnosti
- Identifikační znaky fyzických osob: jméno, bydliště, datum narození a další identifikační údaje podle jiných právních předpisů.
- Bydliště § 80 OZ člověk má bydliště v místě, kde se zdržuje s úmyslem tam žít s výhradou změny okolností trvale.

 $^{^4 {\}rm Jedn\acute{a}}$ se tedy o kogentní ustanovení, viz Otázka číslo 1, v souladu s § 1 odstavce 2 Občanského zákoníku.

- * každý se může dovolat skutečného bydliště,
- * Nemá-li člověk bydliště, považuje se za něj místo kde žije
 - · Nelze-li zjsitit -> místo kde má majetek, popřípadě místo, kde žil naposledy
- Vznik právní osobnost (právní subjektivity): narozením
- Zánik právní osobnosti: smrtí
- Právní osobnosti, ani svéprávnosti se nikdo nemůže vzdát ani zčásti kogentní ustanovení.
- Fyzická osoba -> jako účastník občanskoprávních (soukromoprávních)
 vztahů -> tvořena právním postavením (pasivní status) a souborem způsobilostí, na jejichž základě se může aktivně účastnit soukromoprávních vztahů (aktivní status)
 - * Pasivní status právní subjektivita (právní osobnost) a soubor základních práv a svobod
 - * Aktivní status svéprávnost způsobilost k právním úkonům, protiprávním úkonům a protiprávním jednáním
- Co se počatého dítěte týče -> nasciturus, hledí se na něj jako už na narozené, pokud to vyhovuje jeho zájmům -> § 24 OZ
 - * vyvratitelná právní domněnka: **dítě se narodilo živé**, pokud se ale živé nenarodilo, hledí se na něj, **jako by nikdy nebylo**
 - * nasciturus má jinak právo nabívat subjektivní práva a podle § 19 OSŘ má i procesní způsobilost -> předpokládám, že by byl zastoupen zákonným zástupcem, nebo opatrovníkem

Důležitý pojem: plná svéprávnost a zletilost

- * Existují dvě formy svéprávnosti -> svéprávnost a plná svéprávnost
- * Svéprávnost -> svéprávný je každý -> v mezích běžného života i člověk, který je omezen na svéprávnosti, rovněž nezletilý (osoba, která nedovršila věku 18ti let) -> ta je svéprávná v mezích své rozumové a volní vyspělosti a v té také může nabívat práva a povinnosti
- * Plná svéprávnost -> plně svéprávný je:
 - · Zletilý člověk, který není omezen na svéprávnosti
 - Plně zesvéprávněný nezletilý -> hovoří se pak o takzvaném plně svéprávném nezletilém
 - V případě, že dosáhl 16 roku života a nechal se A)
 zesvéprávnit soudem (přiznání svéprávnosti) B)
 uzavřel manželství
- * Svéprávnost se nabívá postupně
- * Plnou svéprávnost nemá nezletilý, ten jehož svéprávnost byla omezena rozhodnutím soudu, podle § 581 rovněž osoba jednající v duševní poruše, která jí činí neschopnou právně jednat, tady se ale jedná o speciální institut
- * Blíže k přiznání svéprávnosti nezletilému
 - · § 31 má se za to, že každý nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti, je způsobilý k právním jednáním co do povahy přiměřeným rozumové a volní vyspělosti nezletilých

jeho věku.

· Zesvéprávnění

- · Uzavřením manželství § 30
 - neztrácí se zánikem manželství, ani jeho prohlášením za neplatné
 - · do 18 let -> plně svéprávný nezletilý
 - · § 672 (2) -> nejdříve v 16 letech
 - · Ve výjimečných důvodech, jsou-li pro to důležité důvody
- · Přiznání svéprávnosti § 37
 - · podmínky
 - · nezletilý dosáhne 16 let
 - osvědčena jeho schopnost sám se živit a obstarat si své záležitosti
 - · souhlas zákonného zástupce
 - · soud může vyhovět i v ostatních případech, je-li to z vážných důvodů v zájmu nezletilého
 - · na návrh nezletilého nebo zákonného zástupce
- Existují ještě další dva instituty, kdy může nezletilý jednat ve větším rozsahu
 - · Přivolení jeho zákonného zástupce ve shodě se zvyklostmi běžného života k právnímu jednání nebo dosažení určitého účelu pokud to není zákonem zakázáno, může vzít zpět, stačí souhlas jednoho zákonného zástupce, pokud více zákonných zástupců není ve shodě nepřihlíží se k projevu žádného z nich.
 - Přivolení zákonného zástupce s provozováním obchodního závodu nebo k jiné obdobné výdělečné činnosti -> nezletilý je způsobilý k právním jednáním spojeným s danou činností nebo provozování závodu -> je potřeba přivolení soudu -> to nahrazuje požadavek věku -> může být odvoláno pouze s přivolením soudu

* Blíže ke vzniku a zániku (smrt) právní subjektivity

- · Vzniká narozením
- · Zaniká smrtí
- · Blíže ke smrti
 - smrt je definována v transplantačním zákoně ztráta funkce celého mozku, včetně mozkového kmene, nebo nevratná zástava krevního oběhu

· Důkaz smrti, prokazování smrti

- Smrt člověka se prokazuje veřejnou listinou vystavenou po prohlédnutí těla mrtvého stanoveným způsobem -> vyvratitelná právní domněnka, že tam kde bylo nalezeno tělo je i místo úmrtí
- Lékař po ohledání a konstatování smrti zašle oznámení matričnímu úřadu -> ten vydá úmrtní list (to je ta veřejná listina)

- Pokud tělo nelze prohlédnout -> prohlásí člověka za mrtvého i bez návrhu soud -> pokud byl člověk účastníkem takové události, že jeho smrt se jeví vzhledem k okolnostem jako jistá -> místo úmrtí to, kde naposledy člověk pobýval živý.
- Úmrtní list obsahuje údaje zapsané v matriční knize úmrtí, do té lze zápis provést právě na základě výše uvedených skutečností -> listu o prohlídce zemřelého/pravomocné rozhodnutí soudu o prohlášení člověka za mrtvého
- Pokud právní následek záleží na tom, zda někdo přežil někoho jiného a není-li jisté kdo koho přežil
 platí, že všichni zemřeli ve stejnou chvíli.

· Prohlášení za nezvěstného

- Prohlášení soudem/pokud nastala právní událost naplňující zákonné předpoklady
- § 66 prohlášení soudem -> pokud svéprávný člověk opustil své bydliště, nepodal o sobě zprávu a není známo, kde se zdržuje -> na návrh osoby, která na tom má právní zájem
- § 75 nezvěstnost jako účastník události, při níž byl v ohrožení větší počet osob -> důležité pro okamžik, od kterého může být prohlášen za mrtvého -> zde je to 3 roky

· Právní následky nezvěstnosti

- · Finguje se, že osoba není -> pokud je potřeba jeho souhlasu, přivolení atd., k této potřebnosti se nepřihlíží
- Netýká se však osobního stavu tedy například manželství trvá
- Každý, kdo jedná, dotýkaje se záležitostí nezvěstného, musí tak činit s přihlédnutím k jeho zájmům
- právní jednání učiněná bez souhlasu nezvěstného po tom, co opustil bydliště, ale zatím nez prohlášení -> pohlíží se na ně jako na platná jednání -> jen se k nim přiřadí odkládací podmínka, kterou je vydání rozhodnutí o nezvěstnosti
- kdo byl prohlášen za nezvěstného -> nemůže namítat neplatnost, nebo neúčinnost právního jednání učiněného za jeho nepřítomnosti, pro to, že se při nich projev jeho vůle nevyžadoval
- Zánik prohlášení za nezvěstného -> návrat, nebo prohlášení za mrtvého

· Domněnka smrti

- Jedná se o situaci rozdílnou oproti důkazu smrti -> tam člověk opravdu zemřel, nebo byl účaste takové situace, kdy je důvodné předpokládat že zemřel.
- · Zde se jedná pouze o domněnku smrti, na základě které soud prohlásí dotčenou osobu za mrtvou.

· Pokud je prohlášení mylné

- · k prohlášení za mrtvého se nepřihlíží
- · manželství a registrované partnerství se ale neobnovuje
- Prohlášení za mrtvého v rámci domněkdy smrti -> založeno na jisté míře pravděpodobnosti a 2 situacích
- První situace: na návrh osoby, která na tom má právní zájem: lze prohlásit člověka za mrtvého, pokud lze mít důvodně za to, že zemřel
 - Prohlášení za mrtvého -> hledí se na něj jakoby zemřel
 -> zaniká manželství
 - Nezvěstný člověk, který ale nebyl za nezvěstného prohlášen -> lze prohlásit za mrtvého nejdříve po uplynutí 7 let od roku, v němž se objevila zpráva, že by daný člověk mohl ještě být naživu
- Druhá situace: pokud byl člověk prohlášen za nezvěstného -> na návrh osoby ho může soud prohlásit za mrtvého pokud jsou pochybnosti, že je ještě živ, i když jeho smrt není jistá.
 - Prohlásit člověka za mrtvého lze v tomto případě po uplynutí 5 let po konci roku, v němž byl daný člověk prohlášen za nezvěstného
 - · Pokud se objevila zpráva, z níž lze soudit, že je člověk naživu lhůta 7 let.
- U obou situací nesmí být člověk prohlášen za mrtvého, pokud se stal nezvěstným před dovršením 18 roku života do doby než uplyne minimálně 25 let od jeho narození.

• Ochrana osobnosti člověka

– Pojem ochrany osobnosti

- * § 3 OZ ochrana života, zdraví, svobody, cti, důstojnosti, soukromí
- * široký a různorodý soubor dílčích práv nemajetkových práv, která poskytují osobě soukromoprávní ochranu osobnostních práv související s osobní svobodou, tělesnou integritou, soukromím, rodiným životem, ctí, důstojností a postavení ve společnosti

Jednotlivé složky:

- * Co se ochrany týče -> § 81 stanovuje takzvaná **všeobecná os- obností práva** přirozená práva -> každý je povinen je ctít,
 respektive stanovuje výčet jednotlivých složek (hodnot) osobnosti
- * § 84 až 114 poskytuje další demonstrativní výčet jednotlivých osobnostních práv
- Ochrana osobnosti je zakotvena i v Ústavě, LZPS, mezinárodních úmluvách a dalších zákonech - například antidiskriminační zákon, zákoník práce atd.
- Osobnost v právním smyslu = všeobecné osobnostní právo =

celek hodnot lidské osobnosti

- * patří spolu se statusovými právy do soukromých práv osobních
- * neoddělitelně spiata s osobností člověka
- * má absolutní povahu erga omnes
- * trvá od narození do smrti
- * § 81 114 OZ
- Ochrany požívá zejména: život, důstojnost, zdraví, právo žít
 v příznivém životním prostředí, vážnost, čest, soukromí a
 projevy osobní povahy.
- Dále jsou chráněny: písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové a zvukové záznamy -> tedy lidé na nich, je možné je reprodukovat pouze se svolením daných osob/popřípadě pokud je licence -> úřední, vědecká, umělecká, zpravodajská
- Jak je možné se chránit?
 - * V případě předpokladů naplňujících podmínky vzniku odpovědnosti: existence zásahu, jeho neoprávněnost a přičinné souvislosti mezi existencí zásahu a jeho neoprávněnosti
 - * Klasickými způsoby:
 - · žaloby negatorní zdržení se protiprávního jednání
 - · žaloby restituční odstranění následků protiprávního jednání
 - a satisfakce forma morální, například omluva, nebo i finanční zadostiučinění

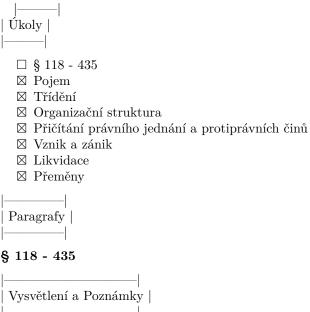
* Kdo může právo na ochranu uplatnit?

- · Samozřejmě postižený člověk
- Rovněž právnická osoba se souhlasem postiženého člověka (jméno souvisí s činností daného člověka v právnické osoby)
- Právní nástupce po jeho smrti -> tedy rodina, rovněž po smrti může právo na ochranu uplatnit i právnická osoba
- Předmětem osobnostních práv je v NOZ obecně osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv a svoboda člověka žít podle svého
- Dále jsou tedy upraveny obecně druhy ochrany, jíž osobnost člověka požívá (viz výše)
- Krom těchto obecných ochran upravuje NOZ i další specifické druhy ochran, těmi jsou:
 - * podoby a soukromí (viz výše)
 - * právo na duševní a tělesnou integritu standardně se jedná o zdravotnické zásahy musí být udělen souhlas, nemusí pokud je v ohrožení života, souhlas může udělit osoba blízká
 - * Právům člověka převzaného do zdravotnického zařízení bez jeho souhlasu
 - * Nakládání s částmi lidského těla a ochranu lidského těla po smrti člověka (součásti lidského těla, které nelze bezbolestně odebrat nejsou věcmi, věcmi jsou ale například - vlasy, ostříhané nehty)
 - * Jméno a pseudonym

- Podpůrná opatření při narušení schopnosti zletilého právně jednat
 - Předběžné prohlášení
 - Nápomoc při rozhodování
 - Zastoupení členem domácnosti
 - Omezení svéprávnosti
- Koblížek.
- Definiční znaky
- Nasciturus
- Možnost vstupovat do právních vztahů a mít z nich práva a povinnosti

Zdroje a poznámky pod čarou |

Otázka 3 - Právnické osoby – pojem, třídění, organizační struktura, přičítání právního jednání a protiprávních činů, vznik a zánik, likvidace a přeměny.

- Pojem
 - NOZ se v pojetí subjektivity právnické osoby jakožto základního předpokladu existence právnické osoby přiklání teorii fikce podle § 20
 OZ - svou subjektivitu tedy právnická osoba odvozuje od zákonného

uznání, nebo stanovení, že se jedná o právnickou osobu - \mathbf{co} se $\mathbf{tý\check{c}e}$ soukromoprávních \mathbf{PO} .

- Veřejnoprávní PO se řídí vlastními zákony ustanovení občanského zákoníku se použijí pouze tehdy, pokud se to slučuje s povahou právnické osoby.
- Obsahem právní osobnosti právnické osoby jsou práva a povinnosti
 ty jsou omezena pouze na ty, která se slučují s jejich povahou -> toto ustanovení lze chápat ve třech rovinách:
 - * První rovina = omezení práv a povinností ve smyslu těch, která přísluší výhradně člověku -> tedy například právo osvojit si dítě, vyživovací povinnost atd.
 - * Druhá rovina je omezení stanovená pro právnické osoby veřejného práva -> ty jsou vyhrazeny ve zvláštních zákonech například obce a kraje a soukromého práva -> nadace, spolkv...
 - * Třetí rovinou jsou omezení, stanovená pro jednotlivé typy právnických osob podle formy tedy rozdíly u a.s., s.r.o. atd.

Veřejné rejstříky a identifikace právnických osob

- * NOZ se věnuje částečně i rejstříku právnických osob -> detailní úprava je však ponechána vzhledem ke svému veřejnoprávnímu charakteru na dalších předpisech a pouze stanovuje základní regulativní rámec -> povinně zapisované údaje a zásady materiální a formální publicity.
- * Materiální publicita = lze důvěřovat údajům zapsaným v rejstříku -> ten kdo se jich dovolá -> není proti němu možné namítat, že údaje neodpovídají skutečnosti -> podpořeno i tím, že pokud se nějaký zapsaný údaj změní -> zapsaná osoba to musí oznámit tomu, kdo vede rejstřík -> ten opraví
- * Formální publicita = rejstřík je veřejně přístupný veřejnosti k nahlédnutí, k tvoření výpisů a opisů
- * Základní povinně zapisované údaje:
 - · Název
 - · Sídlo
 - · Den vzniku, zrušení a zániku
 - · Činnost
 - Členové statutárního orgánu (jejich identifikační údaje) a způsob jejich jednání a časové vymezení jejich funkce

* Identifikace PO

- · Odlišuje od jiných osob nesmí být zaměnitelný a klamavý, složen z kmenu a právní formy (viz otázka Obchodní právo).
- Název může obsahovat i jméno FO -> se souhlasem a pokud je k němu zvláštní vztah
- Zaměnitelnost jmen není tak přístá v případě -> že se jedná o koncerny
- Název FO je chráněn i před zpochybněním a hrozící újmou -> tedy potenciálními zásahy, rovněž je chráněna pověst (good-

will) PO

* Sídlo

- Můžě být i v bytě pokud nenarušuje klid a pořádek -> například časté obchodní návštěvy
- · Skutečné/zapsané -> každý se může dovolat jak skutečného, tak i zapsaného sídla
- Přemístění -> je možné ze zahraničí do Čr -> pak je potřeba zvolit českou formu právnické osoby, nebo i z Čr do zahraničí, pokud to neodporuje veřejnému pořádku a právnímu řádu země, do které chce PO sídlo přemístit

* Veřejná prospěšnost

- Účel PO může být i obecně prospěšný -> svojí činností přispívá k veřejnému blahu -> své jmění využívá k veřejně prospěšnému účelu.
- · Příkladem může být nadace.
- Výkon pouze bezúhonými osobami a majetek z poctivých zdrojů

* Jednání

- Jsou zastupovány FO, které za ně jednají ve smyslu přímého zastoupení (na jejich účet, jejich jménem) přímo jako jejich orgány, nebo na základě smluvního zastoupení (přímého, nepřímého).
- Základem jsou však orgány -> individuální (jeden člen), kolektivní (více členů).
- Protiprávní jednání FO zaměstnaných v PO, nebo jí zastupujících vůči třetí osobě PO zavazuje -> sankce tedy postihuje právnickou osobu -> ta ale může uplatnit regres -> vymáhání náhrady za plnění, které bylo poskytnuto za jinou osobu, která by jinak měla plnit.
- Člen orgánu má ale povinnost jednat s péčí řádného hospodáře to zahrnuje loajalitu, potřebné znalosti a pečlivost.
- · Je tedy potřebné říci, že například člen statutárního orgánu, pokud by porušil péči řádného hospodáře -> byl by odpovědný on sám, a to at už ve vztahu k samotné právnické osobě, nebo ve vztahu k osobám třetím.

Třídění

- Viz otázka v Obchodním právu.
- Buď na veřejnoprávní a soukromoprávní.
- Nebo na:
 - * Korporace spolky, družstva, obchodní korporace
 - * Fundace nadace a nadační fondy
 - * Ústavy
- Spolek tvoří společenství osob, jehož základem je osobní složka (corpus = latinsky tělo).
 - * Nejméně tři osoby, společný zájem na vytvoření samosprávného dobrovolného svazku.

- * Zákaz nucení vstupu, nebo zákazu vystoupení
- * Členové neručí za jeho dluhy
- * Organizaci je možné zvolist ve stanovách ty mohou orgány pojmenovat jakkoliv, jen nesmí působit klamavým dojmem.
 - V základ nejvyšší orgán členská schůze, statutární orgán
 individuální (předseda), kolektivní (výbor), dále může být zřízena kontrolní komise a rozhodčí komise.
- * Název dodatek spolek, zapsaný spolek, nebo z.s.
- * Hlavní činností -> pouze ochrana a uspokojování těch zájmů, které vedly společníky k jeho založení
- * Nelze zakládat za účelem podnikání, nebo jiné výdělečné činnosti
- * Příkladem může být spolek pro obnovu venkova Čr
- * Je zapisován do spolkového rejstříku.
- Fundace PO vytvořená majetkem vyčleněném k určitému účelu
 činnost se váže k účelu k němuž byla zřízena (fundus = latinsky základ)
 - * Fundace se ustanovují zakladatelským právním jednáním nebo zákonem
 - * Nadace a nadační fondy
 - * Nadace
 - · Založení k užitečnému účelu -> veřejně prospěšný/dobročinný
 - Zákaz založení k podpoře politických stran, nebo za výdělečnými účely -> soud takovou může i bez návrhu zrušit s likvidací
 - Smí podnikat -> výtěžek ale smí použít pouze k podpoře svého účelu, podnikání musí představovat pouze vedlejší činnost, podnikání je možné vyloučit v nadační listině zakladatelem -> pak podnikat nesmí
 - · Název -> obsahuje slovo nadace a standardně i uvádí její účel
 - \cdot Založení nadační listinou -> tou může být zakládací listina, nebo pořízení pro případ smrti
 - Nadační listina -> musí mít formu veřejné listiny -> povinný obsah -> název, sídlo, jméno a bydliště zakladatele, účel a výši nadačního kapitálu - při založení minimálně 500 000 Kč.
 - Organizace: upravuje její statut, statutárním orgánem je správní rada (alespoň tři členové), dozorčím orgánem bývá dozorčí rada, pokud není zřízena, tak revizor.
 - Nadace vzniká dnem zápisu do nadačního rejstříku a zaniká dnem výmazu z něj.
 - * Nadační fond rovněž veřejný nebo dobročinný účel
 - Zakládá se rovněž veřejnou listinou, od nadace se liší tím, že není trvalý -> majetek nemusí splňovat předpoklad trvalého výnosu -> naopak může být celý spotřebován k účelu, pro nějž byl založen.
 - · Na rozdíl od Nadace minimální výše jeho majetku není limitována.

- · Název -> musí obsahovat slova nadační fond -> například nadační fond obětem holocaustu
- · Založení viz nadace, zápis do nadačního rejstříku
- · Jinak platí obdobně co o nadaci podnikání, orgány etc.
- * Ústav je právnická osoba ustavená za účelem provozování činnosti užitečné společensky nebo hospodářsky s využitím své osobní a majetkové složky.
 - · Ústav provozuje činnost, jejíž výsledky jsou každému rovnocenně dostupné za podmínek předem stanovených.
 - · Název ústavu musí obsahovat slova "zapsaný ústav", postačí však zkratka "z.ú."
 - · Od korporací se liší tím, že řízení a provoz v nich nezajišťují členové, ale zaměstnanci.
 - · Statutárním orgánem ústavu je ředitel odpovědný správní radě, která ho do funkce jmenuje a z funkce odvolává.
 - Ústavů je mnoho, podle zaměření jejich činností a způsobů jejich založení a řízení se rozlišují ústavy soukromoprávní a veřejnoprávní.
 - Ústavy se vyskytují ve všech oblastech společenského a hospodářského života.
 - Dobrým příkladem ústavu je Charita České republiky, nebo Výzkumný ústav práce a sociálních věcí.

- Ahojda

· Organizační struktura

- NOZ předpokládá, že právnická osoba je organizovaným útvarem, čímž naznačuje existenci její vnitřní struktury - tak to i musí být, protože právnická osoba je jen fingovaná osoba, není skutečně živá a nemá svéprávnost, vždycky tedy musí být někdo, kdo jí bude zastupovat a jehož přičiněním bude daná právnická osoba nabívat práv a poviností.
- Struktura právnické osoby je v právním smyslu složena z jejích orgánů, jejichž členové jsou buď fyzické osoby nebo právnické osoby -> ty ale zastupuje člen jejich orgánu, nebo pověřená osoba.
- Detailní úprava požadavků na tuto strukturu však již ponechává otevřenou pro regulaci ustanoveními k jednotlivým typům společností.
- Ty jsou upraveny pro některé druhy právnických osob v občanském zákoníku, pro jiní je zas úprava obsažena v jiných právních předpisech, například pro obchodní korporace je daná úprava obsažena v zákoně o obchodních korporacích a družstvech.

• Založení, vznik, zrušení & zánik právnické osoby

- NOZ staví na čtyřstupňovém životním cyklu právnických osob tedy založení, vznik, zrušení (s likvidací a bez likvidace) a zánik na rozdíl od fyzické osoby, kde je vznik právní subjektivity narození a zánik smrt.
- Vě věci založení zavádí NOZ pojem zakladatelské právní jednání
 povaha jednání jako skutečného projevu vůle se svým obsahem, zatímco dokument jako jeho pouhého formálního zachycení standardně

- má ale formu veřejné listiny.
- Zakladatelské právní jednání má rozdílnou povahu (formu) u různých právnických osob - u s.r.o. je to například společenská smlouva -> více zakladatelů, nebo zakladatelské listiny v případě jednoho zakladatele.
- Po založení a dalších náležitých úkonech spojených se založením právnické osoby (tady je potřeba mnoha dalších náležitostí otevření vkladového účtu, potvrzení od banky o složeném základním kapitálu, právní titul k místu, kde bude sídlo, ustanovující schůze, podpisové vzory atd.) -> vznik -> vznik nastává okamžikem zápisu do příslušného veřejného rejstříku (návrh na zápis je potřeba podat do 90 dnů od založení buď přímo na rejstříkový soud, nebo pomocí notáře) -> jedná se tedy o konstitutivní zápis.
- Po vzniku PO se již nelze domáhat toho, že osoba nevznikla -> soud může pouze ve vymezených důvodech prohlásit neplatnost podle § 129 OZ, a to v případě, že nejsou odstraněny nedostatky v přiměřené lhůtě § 130 OZ -> například pokud není v pořádku zakladatelské právní jednání, právnickou osobu založilo méně zakladatelů, než je potřeba, nebo byla právnická osoba založena za účelem porušování práva.
- Prohlášení osoby za neplatnou ale nemá vliv na práva a povinnosti jichž nabyla.

Zrušení PO

- * Právním jednáním jejiho příslušného orgánu
- * Uplynutím doby na kterou byla ustanovena, pokud není ustanovena na dobu neurčitou (má se za to, že je ustanovena na dobu neurčitou, pokud není určeno datum)
- * Dosažením účelu, pro který byla založena
- * Rozhodnutím soudu, či jiného orgánu veřejné moci
- Standardně se ruší s likvidací -> likvidátor vymáhá její pohledávky, uhrazuje její dluhy a zpeněžuje její majetek.
- Bez likvidace se ruší pouze -> pokud se PO ruší pří přeměně (jmění nabívá právní nástupce), nebo pokud je osvědčen její úpadek -> zrušuje se po zrušení konkurzu po splnění rozvrhového usnesení, nebo pokud je majetek nepostačující ke konkurzu, pokud se nějaký majetek dodatečně objeví -> vstoupí po skončení insolvenčního řízení do likvidace.
- Zrušení obecně probíhá z rozhodnutí oprávněného orgánu (standardně nejvyššího), nebo z rozhodnutí soudu.
- K zániku dochází dnem výmazu z příslušného rejstříku, u PO, která nepodléhá zápisu dochází k zániku dnem skončení likvidace.
- Mezi fází zrušení a zániku probíhá likvidace -> ledaže dojde k jednomu z případů popsaných výše.

- Likvidace

* Vypořádání majetku a dluhů PO a naložení s likvidačním zůstatekem

- * Začíná se zrušením PO a zapisuje se do příslušného rejstříku (dodatek v likvidaci)
- * PO a její likvidaci vede likvidátor, který odpovídá jako člen SO.
- * Likvidátora povolává i odvolává soud -> musí být způsobilý jako člen SO
- * Likvidátor vymáhá pohledávky, uspokojuje pohledávky a zpeněží majetek PO, přednostně se uspokojují pohledávky zaměstnanců
- * Pokud prostředky získané zpeněžením majetku PO převyšují její dluhy, vyplácí se společníkům takzvaný likvidační zůstatek.
- * Pokud však likvidátor zjistí, že dluhy převyšují majetek PO -> podá insolvenční návrh.
- * Pokud se objeví další majetek a likvidace neskončila -> zařadí se do likvidační podstaty, pokud skončila -> likvidace se obnoví.

– Přeměny právnických osob

- * Fůze, rozdělení a změna právní formy
- * Podstatné je stanovení rozhodného data pro účely účetnictví
- * Účinnost přeměny -> okamžikem zápisu do příslušného rejstříku
- * Rozhodné datum určuje samo PO, okamžik účinnosti přeměny již závisí pouze na rejstříkovém soudu a okamžiku skončení provedení zápisu.
- * **Fůze sloučením** -> dojde k zániku jedné ze zůčastněných PO, její práva a povinnosti přecházejí na jedinou nástupnickou společnost, existující před přeměnou.
- * **Fůze splynutím** -> zanikají všechny zůčastněné PO a míto nich vzniká nová nástupnická, ta přebírá všechny jejich práva a povinnosti.

* Rozdělení

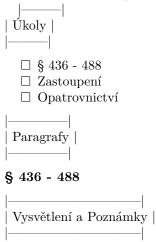
- Rozštěpení rozdělením -> PO se rozděluje se založením novým právnických osob, rozdělovaná osoba se ruší
- · Rozdělení sloučením -> PO se rozděluje se současným sloučením s jinými právnickými osobami
- Odštěpení -> odštěpí se část PO, která se založí jako nová PO, rozdělovaná právnická osoba se ale neruší
- · Mohou se spojit i více způsobů rozdělení
- * Povinnost sestavit konečnou účetní závěrku.

* Změna právní formy

- · Je možné změnit právno formu společnosti
- \cdot Tato změna nemá vliv na práva a povinnosti PO s výjimkou změn, vyplívajících z rozdílné právní formy.
- · Přeměna vyžaduje sestavení mezitimní účetní závěrky.

Zdroje a poznámky pod čarou |

Otázka 4 - Zastoupení, včetně opatrovnictví.

• Zastoupení

- O zastoupení se jedná v případě, že jeden jedná za druhého jeho jménem a z tohoto jednání vznikají práva a povinnosti zatupovanému.
- § 436 kdo je oprávněn právně jednat jménem jiného, je jeho zástupcem.
- V právním jednáním se osoby tedy občas mohou/musí nechat zastoupit
 minimální předpoklad pro zástupce je svéprávnost.
- V případě, že není zřejmé, že někdo jedná za někoho jiného platí, že jedná na vlastní jméno - prokázat, že jedná za jiného může plnou mocí.
- Zástupcem nemůže být ten, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy zastoupeného, ledaže zastupený o takovémto rozporu věděl, nebo vědět musel.
 - * Pokud třetí osoba věděla o rozporech zájmů může se toho zastoupený ve svůj prospěch dovolat.
- Zástupce musí jednat vždy osobně, jednat může i prostřednictvím zástupce, ale pouze pokud si to ujednal se zastoupeným, nebo vyžaduje-li to nutná potřeba, odpovídá však za výběr zástupce.
- Pokud má zastoupený pro tutéž záležitost více zástupců platí, že každý zástupce může jednat samostatně.
- Pokud zástupce překročí zástupční oprávnění (takzvaný exces), zavazuje právní jednání zastoupeného, pokud jednání bez zbytečného odkladu schválil, pokud ho neschválil, tak zavazuje zástupce příklad kdy se toto ustanovení uplatní je například u nepřikázaného jednatelství.
- Existují dva druhy zastoupení příme a nepřímé, u přímého jedná zástupce na účet a jménem zastoupeného, práva a povinnosti tedy vznikají přímo zastoupenému, u nepřímého jedná na účet zastoupeného, ale svým vlastním jménem, právní následky tedy vznikají

přímo u zástupce, a užitek ze zastoupení potom na zastoupeného musí převést.

Přímé zastoupení

* Vzniká na základě zákona (právní zástupce nezletilých), nebo ze smlouvy

Nepřímé zastoupení

- * = náhradnictví
- * patří do obligačního práva
- * substituta je možné ustanovit, jen dovoluje-li to zákon

Druhy zastoupení:

* Smluvní zastoupení a prokura

- · Smlouva o zastoupení může se jednat jak o přímé, tak o nepřímé zastoupení, například co se týče příkazních smluv
 - · Příkaz
 - · Zprostředkování
 - · Komisionářská smlouva
 - · Zasílatelství
 - · Obchodní zastoupení
- · zmocnitel a zmocněnec
- · plná moc osvědčení pro zástupčí oprávnění
- · prokura jen pro podnikatele zapsané v OR

* Zákonné zastoupení

- · vzniká ex lege
- · děti a rodiče, manželé, zaměstnanec PO
- · není obligačně právního charakteru

* Zvláštní druhy

- · PO (statutární orgán atd.)
- · Zastoupení členem domácnosti
- · Opatrovnictví na základě rozhodnutí soudu

- Smluvní zastoupení

- * Strany: **Zmocnitel** (zastupovaný) a **zmocněnec** (zástupce) obě strany mohou být jak PO, tak i FO.
- * Ujednají-li si to strany, zastupuje jedna z nich druhou v ujednaném rozsahu jako zmocněnec.
- * Právním důvodem vzniku zastoupení je smlouva o zastoupení osvědčována plnou mocí.
- * Rozsah zmocnění je uveden v plné moci, u té postačí ověřené podpisy.
- * Plná moc pouze osvědčuje zastoupení a práva zmocněnce, nejedná se o samotnou smlouvu, přesto je vhodné připojit akceptační doložku, musí v ní být uveden rozsah zmocněncova oprávnění může být ústní, nebo písemná, standardně je písemná s ověřeným podpisem nutná je zejména pokud:
 - · Právní úkon, který má zmocněnec učinit má psanou formu,
 - · pokud se plná moc netýká jen určitého právního úkonu.
 - · Rozlišují se dva typy plné moci:

- Speciální udělena k jednomu, nebo k několika speciálním právním jednáním
- · Generální udělena ke všem právním jednáním, která by jinak mohl vykonat zmocnitel
- * Zmocnitel může zmocnění kdykoliv odvolat, pokud jsou však uvedeny důvody odvolání, musí být naplněny.
- * Pokud je zmocněna právnická osoba, jedná za ni statutární orgán, nebo jiná určená osoba.
- * Ochrana třetích osob v případě vyvolání dojmu zastoupení, nebo jednání osoby nezpůsobilé k zastoupení, pokud však nevěděla nebo nemohla vědět -> nelze se dovolat neplatnosti takovéhoto jednání -> tedy zavazuje.
- * Pokud dojde k excesu a zastoupený s ním nesouhlasí, musí tento svůj nesouhlas bez zbytečného odkladu dát vědět třetí osobě, jinak platí, že schválil (pokud se jedná o zastoupení podnikatele -> pokud je dobrá víra na straně spotřebitele -> je podnikatel vždycky zavázán i při excesu).
- * Zánik zmocnění: vykonáním zastoupení, zmocnitel odvolá, zmocněnec vypoví, v případě smrti obou stran (v případě smrti zmocnitele pak pouze pokud z plné moci nevyplývá něco jiného), pokud nebylo ujednáno jinak, zmocněnec jedná do té doby, dokud mu zánik zmocnení není znám, v případě smrti zmocnitele, nebo vypovězení zmocněncem, vykoná zmocněnec ještě vše, co nesnese odkladu, aby zabránil újmě zmocnitele, nebo jeho právních nástupců.
- * Po konci zmocnění vydá zmocněnec veškeré věci spojené se zastoupením (propůjčené, nebo získané) zpět zmocniteli.

- Prokura

- * Podnikatel zapsaný v obchodním rejstříku uděluje prokuru prokuristovi a zmocňuje ho tím ke všem právním jednáním, ke kterým dochází při provozu obchodního závodu nebo pobočky, zcizení a nebo zatížení však je možné pouze, pokud je to výslovně ujednáno.
- * Prokura může být udělena pouze fyzické osobě, ta nesmí prokuru převést a ani udělit další prokuru, může však udělovat plné moci.
- * Výkon s péčí řádného hospodáře, vnitřní předpisy omezující prokuru nejsou závazné vůči třetím osobám i když byly zveřejněny.
- * Zánik: obdobný jako u smluvního zastoupení + převodem nebo pachtem obchodního závodu, smrtí podnikatele nezaniká, ledaže bylo ujednáno něco jiného.

Zákonné zastoupení a opatrovnictví

- * Sleduje ochranu zastoupeného a jeho práv.
- * Není třeba jakéhokoliv pověření, zastoupení stanovuje přímo zákon - například zastoupení nezletilích dětí v právním styku, kteří nemají plnou svéprávnost ze zákona.
- * V případě střetu zájmů soud jmenuje kolizního opatrovníka.

- * Zákonnému zástupci a opatrovníkovi náleží běžná správa majetku zastoupeného, pokud jej spravují.
- * Není možné za zastoupení požadovat odměnu odměna je možná pouze pokud je spravován majetek, o její výši rozhoduje soud.
- * Opatrovníka opatrovanci (zastoupené osobě) jmenuje soud a rovněž určí rozsah jeho práv a povinností.
- * Soud opatrovníka odvolá v případě: opatrovník o to požádá, nebo neplní své povinnosti, soud rovněž jmenuje nového opatrovníka.
- * Více opatrovníku jedná společně.

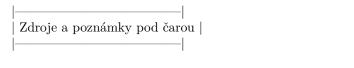
Opatrovnictví - specifická ustanovení

- * NOZ předpokládá u osoby rozum průměrného člověka i schopnost užívat jej s běžnou péčí a opatrností, to samé od ní může každá osoba v právním styku očekávat.
 - Pokud není -> může soud přistoupit k omezení svéprávnosti, vždy je ale dávána priorita takzvaným náhradním, neboli podporovaným rozhodnutím - tedy ostatním 3 druhům podpůrných opatření.
- * Soud jmenuje opatrovníka opatrovanci, je-li to potřeba k ochraně jeho zájmů, nebo vyžaduje-li to veřejný zájem: například při omezení na svéprávnosti, tomu, o kom není známo, kde pobývá, neznámému člověku zúčastněnému při určitém právním jednání, nebo tomu, jehož zdravotní stav mu působí obtíže při správě svého majetku nebo hájení svých práv.
- * Úkolem opatrovníka je udržovat s opatrovancem spojení, projevovat o opatrovance skutečný zájem, dbát o jeho zdravotní stav, starat se o naplnění jeho práv a chránit jeho zájmy.
- * Opatrovník naplňuje plní svoje povinosti s ohledem na přání opatrovance, není-li to možné tak s ohledem na jeho nejlepší zájmy.
- * Soud jmenuje opatrovníka v souladu s přáním opatrovance, nebo jím jmenuje osobu blízkou primárně.
- * Opatrovnická rada v případě, že je jmenován opatrovník, může opatrovanec, nebo kterákoliv osoba jemu blízká.
 - Opatrovnická rada může schvalovat jistá specifická jednání opatrovníkovi, který je bez jejího souhlasu nemůže vykonat.
 - Pokud je projeven zájem o opatrovnickou radu, ta ale není z nějakého důvodů možné zřídil, převezme její schvalovací práva soud.
 - Opatrovnická rada projednává zprávy opatrovníka, soupisy jmění, může podat návrh na změnu výše odměny opatrovníka, nebo může k soudu podat návrh na odvolání opatrovníka.
- * Opatrovník vyhotovuje soupis jmění pokud spravuje majetek opatrovance a při skončení správy vyhotoví rovněž vyúčtování správy.

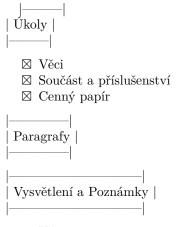
Opatrovnictví právnické osoby

* Soud jmenuje právnické osobě opatrovníka pokud je to potřeba,

- aby mohly být spravovány její zájmy, nebo hájená její práva.
- * Opatrovníkem může být jmenován jen ten, který splňuje požadavky na členství ve statutárním orgánu (například plná svéprávnost, bezúhonnost ve smyslu živnostenského zákona, neprobíhající konkurz etc.)
- * Opatrovník usiluje o obnovení správně funkčnosti a činnosti statutárního orgánu.
- * Zakladatelské právní jednání může určovat kdo má být pro tyto případy jemnován opatrovníkem.
- * Například v případě nezvěstnosti osoby (pokud je orgán individuální), nebo i pokud je kolektivní tam ale může soud na návrh oprávněné osoby i jmenovat nové členy na potřebnou dobu, než budou noví členové jmenování postupem určeným v zakladatelském právním jednání.
- * Rovněž se opatrovník například jmenuje, pokud je zájem člena jejího orgánu v přímém rozporu se zájmem dané právnické osoby.
- · Ještě se dá hovořit o zastoupení advokacie, notářem
 - Jejich jednání se pak řídí specifickými zákony zákon o advokacii a zákon o notářství

Otázka 5 - Věci a jejich rozdělení.

- Věci
 - Vše co je odlišné od osoby a slouží potřebě lidí.
 - Věc je v právním smyslu předmět subjektivního práva
 - Věc určená k obecnému užívání je veřejný statek.
 - **Plod** co poskytuje věc ze své přirozené povahy.

- Užitek co věc pravidelně poskytuje ze své právní povahy.
- Cena hodnota věci v penězích, určí se jako cena obvyklá pokud není ujednáno jinak, nebo jinak nestanoví zákon.
- Lidské tělo ani jeho část není věcí ani po oddělení.
- Rovněž živé zvíře není věcí, nýbrž se jedná o živé zvíře, ustanovení o věci se na něj použijí jen v rozsahu, ve kterém to neodporuje jeho povaze.
- **Majetek** souhrn všeho co osobě patří.
- **Jmění** souhrn majetku a dluhů.
- Rozdělení věcí jako takové:

* Věci hmotné a nehmotné - § 496 - 497 OZ

- Ovladatelná část vnějšího světa, která má povahu samostatného předmětu.
- · Na ovladatelné přírodní síly, se kterými se obchoduje -> ustanovení o věcech hmotných se použije přiměřeně.
- Nehmotné věci jsou práva, jejichž povaha to připouští, a jiné věci bez hmotné podstaty - může se jednat například o licence a podobně -> konstrukt práva, v přírodě samo o sobě neexistuje - abstraktní věci.

* Ovladatelné přírodní síly -

 Na ovladatelné přírodní síly, se kterými se obchoduje -> ustanovení o věcech hmotných se použije přiměřeně.

* Nemovité a movité věci -

- Nemovité věci jsou pozemky a podzemní stavby se samostatným účelovým určením, jakož i věcná práva k nim, a práva, která za nemovité věci prohlásí zákon.
- Pokud zákon stanoví, že určitá věc není součástí pozemku, ale pokud nelze takovou věc přenést z místa na místo bez porušení její podstaty -> i takováto věc je nemovitá - dalo by se říci tedy například nějaký stroj, který je pevně spojen s budovou.
- · Veškeré další věci, at je jejich podstata hmotná nebo nehmotná, jsou movité.

* Zastupitelné věci -

Movitá věc, která může být nahrazena jinou věcí téhož druhu,
 je zastupitelná, ostatní jsou nezastupitelné - příkladem budiž
 peníze, nebo některé druhy cenných papírů.

* Zuživatelné věci -

- Movitá věc, jejíž běžné použití spočívá v jejím spotřebování, zpracování nebo zcizení je zuživatelná - příkladem je plod stromů - tedy například jablko.
- Zuživatelná věc je rovněž věc, která náleží skladu a nebo jinému souboru -> pokud jejich běžné užití spočívá v tom, že jsou prodávány jednotlivě.

* Hromadné věci -

- Soubor jednotlivých věcí náležejících téže osobě, považovaný za jeden předmět a jako takový nesoucí společné označení, pokládá se za celek a tvoří hromadnou věc - například obchodní závod.
- Obchodní závod organizovaný soubor jmění, který podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování jeho činnosti. Má se za to, že závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu.

* Obchodní závod -

Obchodní závod - organizovaný soubor jmění, který podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování jeho činnosti. Má se za to, že závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu.

* Pobočka -

- Pobočka součást závodu, která vykazuje funkční i hospodářskou samostatnost (obejktivní kritérium) a o které podnikatel rozhodl, že bude pobočkou (subjektivní kritérium).
- Pobočku lze rovněž zapsat do OR pak se jedná o odštěpný závod - to platí i o jiné organizační složce pokud o ní jiný právní předpis stanoví, že se zapíše do obchodního rejstříku.
- Vedoucí odštěpného závodu jako zástupce podnikatele ve všech činnostech, které se týkají provozu odštěpného závodu ode dne, kdy byl jako vedoucí odštěpného závodu zapsán do OR, do té doby zastoupení podnikatele k určité činnosti viz otázka obchodní právo.

* Obchodní tajemství -

- Obchodní tajemství tvoří konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení.
- · Podmínky:
 - · Konkurenčně významné
 - · Určitelné
 - · Ocenitelné
 - · V příslušných kruzích běžně nedostupné
 - · Související se závodem
 - · Kterým je zajišťováno odpovídající utajení
- Součást věci a její příslušenství

Součást -

- * Součástí věci je vše, co k ní podle povahy patří a nemůže být od ní odděleno, aniž by se tím znehodnotila.
- * V NOZ platí (viz věci nemovité), stará římská zásada superficies solo cedit.
- * Povrch ustupuje půdě -> stavba je součástí pozemku, né

samostatná věc -> jak tomu bylo za účinnosti starého občanského zákoníku -> existují z toho však výjimky -> například právo stavby.

– Příslušenství -

- * Příslušenstvím je vedlejší věc vlastníka, která je určena, aby byla trvale užívána společně s věcí hlavní.
- * Má se za to (vyvratitlená právní domněnka), že příslušenství sleduje osud věci hlavní.
- * Příslušenství je však na rozdíl od součásti věci samostatnou věcí.

• Cenný papír

- Cenný papír je papír, se kterým je spojeno právo, které bez daného cenného papíru nelze uplatnit nebo převést - jedná se tedy o právo potvrzené daným cenným papírem.
- Příklady specifických cenných papírů: akcie, kupón, dluhopis, opční listina, podílové a zatimní listy a kmenové listy, směnky, šeky, pokladniční poukázy etc.
- Cenné papíry peněžního a finančního trhu krátkodobé a dlouhodobé.
- Zastupitelné cenné papíry jedná se o věc zastupitelnou, tedy o cenné papíry téhož druhu jež jsou svým právním obsahem stejné,, pokud je uplatněno právo z jednoho, ostatní zanikají. jedná se tedy například o akcie, vydané stejným emitentem se stejnou formou o stejné imenovité hodnotě.

- Forma cenného papíru:

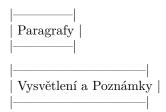
- * Na jméno obsahují jméno, rozdíl je v převodu
- * Na řad obsahují jméno, rozdíl je v převodu
- * Na doručitele anonymní vlastník cenného papíru, není na něm jméno.
- Emise cenného papíru vydání cenného papíru prvnímu nabyvateli, respektive jedná se o vydání především zastupitelných cenných papírů jedním emitentem.
- Vydání cenného papíru vydán dnem, kdy splňuje potřebné zákonné požadavky a kdy se stane majetkem prvního majitele, až tímto okamžikem dochází k inkorporaci práv do cenného papíru.
- Stejnopisy cenného papíru musí být číslovány, jinak se považují za samostatný cenný papír, pokud je uplatněno právo z jednoho, ostatní zanikají.
- Kupón pokud je s cenným papírem spojen právo na výnos, může být spojeno s kupónem, který je možné využít pro uplatnění takovéhoto práva.
- Hromadná listina pouze listina, která lze vydat místo zastupitelných cenných papírů a tvoří tedy sourhn těchto zastupitelných cenných papírů.
- Nakonec je důležité zmínit podobu cenných papírů:
 - * Listinné cenné papíru například v podobě "listu papíru"
 - * Zaknihované papíry, které jsou v centrálním depozitáři cenných papírů, existují tedy pouze v jakési elektronické evidenci, listinný

cenný papír lze imobilizovat -> převést ho na zaknihovanou podobu.

Otázka 6 - Subjektivní práva a právní povinnosti. Ochrana subjektivních práv. Soukromoprávní odpovědnost.

- 🛛 Subjektivní práva a povinnosti
- ⊠ Ochrana subjektivních práv
- ⊠ Soukromoprávní odpovědnost

• Subjektivní práva a povinnosti

- Jedná se o realizaci práva objektivního u jednotlivých osob, které tvoří základ konkrétních právních vztahů.
- Jedná se tedy o oprávnění, představující jistou míru dovoleného chování subjektu práva.
- Stanoví právní norma, akt aplikace práva nebo závazek stran.
- Týká se subjektů práva, tedy osob, u těch se rozlišuje:
 - * právní osobnost
 - * svéprávnost
 - * deliktní způsobilost
 - * procesní způsobilost
- Subjektivní práva se svým obsahem rovněž týkají objektů práva
 - * objekty právních vztahů -> to, čeho se týkají oprávnění a povinnosti právního vztahu
 - * primární objekt je vždy určité chování
 - * sekundární objekt předmět, který se k tomu váže, tedy zejména věci v právním smyslu

- Subjetivní právo má tři roviny

- * možnost chovat se právně nezakázaným způsobem
- * možnost požadovat odpovídající chování od jiného
- * možnost požadovat ochranu práva, respektive možnost svépomoci

Dělení subjektivních práv

- * **Práva absolutní povahy -** jedná se o právo, do kterého ostatní osoby nesmí zasahovat, působí *erga omnes* právo na život, právo na ochranu osobnosti, vlastnické právo,...
 - · spojeno s omittere
- * **Práva relativní povahy -** právo, které působí *inter partes*, je uplatňováno ve vztahu ke konkrétnímu subjektu nájemní právo, právo na zaplacení pohledávky, právo na zdravotní péči,...
 - · spojeno s dare, facere, pati
 - · práva obligatorní povahy

- Dělení práv obecně

- * práva soukromá rovnost osob, nevystupování subjektu veřejného práva - občanské, obchodní, rodinné, pracovní, mezinárodní právo soukromé
- * práva veřejná nerovnost osob, vystupuje v něm orgán státní moci, jde tedy o vrchnostenské postavení státu
- * práva hmotná stanovení objektivních práv a povinností
- * práva procesní stanovení jak se domoci objektivních práv a povinností
- Nejdůležitějším právem jsou základní práva a svobody, zaručeny ústavním právem a mezinárodním právem.

- Prvky subjektivního práva

- * možnost být subjektem (nositelem) práv
- * možnost se chovat dovoleným způsobem
- * možnost vyžadovat odpovídající chování jiných subjektů
- * možnost státně mocenského zásahu
- Člověk má tedy jistá vrozená práva ty má každý člověk od narození z toho vychází i jistá hierarchie práv člověka, tato hierarchie je důležitá při kolizi práva tzn. není možné stanovit takové právo, respektive normu jakéhokoliv charakteru, která by narušovala základní práva každého člověka
 - * základní práva a svobody zaručená ústavou, jsou nezadatelná, nezcizitelná, nezrušitelná a nepromlčitelná, jsou pod ochranou soudu, kterou nelze vyloučit ani zákonem -> ty jsou i definovaná v občanském zákoníku, jako práva, která požívají nejvyšší ochranu
 - * práva zaručená zákonem
 - * práva vyplývající přímo ze zákona
 - * práva na základě zákona vyloučená

- Vymahatelnost subejktivního práva

- * subjekt má vůči jinému subjektu nárok **dunucení** splnění jeho povinnosti.
- * Vymahatelnost subjektivního práva je spojena se státní ochranou stanovenou normami pozitivního práva
 - · Pozitivní a přírozené právo
 - · Pozitivní = lze odvodit ze systému vesměs psaných právních

- norem v té době platných
- Přirozené = právo nepsané, univerzální, nezávislé na státurovnost všech lidí, požadavek spravedlnosti a zákaz diskriminace - pozitivní právo by se jím mělo řídit, mělo by prozařovat do práva pozitivního

* Vymáhání subjektivního práva má tři způsoby

- Prostřednictvím státu stát garantuje práva a vynucuje plnění povinnosti. Vymáhání/nebo ochrana subjektivního práva za pomoci soustavy soudů
- Prostřednictím svémoci není typická pro demokratické země, ale je zakotvena v občanském zákoníku, jedná se o donucení vlastními silami, typicky pokud je oslabena pozice státu, jeho pomoc není možná, nebo by přišla pozdě. Svémoc se uplatňuje pomocí jednání v nutné obraně, jednání v krajní nouzi,... - obecně je zakotvena v § 14 OZ
 - · Nutná obrana odvrácení útoku
 - Krajní nouze odvrácení nebezpečí újmy, není nutné hradit škodu, ale nesmí způsobit větší škodu, než která by vznikla, pokud by neodvracel
 - Svémoc je standardně okolností vylučující protiprávnost a nutnost náhrady škody.
- Zadržením věci právo na zadržení věci, když dlužník nesplní svou povinnost (když dlužník neplatí, je možné mu zadržet věc v odpovídající hodnotě)

- Subjektivní povinnost

- * Subjektivní právo a povinnost jsou párové pojmy nelze mít práva bez odpovídajících povinností, neboť možnost chovat se určitým způsobem musí být vždy spojena s povinností jiného chovat se tomu odpovídajícím způsobem
- * nutnost chovat se způsobem stanoveným právní normou (pokud není splněna dobrovolně, lze jí podle objektivního práva vynutit státním donucením)
- * subjektivní práva a povinnosti = obsah občanskoprávních vztahů
 - subjektivní práva relativní = v rámci občanskoprávního vztahu = na jedné straně je oprávnění, na druhé je povinnost
 - věřitel je oprávněn požadovat splení své pohledávky a dlužník je povinen splnit svůj dluh
 - subjektivní práva absolutní = existují mimo občanskoprávní vztah = na jedné straně oprávnění individálně určeného subjektu a na druhé straně povinnost neurčitého počtu subjektů

• Druhy právních povinností

- dare dáti
- facere konati
- omitere zdržeti se
- pati strpěti

· Ochrana subjektivních práv

- Ochrana je poskytována celým právním řádem, všemi právními odvětvími:
- Jestliže existuje právní nárok -> pak je právo vymahatelné, je "dospělé"
- Subjekt práva má nárok na donucení jiného subjektu splnit povinnost
- soudní ochrana (prostřednictvím státu) poskytováno soudní mocí
 pokud se subjekt obrátí na soud a splní všechny zákonem stanovené
 podmínky -> soud jej nesmí odmítnout a musí jeho věc rozhodnout

-> proto základní formou poskytnutí ochrany subjektivních práv jsou rozhodnutí soudu

- * Ochrana obecnými soudy
- * Ochrana správními soudy
- * Ochrana Ústavním soudem
- ochrana pokojného stavu kdo se domnívá, že byl porušen pokojný stav, může se domáhat ochrany u příslušného orgánu státní správy = ochrana provizorní (rozhodnutí je předběžné, účastník se může obrátit na soud)
- ochrana svépomocí pouze výjimečně ve stanovených případech = jestliže hrozí neoprávněný zásah do práva bezprostředně a je jasné, že pomoc by přišla pozdě -> ohrožený v takovém případě může přiměřeným způsobem zásah sám odvrátit (= nesmí způsobit újmu nepřiměřenou té, která mu hrozí), například sebeobrana, nutná obrana, krajní nouze

• Soukromoprávní odpovědnost

Vymezení deliktu

- * Porušení práva nebo jím stanovené povinnosti
- * V trestním právu -> trestné činy -> přečiny a zločiny
- * V občanském právu se jedná o soukromoprávní delikty -> porušení zákonnem stanovené povinnosti, porušení smluvní povinnosti, porušení dobrých mravů, omezení hospodářské soutěže především nekalá soutěž -> vzniká sekundární závazek ve smyslu nahrazení škody, nebo nemajetkové újmy. Zákon se o ně ale standardně nestará automaticky, ochrany je nutné se domáhat u soudu podáním žaloby v občanskoprávním řízení.
 - Koresponduje s ní právo postiženého -> škůdce porušil porušil primární povinnost -> nastává sekundární nepříznivý právní následek pro škůdce -> sankční povinnost
- * Protiprávní jednání kdy do hry nevstupuje stát
- * Jedná se tudíž o vztah mezi několika subjekty, které mají totožné postavení.
- * Škůdce je vždy povinen odčinit své jednání a nahradit poškozenému újmu -> pokud samozřejmě žaluje.

– Delikt v občanském právu

* Dělí se podle toho, zda byla porušená povinnost dána smlouvou, nebo zákonem

- * Sekundární závazky, které vznikají z deliktů:
 - · Závazky z deliktů
 - · náhrada majetkové a nemajetkové újmy
 - · zenužití a omezení soutěže
 - · Závazky z jiných právních důvodů
 - · bezdůvodné obohacení
 - · nepřikázané jednatelství
 - · upotřebení cizí věci ku prospěchu jiného
- * Dle toho, co je obsahem vztahu, na základě kterého byla založena odpovědnost lze rozlišovat odpovědnosti na:
 - odpovědnost za škodu vznik nové povinnosti, kterou povinný před jejím vznikem neměl
 - odpovědnost za prodlení přistoupení nově vzniklé povinnosti k předchozí povinnosti, kterou povinný měl
 - · **odpovědnost za vady** přeměna původní povinnosti dodat bezvadnou věc na povinnost poskytnou něco jiného
 - · odpovědnost za nemajetkovou újmu
- Druhy odpovědnosti:
 - * subjektivní = odpovědnost za zavinění -> exulpace, vyvinění -> pokud se prokáže, že nezavinil, zbaví se odpovědnosti
 - * objektivní = odpovědnost za protiprávní stav za výsledek nelze se vyvinit, ale pouze liberovat -> pokud se prokáže, že i kdyby vyvinul veškeré úsilí, které od něj lze spravedlivě vyžadovat, škodlivý následek by stejně nastal -> například živelné pohromy

Svépomoc je okolností vylučující protiprávnost.

71	
Zdroje a poznámky pod čarou	

Otázka 7 - Právní skutečnosti. Právní jednání – pojem, náležitosti, vady a jejich následky.

<u></u>
Ükoly
□ Právní skutečnosti
□ Právní jednání
\square Pojem
□ Náležitosti
□ Vady a jejich následky
Paragrafy

Vysvětlení a Poznámky |

• Realizace právních norem

- uskutečňování právních norem v praxi -> využívání oprávnění a dodržování právních povinností právními subjekty, a to včetně rozhodování o oprávněních a povinnostech a eventuální donucení ke splnění povinností.
- Definice realizace právních norem je důležitá protože souvisí s právním vztahem -> ten vzniká zásadně na základě právních jednání.
- Realizace subjekty práva ve smyslu jejich práv a povinností
- Aplikace aplikuje orgán veřejné moci

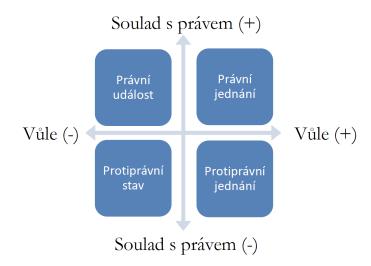
· Právní vztahy

- Nejdůležitější forma realizace právních norem.
- Je nutná součinnost druhého subjektu.
- Jedná se o společenský vztah nejméně dvou konkrétně určených právních subjektů, upravený právními normami, v němž jsou jeho účastníci nositeli vzájemně spjatých subjektivních práv a povinností.
- Vznikají bezprostředně (ex lege) zřídka kdy, nebo na základě právní skutečnosti - častější případ.
- Mají tři znaky:
 - * nejméně dva subjekty, často pluralita subjektů
 - * obsahem jsou práva & povinnosti
 - * jsou zde **obejty** právních vztahů
- Předpokladem vzniku je především platná a účinná právní norma
 - * ta stanoví přímo určitou povinnost, nebo dává určité oprávnění v kogentní podobě
 - * nebo dává dispozici účastníkům, aby upravili své práva a povinnosti podle své vůle
- Ke vzniku, změně, nebo zániku nestačí sama existence právní normy, ale musí rovněž nastat právní skutečnost
- Ke vzniku právního vztahu je tedy potřeba:
 - * právní normy
 - * právní skutečnosti
- Elementy právního vztahu tvoří:
 - * subjekty
 - * objekty
 - * obsah právního vztahu

· Právní skutečnosti

Právní skutečností jest událost, se kterou právo spojuje vznik, změnu, nebo zánik občanskoprávních vztahů -> tj. subjektivních práv a povinností, respektive se jedná o obejktivní skutečnost, na kterou právo bere zřetel a spojuje s ní právní následky

- Právní následek = následek právní skutečnosti tedy ta faktická změna, zánik a vznik práv a povinností
- Právní důvod = právní titul, který podle objektivního práva vyvolává právní následky - ze zákona, nebo z právní skutečnosti standardně z právního jednání
- Jsou děleny na subjektivní a objektivní:
 - * **Subjektivní** lidské chování vycházející z lidské vůle = právní jednání -> například kupní smlouva
 - jedná se o právně relevantní jednání PO a FO -> právní jednání X protiprávní jednání
 - * **Objektivní** přírodní a společenské jevy nezávislé na lidské vůli -> například přírodní katastrofy, smrt, uplynutí času
 - v objektivně, tj. mimovolně nastalých okolností -> právní událost X protiprávní stav

- Ahojda
- Právní jednání
 - jedná se o projev vůle směřující ke vzniku, změně, nebo zániku práv a povinností - v souladu s právem
 - nejvýznamější občanskoprávní skutečnost
 - vyvolává právní následky, které jsou v něm vyjádřeny i ty plynoucí ze zákona, dobrých mravů, zvyklostí nebo zavedené praxe stran
 - PJ musí obsahem i účelem odpovídat zákonu i dobrým mravům a veřejnému pořádku
 - Druhy:
 - * Aktivní jednání výslovně i konkludentně
 - * **Nečinnost** například automatická prolongace, výpověd, odstoupení
 - * Obecně však nelze mít mlčení za souhlas! Je ale možné aktivně

souhlasit mlčky, například kývnutím hlavy.

 Jde rozlišovat i dále: například adresovaná, neadresovaná, inter vivos a mortis causa, úplatné, bezúplatné, smíšené (úplatné ale nerovnocené
 neúměrné zkrácení a lichva), neformální a formální, pojmenované a nepojmenované

– Složky právního jednání

- * Podstatné musí být
- $^{\ast}\,$ pravidelné nemusí být, zákon je může nahradit například cena obvyklá
- * Nahodilé nejsou běžné, obsaženy jen občas
- Právní jednání může dále obsahovat podmínky (například odkládací a rozvazovací), doložení času - například od kterého času účinky počínají a kdy končí, a příkazy - například u pořízení pro případ smrti spočívající ve splnění nějakých příkazů

Aby bylo právní jednání platné, musí splňovat několik náležitostí

- * způsobilost subjektu
- * soulad se zákonem a dobrými mravy, není proti veřejnému pořádku
- * forma, je-li předepsána
- * učiněn svobodně, vážně, určitě a srozumitelně
- * prost omylů ohledně podstatných okolností
- * absence tísně a nápadně nevýhodných podmínek
- * absence úmyslu zkrátit věřitele (tomuto se dá odporovat)
- * předmět dovolený a možný

Dělení na konsensuální a jednostranné projevy vůle

- * konsensuální
 - · verbální (ústní)
 - · písemné (literární)
 - · konkludentní (mlčky učiněné)
- * jednostranné projevy vůle
 - · procesní povahy
 - hmotněprávní povahy (materiální) zde se jedná například o určité druhy pořízení pro případ smrti

Individuální právní akty

- * (rozhodnutí individuální povahy)
- * projevy vůle orgánů veřejné moci, které jsou v souladu s právem zásada legality
- * jedná se o výsledek procesu aplikace práva
- * Rozlišuje se na:
 - · Konstitutivní (*ex nunc*) působící od nyní, jsou právními skutečnostmi v hmotněprávním smyslu konstituuje právo, které předtím nebylo
 - · Deklaratorní (*ex tunc*) působící od tehdy, jsou právním skutečnostmi v hmotněprávním smyslu deklaruje právo, které již bylo a pouze ho potvrzuje

- Protiprávní jednání (delikty) = projev vůle, který je v rozporu s právními normami
 - * Komisivní aktivní činnost delikventa
 - * omisivní spočívá v nečinnosti subjektu, který má povinnost jednat
 - * delikt X trestný čin X přestupek -> dále pouze o deliktech
 - * vzniká sekundární právo/povinnost kvůli porušení primárního práva/povinnosti -> snášet realizaci sankce -> **právní odpověd-nost**, předpoklady jsou:
 - \cdot deliktní způsobilost -> zletilost, schopnost ovládnout a posoudit své jednání
 - · porušení ze zákona, či ze smlouvy
 - subjektivní zavinění úmysl přímý a nepřímý, nedbalost vědomá a nevědomá (nevědomá vědět měl a mohl)
 - objektivní zavinění případy objektivní odpovědnosti (provozní činnost, odložené věci) - například odpovědnost za škodu způsobenou provozní činností.

• Právní událost

- druh mimovolní právní skutečnosti, která nastává objektivně, přičemž následky, které jsou s ní spojeny jsou v souladu s normami práva
- například narození, nebo smrt člověka, pojistá událost
- Také čas a jeho plynutí s uplynutím právo spojuje určité následky promlčení X prekluze
- Důležitý je zmínit i **právní stav** jde o právní skutečnost, která není v rozporu s právem, u události se ale jedná o dění něco se stalo, u **právního stavu** se pouze popisuje nějaký stav, který je objektivně v souladu s právem událost dítě se narodilo, stav dítě je narozeno

· Protiprávní stav

- porušení právní povinnosti, přičemž nemá povahu projevu vůle
- Protiprávní výsledek sil působící nezávisle na lidské vůli
- Následkem je tvz. objektivní odpovědnost
- Živelné pohromy

Neplatnosti

- Absolutní neplatnost je absolutní, soud k ní přihlédne i bez návrhu
 -> pokud se zjevně příčí dobrým mravům, narušuje veřejný pořádek, nebo je plnění od počátku nemožné, v ostatních případech se jedná o neplatnost relativní
- Relativní neplatnost je relativní, soud k ní přihlédne jen na návrh
- má se za to, že každé jednání je spíše platné, nežli neplatné
- neplatné právní jednání nemá žádné účinky, krom náhrady škody
- od neplatnosti je potřeba odlišovat zdánlivé (nulitní) právní jednání ->
 na to se hledí, jako by od počátku nebylo například pro nedostatek
 vůle

Zdroje a poznámky pod čarou |

Otázka 8 - Čas jako občanskoprávní skutečnost. Promlčení, prekluze a další občanskoprávní instituty založené na běhu času.

 Úkoly
<u> </u>
☐ Čas jako občanskoprávní skutečnost
□ Promlčení □ Prekluze
□ Další instituty založené na běhu času

• Obecně k času

- V právním významu se jedná o právní skutečnost ve formě právní události
- součást objektivní reality, která je v určité podobě a za určitých podmínek pro právo významná
- okamžik den, popřípadě sekunda, v právu definovaná většinou ve formě ("okamžikem")
 - * narození, smrt, právní moc rozhodnutí
 - * spojuje s ním určité právní následky
- běh času
 - * s jeho koncem právo spojuje určité následky
- Rozlišení lhůty a doby, jejich počátek, trvání a překážky
 - * **doba** = časový úsek omezující existenci práv a povinností práva a povinnosti zaniknou uplynutím doby, na kterou byly omezeny.
 - * Lhůta = časový úsek určení k vykonání práva, zejména k jeho uplatnění
 - · zákonná X smluvní
 - · hmotněprávní X procesní
 - · hmotněprávní -> dříve než skončí, musí být právo uplatněno
 - · jedná se o lhůtu uplatnitelnou v občanskoprávních vztazích
 - \cdot je třeba, aby PJ v písemné formě došlo do dispoziční sféry adresáta
 - · popřípadě fikce doručení

- · procesní
 - · jedná se o lhůtu uplatnitelnou v procesních věcech
 - je třeba, aby právní jednání v písemné podobě bylo včas (v poslední den lhůty) předáno provozovateli poštovních služeb
- * **Termín** = určené datum

* Překážky

- · jedná se o stavění lhůty
 - Pravé = lhůta začala běžet a postaví se jí do cesty překážka, po dobu překážky lhůta neběží, pak naváže a běží dále = například zastavení běhu lhůty pokud je právo uplatněno u soudu
 - Nepravé = lhůta může začít běžet až od chvíle určité právní skutečnosti - například dohoda o mimosoudním jednání věřitele a dlužníka -> až když se nepovede, může začít běžet lhůta
 - Přetržení lhůty = lhůta běží, pak se přetrhne a pak začne běžet zase od začátku -> například pokud dlužník uzná svůj dluh (utvrzení a zajištění dluhu) -> začne běžet nová lhůta

· Následky uplynutí času

 vznik, nebo zánik práva a nebo povinnosti = právní skutečnost

Pravidla počítání času

- * Rozlišení dle toho, zda jde o čas, od kterého účinky počínají, nebo zda jde o čas od kterého účinky končí.
- * Nabívá-li se právo nebo vzniká povinnost = na začátku dne
- * Zánik práva nebo povinnosti = na konci dne
- * Má-li se vykonat nebo splnit v určitý den, vyžaduje se, aby se tak stalo v obvyklou denní dobu
- * Práva a povinnosti zaniknou uplynutím doby, na kterou byly omezeny.
- * Pokud se lhůta počítá podle dnů = začne se počítat následující den po vzniku skutečnosti, která vyvolala její počátek
- * Pokud se lhůta počítá podle týdnů, měsíců, nebo roků = připadá na den, který se pojmenováním, nebo číslem shoduje se dnem, na který připadá skutečnost, která vyvolala její počátek, není-li v měsíci daný den, připadne konec lhůty na poslední den daného měsíce
- * Polovina měsíce = 15 dnů, střed měsíce = 15. den
- * Pokud je lhůta složena s celých měsíců a z části dalšího měsíce = počítá se část měsíce až na konec, tedy po uplynutí všech celých měsíců
- * Připadne-li konec lhůty na víkend, nebo svátek = je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den
- * Pokud je lhůta v kratších jednotkách než je den = počítá

se od okamžiku kdy začne, do okamžiku, kdy skončí

Právní jednání a doručování vůči nepřítomné osobě

- * vyvratitelná právní domněnka, že:
 - · zásilka odeslaná s využítím služeb provozovatele poštovních služeb došla 3. den po odeslání
 - pokud je však posílána do zahraničí, je tento termín posunut na 15. den

• Promlčení

- Složená právní skutečnost = je vázána na existenci jiné právní skutečnosti a tu svým během ovlivňuje
- Promlčení = následek marného uplynutí lhůty pro uplatnění práva
- Počátek běhu lhůty = den dospělosti práva = například dlužník měl dnes splnit, nesplnit -> zítra můžu žalovat, pokud nebudu žalovat
 -> promlčení
 - * lhůta se samozřejmě může stavět a přetrhnout
- zánik vymahatelnosti práva, trvá v podobě naturální obligace je tedy právní nárok na plnění a povinný může plnit když bude chtít, právní titul tedy nezaniká, jen je oslaben.
 - * Právní titul = právní důvod k zániku, změně, nebo vzniku práva
 vzniká na základě zákona, nebo na základě právní skutečnosti
- právo nezaniká, jen je oslabeno -> je možné ho žalovat, žalovaný má ale právo upozornit na promlčení -> soud pak právo neuzná
 - * nezanikne povinnost splnit dluh, ale vznikne právo vznést námitku promlčením -> o tomto soud nesmí poučovat -> nesmí poučovat o hmotném právu
 - * vznesením námitky se právo změní na naturální obligaci -> dlužníka nelze donutit k plnění, pokud ale plní, nemůže chctít své plnění nazpět, nejedná se o bezdůvodné obohacení na úkor dlužníka
 - * k vzdání se práva na vzenesní námitky promlčení se nepřihlíží
- $-\,$ v případě plnění po promlčení se ale furt a stále nejedná o bezdůvodné obohacení

Co se promlčuje:

- * všechna majetková práva s výjimkou případů stanovených zákonem
- * jiná práva se promlčují, jen pokud to zákon stanoví -> § 612 až 618 OZ
 - v případě práva na život, důstojnost, čest, jméno, zdraví, vážnost, soukromí, nebo obdobných osobnostních práv -> nepromlčují se, promlčuje se pouze právo na odčinění újmy způsobené na těchto právech
- * právo na výživné se nepromlčuje
- * vlastnické právo se nepromlčí
- * etc.

Délka promlčecí lhůty

* obecná promlčecí lhůta u věcí movitých a věcí nemovitých

- · Nemajetková práva se obecně promlčují za 3 roky
- · Majetková práva se obecně promlčují za 10 let
- * jsou i další speciálně stanovené lhůty
 - například pro právo na náhradu škody, újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení - 10 let ode dne, kdy ke škodě došlo, pokud se však jedná o úmyslně způsobenou škodu - 15 let
 - · a dále

* Subjektivní a objektivní lhůta

- Lhůta subjektivní je vázána na osobu a standardně na skutečnost dozvědění se o dané právní události, nebo na to, že se dozvědět měla a mohla
 - má dispozitivní povahu, strany si jí mohou zkrátit, nebo prodloužit a ti minimálně na 1 rok, nebo maximálně na 15 let, v některých případech se k němu nepřihlíží
- Lhůta objektivní je vázána na obecný běh času, tedy na uběhnutí určité doby od dané události, od které začala běžet lhůta
- Lhůty běží současně pokud zákon stanovuje "nejpozději za" běží obě lhůty, pokud zákon stanovuje "promlčí za" jedná se o běh jen objektivní lhůty

Prekluze

- úplný zánik práv a povinností
- Nebylo-li právo vykonané ve stanovené době, zanikne jen v případě, že tak stanoví zákon.
- Ustanovení o běhu promlčení lhůty platí obdobně i pro prekluzi
- Zastavení běhu v případě: uplatnění práva u soudu, písemné uznání dlužníka
- Také vydržení práva
- Nemusí se namítat, soud k ní přihlédne i bez návrhu
- V případě prekluze již nejde z daného právního tituli plnit -> ten totiž zanikl, pokud by se plnilo z tohoto právního titulu, tak by se jednalo o bezdůvodné obohacení

- Rozdíly oproti promlčení

- * promlčení
 - · lhůta k vykonání práva
 - · námitka promlčení, naturální právo
 - · plnění naturálního práva neznamená bezdůvodné obohacení

* prekluze

- · po uplynutí lhůty právo zanikne zcela (nezůstane ani jako naturální právo)
- · kdyby dlužník plnit, šlo by o plnění nedluhu
 - · věřitel musí vrátit, jinak jde o bezdůvodné obohacení
- · Příklady
 - odmítne-li některý z věřitelů účast na převzetí likvidační podstaty, považuje se jeho pohledávka za zaniklou.

Vydržení

- jedná se o jeden ze způsobů nabytí vlastnického práva
- Negativní následek nedostatečného vykonávání vlastnického práva vlastníkem
- Pozitivní následek řádného vykonávání práv vlastníka osobu, která má věc u sebe a chová se jako vlastník
- Společný základ promlčení, prekluze a vydržení: jejich povaha složených právních skutečností, pro které je rozhodný běh času, a jejich následky
 - složené právní skutečnosti = je vázána na existenci jiné právní skutečnosti a tu svým během ovlivňuje, dvě a více právních právních skutečností vyvolává právní následky
 - slouží k tomu, aby výhodu získal ten, kdo se stará
 - Existují dvě skupiny z hlediska jejich trvání
 - * práva osobní statusová, osobnostní, rodinná
 - neomezené trvání, v průběhu času se nemění, nepromlčitelné, nevydržitelné
 - * práva majetková věcná práva, dědické právo, závazková práva
 - $\cdot\,$ omezené trvání
 - · mohou zcela zaniknout

Zdroje a poznámky pod čarou |

Otázka 9 - Manželství, majetkové právo manželské. Rodiče a dítě, osvojení, náhradní formy péče o dítě.

• Manželství

– trvalý svazek muže a ženy vzniklý způsobe, který stanový zákon

 hlavním účelem manželství je založení rodiny, řádná výchova dětí a vzájemná podpora a pomoc

Hlavní zásady

- * Svazek muže a ženy
- * Monogamní
- * Rozlučitelné
- * Civilní či církevní forma

Uzavření manželství

- * Zákonem stanoveným způsobem = sňatkem
- * **Sňatek** = svobodný a úplný souhlasný projev vůle muže a ženy, že spolu chtějí vstoupit do manželství (označování jako **snoubenci**)
- Šňatečný obřad je veřejný a slavnostní a koná se za přítomnosti dvou svědků 1 muže a 1 ženy

- Formy sňatku

- * Občanský sňatek před orgánem veřejné moci
- * Kdo může oddávat starosta, místostarosta, pověřený člen zastupitelstva, za přítomnosti matrikáře
- * O provedení sňatečného obřadu žádají snoubenci ten obecní úřad, v jehož obvodu chtějí manželství uzavřít
- * Místo konání: místo určené úřadem pro slavnostní akce, přihlíží se k vůli snoubenců
- * Církevní sňatek před orgánem církve, či náboženské společnosti oprávněné k oddávání dle zákona
- * O provedení obřadu žádají snoubenci příslušnou církev
- * Předpoklady pro uzavření manželství v dané církvi a podmínky pro jeho konání, jakož i místo a a průběh jeho konání se řídí vnitřními předpisy církve
- * Snoubenci musí mít osvědčení vydané matričním úřadem, v jehož obvodu má být manželství uzavřeno, že snoubenci splňují zákonné požadavky pro uzavření manželství musí být mladší než 6 měsíců
- * Církevní oddávající musí do 3 dnů od uzavření manželství poslat protokol o uzavření manželství danému matričnímu úřadu

- Prohlášení při sňatečním obřadu

- * Snoubenci musí prohlásit:
 - · jaké si zvolí příjmení/zda penechájí/zda budou používat obě
 - · nejsou jim známy překážky pro uzavření manželství
 - · znají své vzájemné poměry a dohodli se na jejich uspořádání

Existují další formy sňatku:

- * Sňatek v cizině před diplomatickou misí, či konzulárním úřadem ČR v cizině pokud je alespoň jeden ze snoubenců občanem Česka
- * Sňatek v zastoupení pokud z vážných důvodů jeden ze snoubenců nemůže se zůčastnit sňatečného obřadu - může být oddán v zastoupení - na základě písemné plné moci s ověřeným podpisem
- * Sňatek v ohrožení života pokud je jeden ze snoubenců ohrožen na životě, mohou sňatek uzavřít před kterýmkoliv obecním úřadem,

oddat je může rovněž velitel letadla/plavidla pod vlajkou Čr, velitek vojenské jednotky ČR v zahraničí -> domnívám se, že se poté musí nahlásti na matričním úřadě?

Způsobilost uzavřít manželství

- * Ten jemuž v tom nebrání žádná zákonná překážka
 - · Těmi jsou:
 - · Nedostatek věku,
 - $\cdot\,$ nedostatek svéprávnosti,
 - · existující manželství či registrované partnerství,
 - · zakázaný stupeň příbuzenství,
 - · svěření do péče, poručnictví, pěstounství.

Neplatné a zdánlivé manželství

- * Zdánlivé manželství
 - · manželství vůbec nevznikne
 - · vada nemůže být zhojena například sňatek osoby mladší 16 let, oddal někdo, kdo k tomu neměl oprávnění etc.
 - není o něm třeba rozhodovat, v pochybnostech -> možná žaloba na určení, deklaruje neexistenci manželství
- * Neplatné manželství
 - · Bylo-li uzavřeno přes zákonnou překážku
 - považuje se za platné, dokud jej soud neprohlásí na návrh osoby, která na tom má právní zájem za neplatné, někdy může i ex officio - například pokud by už snoubenec měl uzavřené jiné manželství a to by stále trvalo
 - vada však může být zhojena například nabytí svéprávnosti, nebo zánik předchozího manželství -> pak je manželství považováno za platně uzavřené
 - · Má se za to (vyvratitelná právní domněnka), že manželství je uzavřeno platně.

Práva a povinnosti manželů

- * Manželé mají v zásadě rovná práva a povinnosti
- * Jsou si povinni úctou
- * Dále například: žít spolu, být si věrni, pečovat o dítě etc.
- * Právo znát své vzájemné příjmy a majetkové poměry
- * společná domácnost manželů = rodiná domácnost, kde spolu soužijí
- * každý z manželů finančně přispívá podle svých možností tak, aby byla **životní úroveň všech členů domácnosti zásadně** srovnatelná
- * Důležité pro rozvod a pro vypořádání majetku: poskytování majetkových plnění má stejný význam jako osobní péče o rodinu a její členy

- Jednání manželů

* Manželé zásadně jednají společně, nedohodnou-li se manželé může souhlas jednoho z manželů v odůvodněných situacích nahradit soud.

- * Jednání jednoho manžela běžně zavazuje a opravňuje oba manžele společně a nerozdílně.
 - To neplatí, pokud jeden manžel dal předem najevo, že s jednáním nesouhlasí, nebo soud na jeho návrh vyloučil působení následků právního jednání na daného manžela.
- * V běžných záležitostech však může jednat kterýkoliv z nich a mají vůči sobě zákonné zástupčí oprávnění.
 - To neplatí pokud jeden z manželů třetí osobě předem sdělí, že se zastoupení nesouhlasí, nebo pokud ho vůči manželovi zruší soud.
 - · Rovněž neplatí, pokud manželé žijí v oddělených domácnostech podle § 691 odstavce 2.
- Manželé mezi sebou mají vyživovací povinnost i vůči dětem, a to tak, aby jejich hmotná a kluturní úroveň byla zásadně stejná.
- Zánik manželství
 - * Manželství může zaniknout třemi způsoby:
 - · Smrtí
 - Prohlášením za mrtvého dnem, který je označen za den smrti, pokud je prohlášený za mrtvého živý, manželství se neobnovuje
 - · Rozvodem
 - \cdot § 755 OZ a následující, předpokladem rozvodu je nenapravitelný rozvrat manželství
 - Soužití manželů je hluboce a trvale rozvráceno a nelze očekávat obnovení soužití
 - · některý z manželů musí o rozvod požádat
 - · Manželství však ve dvou výjimečných situacích nemůže být rozvedeno ani tak:
 - · rozpor se zájmem nezletilého dítěte manželů, který je dán zvláštními důvody
 - rozpor se zájmem manžela, který se na rozvratu zásadně nepodílel s tím, že by mu rozvodem byla způsobena zvlášť zásadní újma a mimořádné okolnosti svědčí pro zachování manželství -> v tomto případě může být manželství rozvedeno pokud spolu manželé nežijí alespoň po dobu 3 let
 - Před rozvodem manželství musí být vypořádány poměry nezletilého dítěte, až pak lze manželství rozvést - opatrovnický soud musí pravomocně rozhodnout, nebo musí být schválena dohoda rodičů
 - · Sporný a nesporný rozvod
 - · Sporný rozvod
 - soud zjišťuje existenci rozvratu a jeho příčiny -> pokud dojde k závěru, že je zde kvalifikovaný rozvrat a rozvodu nebrání jedna z dvou výše uvedených situací

-> manželství rozvede

· Nesporný rozvod

- soud nezjišťuje příčiny rozvratu manželství a manželství rozvede opět pokud rozvodu nebrání tvrdostní klauzule za současného splnění několika zákonných podmínek
 - Pokud se druhý manžel k návrhu připojí a shodně tvrdí, že je manželství rozvráceno a dohodnout se na úpravě poměrů nezletilých dětí a majetku
 - (+manželství trvalo alespoň rok, a manželé spolu minimálně 6 měsíců nežijí)

· Výživné po rozvodu

- Jeden manžel může mít právo na výživné po druhém manželovi pokud:
 - se není schopen sám živit a tato situace má původ v manželství
 - v takovém případě může nařídit druhému manželovi hradit výživné - pokud to po něm lze spravedlivě požadovat s ohledem na jeho stav (věk, finance etc.)
 - rovněž zkoumá, zda si to druhý manžel "zaslouží"
 například zda se nemohl uživit sám správným nakládáním se svým majetkem, nebo zda se staral o společnou domácnost, nebo zda proti manželovi nespáchal tresný čin
 - · lze splnit odbytným uhrazením částky výživného
 - maximálně na tři roky, zaniká rovněž pokud vyživovaný manžel uzavře nové manželství, nebo vstoupí do registrovaného partnerství

• Manželské majetkové právo

 SJM = to co manželům náleží, má majetkovou hodnotu, a není vyloučeno z právních poměrů

Má tři režimy

- * zákonný
 - Aktiva = to co nabyli manželé společně za trvání manželství
 + zisk z výhradního vlastnictví manžela
 - Existují výjimky například náhrada nemajetkové újmy, dar, dědictví (pokud není odkázáno do SJM)
 - · Pasiva = dluhy převzaté za trvání manželství
 - Výjimka: například dluhy převzaté jedním z manželů bez souhlasu druhého manžela pokud se nejedná o obstarávání běžných záležitostí
 - Manželé jsou zavázáni společně a nerozdílně, v běžných záležitostech týkajících se SJM může jednat každý sám, jinak společně, pokud nejednají společně -> možnost jednoho manžela dovolat se naplatnosti tohoto jednání, rovněž pokud by bylo třeba jednat v

zájmu rodiny a jeden z manželů by odmítal souhlas udělit -> může být nahrazen soudem

- * smluvenný
 - · forma notářského zápisu, s účinky od teď do budoucnosti
 - · podoby:
 - · oddělené jmění,
 - · vznik SJM ke dni zániku manželství,
 - · zůžení nebo rozšíření SJM
 - · vypořádání SJM ke dni zániku manželství
 - · Správa se řídí dohodou manželů
- * Založený rozhodnutím soudu
 - V jistých zákonem stanovených způsobech může SJM upravit na návrh manžela soud - zruší nebo zúží - například pokud je manžel marnotratný

Práva třetích osob ze SJM

- * dluh jakou součást SJM uspokojení z majetku SJM + z výlučných majetků manželů nespadajících do SJM
- * dluh není součástí SJM a zavazuje pouze jednoho z manželů (druhý manžel nesouhlasil) uspokojení z výlučného majetku zavázaného manžela + SJM ale jen do výše podílu zavázaného manžela, který by na SJM měl v případě vypořádání SJM

Vypořádání SJM

- * Je potřeba vždy při změně tedy při zrušení soudem, zánikem například rozvodem a nebo zúžením například smlouvou
- * dohodou manželů
- * na návrh může soud
- * OZ určuje vyvratitelné právní domněnky jak se má majetek rozdělit, pokud se nedosáhne dohody

Ochrana proti domácímu násilí

* pokud se pro jednoho soužití stane nesnesitelné z důvodu psychického nebo fyzického násilí -> soud může nejdéle na dobu 6 měsíců omezit nebo i vyloučit právo druhého manžela v domě či bytě bydlet

· Rodiče a dítě

– Mateřství

- * Matkou dítěte je žena, která ho porodila absolutní statusový poměr matka dítě
- * Bez mateřství nelze určit otcovství /příbuzenství
- * Vyloučení absolutního statusového poměru v rámci náhradního mateřství (surogačního) -> možnost osvojení

Otcovství

- * Na základě jedné ze tří zákonných domněnek
 - pokud je manželem matky (vyvratitelné), rovněž pokud se narodí do 300 dnů od zániku manželství, pokud není matka znovu provdána -> pak VPD, že je otcem manžel pozdější, nebo pokud jiný muž neprohlásí otcovství a rozvedený muž

otcovství popře a matak se k prohlášení připojí

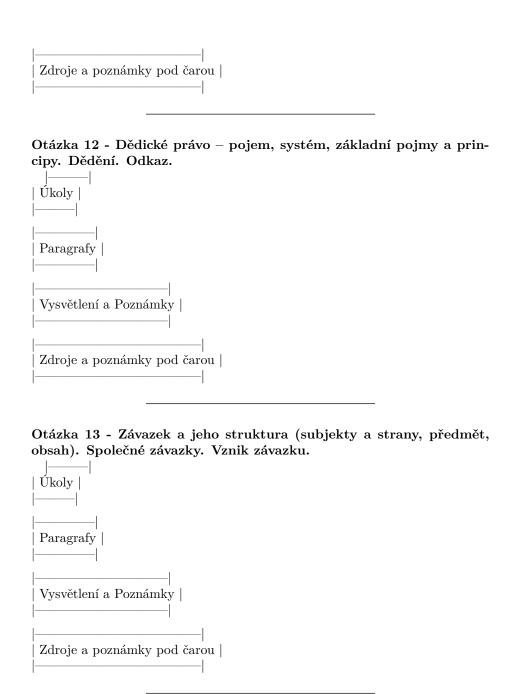
- · Popření může matka i otec (objektivní i subjektivní lhůta)
- · Poked rodiče souhlasně prohlásí kdo je otec (vyvratitelné)
 - · Popření může matka i otec (obejktivní lhůta)
- pokud otcovství prohlásí soud (nevyvratitelné)
- · na návrh matky/dítěte/muže, který o sobě tvrdí, že je otcem
- \cdot vyvratitelná právní domněnka pokud spolu souložili je muž otcem
- · v případě sporu nařízení testu DNA
- Ahojda

Zdroje a poznámky pod čarou |

Otázka 10 - Vlastnické právo a jeho ochrana. Spoluvlastnictví.

Otázka 11 - Držba a detence. Věcná práva k věci cizí.

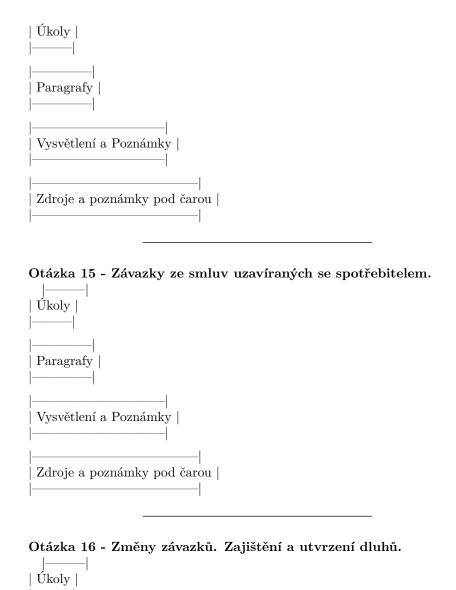
| ____| | Úkoly | | ____| | Paragrafy | | ____| | Vysvětlení a Poznámky |

Otázka 14 - Smlouvy, jejich uzavírání, formování jejich obsahu, jejich

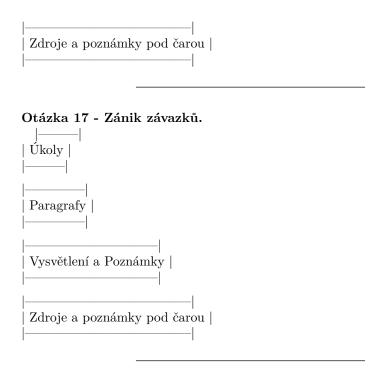
forma a účinky. Smlouva o smlouvě budoucí.

|-----|

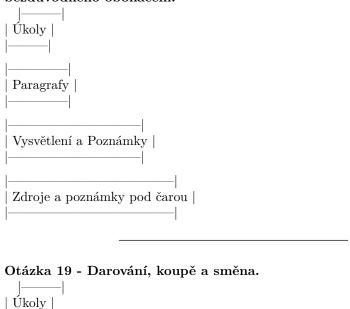

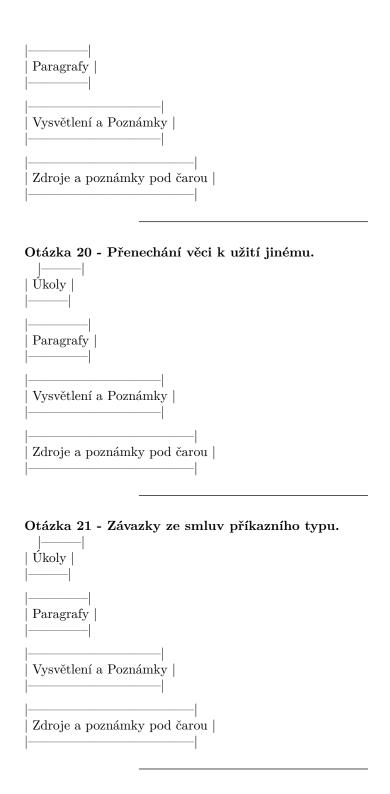
Paragrafy |

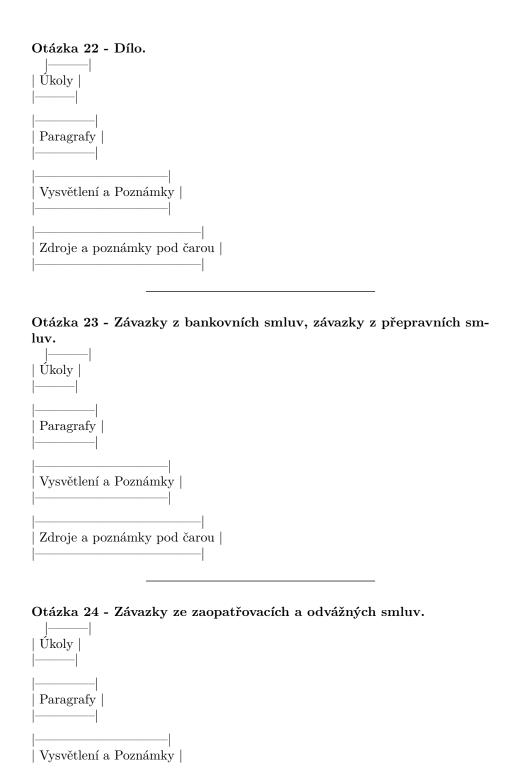
Vysvětlení a Poznámky |

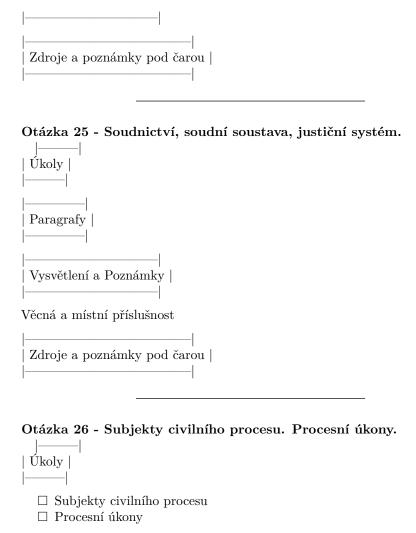

Otázka 18 - Závazky z porušení smlouvy (z prodlení, z vadného plnění, z újmy způsobené porušením smluvní povinnosti). Závazky z bezdůvodného obohacení.

• Právo hmotné a procesní

Vysvětlení a Poznámky |

Paragrafy |

- Hmotné -> souhrn právních norem, které stanoví svým adresátům subjektivní práva a povinnosti.
- Procesní -> upravuje postup, jak se domoci subjektivních práv či jak realizovat subjektivní povinnosti - regulují proces a postup ->

upravují jak se postupuje v občansko právním řízení realizují hmotné právo.

• Subjekty civilního procesu

- Procesní subjekty = subjekty, kteří právně ovlivňují proces, jsou vybaveni procesními právy a povinostmi, vznikají mezi nimi procesněprávní vztahy
 - * **Soud** základní subjekt, instituce, prostřednictvím, které zajišťuje stát ochranu práv
 - · rozhodovací pravomoc => má nadřazené postavení
 - stát je v rámci základního procesního vztahu "nezůčastněným třetím" a zároveň autoritou

* Účastníci řízení

- \cdot druhý nezbytný prvek společně se soudem, bez nich by řízení nemohlo existovat
- \cdot je základním subjektem, pro nesporná řízení minimálně 1, pro sporná minimálně 2
- \cdot pouze osobě účastníka vznikají práva a povinnosti a pouze o nich se jedná
- účastník je účastníkem zásadně po celé řízení existují výjimky - záměna úč., procesní nástupnictví atd.
 - Záměna §92 OSŘ na návrh žalobce se souhlasem žalovaného možné, aby žalobce nebo žalovaný z řízení vystoupil a na jeho místo nastoupil někdo nový
 - Nástupnictví například pokud někdo ztratí způsobilost být účastníkem - ten který vstoupil do práva a povinnosti může nastoupit na místo předchozího účastníka, je-li to možné.
- · Účastníci mají práva a mají i povinnosti
- · Příklad práv:
 - $\cdot\,$ rovné postavení
 - \cdot dispoziční právo především v řízení sporném
 - · možnost se vyjádřit
 - · být poučen
 - · nahlížet do spisu
 - · právo závěrečné řeči
 - \cdot jednat před soudem ve své mateřštině (právo na překladatele)
- · Příklad povinností
 - · "starat se o proces"
 - důkazní povinnost musí k prokazování svých tvrzení předkládat důkazy
 - povinnost tvrzení musí tvrdit všechny rozhodující skutečnosti
 - · povinnost dostavit se k soudu

* Definice účastníků

U sporného řízení

- · žalobce a žalovaný
- vedlejší účastník účastník s právním zájmem na jeho výsledku
 - do řízení vstupuje z vlastního podnětu, nebo na výzvu některého z účastníku učiněnou prostřednictvím soudu
 - · má stejná práva a povinnosti jako účastník
- · U nesporného řízení
 - $\cdot\,$ navrhovatel a ten, o jehož právech či povinnostech má být v řízení jednáno
 - · navrhovatel a ten, jehož za účastníka označí zákon

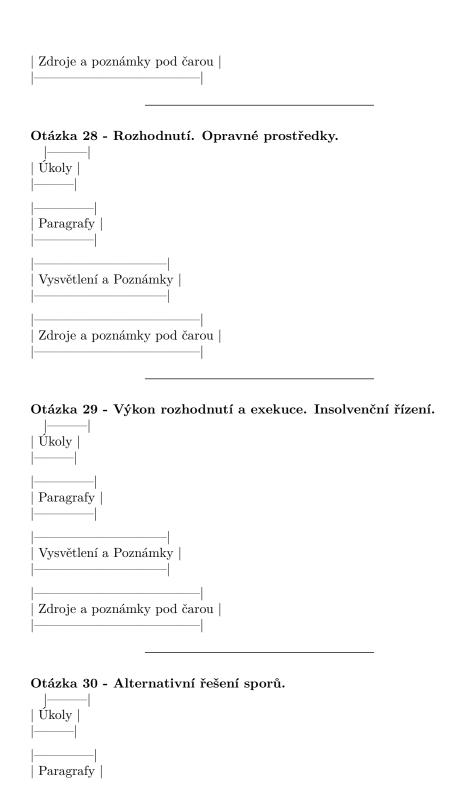
· Zvláštní subjekty řízení

- · subjekty, které reprezentují veřejný nebo jiný zájem odlišný od osobního zájmu
 - státní zastupitelství například v určitých typech řízení, která jsou upravena v ZZŘS
 - · úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
- · subjekty vykonávající pomocné, ve vztahu k účasníkům a soudu samostatné funkce
 - · správce porůstalosti, správce konkurzní podstaty aj.
 - · a další osoby zůčastněné na řízení jako:
 - · svěděk, znalec, zmocněnec účastníka, kolizní opatrovník (divák není účastníkem)
 - pro určitý úsek mohou být i účastníky -> když se rozhoduje o jejich právu (například svědek při rozhodováním o svědečném náhrada hotových výdajů a ušlého výdělku, znalec při rozhodování o znalečném náhrada hotových výdajů a odměna)

Otázka 27 - Jednání. Dokazování.

Jedná se o způsob řešení sporů mimo klasické soudní řízení.

Základnímy typy jsou:

rozhodčí řízení

mediace a konsiliace

finanční arbitr

Alternativní řešení sporů (Mimosoudní řešení sporů)

- Jedná se o alternativní řešení ke klasickému soudnímu sporu, strany sporu si je můžou dobrovolně zvolit, je tedy fakultativní a může být započato jen na návrh některých ze stran.
- Jsou standardně poskytovány osobami soukromé povahy a účastníci mají velký možnost ovlivnit celý průběh a tím i výsledek celého procesu.
- Řídí se odlišnými pravidly a uplatňují se v nich jiné principy.
- Jsou standardně uplatňované v rámci spotřebitelských sporů, ale je možné je uplatnit i v klasických sporech.
- Řídí se podle několika zákonů, a to především: Občanský soudní řád, Zákon o mediaci, Zákon o rozhodčím řízení, Zákon o ochraně spotřebitele, Občanský zákoník, Zákon o zvláštních řízeních soudních a Zákon o České obchodní inspekci.
- V rámci těchto zákonů existuje několik druhů mimosoudního řešení sporů, a to jak zákonnem upravených, tak i zákonnem neupravených:
 - * Zákonem neupravené řešení sporů
 - · Níže popsané způsoby se týkají zejména dlouhodobých smluvních vztahů.
 - Renegociace znovuvyjednání podmínek, změn, které vyřeší spor, jedná se spíše o prevenci řešení sporů, záleží na stranách a na jejich vůli, aby si mezi sebou nové podmínky upravili.
 - Předarbitrážní urovnání sporů jedná se o specifické formy urovnání sporů, které jsou běžně na vůli stran bez zákonného vymezení (až na předarbitrážní řízení před rozhodčím)
 - Smírčí skupina neformální doporučení skupiny několik nestranných osob seznámených s dannou činností, mohou být rozhodci v případné arbitráže, vydávají tedy nezávazné doporučení, na základě kterého může proběhnout například zmíněná renegociace.
 - · Expertní zásah jedná se o nestranného experta, který posuzuje výhradně otázky technického směru, pokud se

strany smluvně dohodnout, mohou tyto posouzení pro ně být závazné - tento způsob řešení sporu je podporován **Mezinárodní obchodní komorou**.

- Předarbitrážní řízení před rozhodčím do 30 dnů rozhodce vydá určitý příkaz na žádost některé ze stran, jedná se o obdobu soudního předběžného opatření, jeho účelem je dočasně upravit poměry stran za účelem pozdějšího řízení a rozhodnutí sporu
- * Zákonem upravené řešení sporů
 - Mediace závazná v případě potvrzení soudem a nebo sepsáním notářské zápisy se svolením k přímé vykonatelnosti.
 - · Rozhodčí řízení (arbitráž)
 - · Finanční arbitráž u finančního arbitra
 - · Mezinárodní arbitráž
 - · Soudní smír (smírčí řízení)
 - · Alternativní řešení sporů (ADR) u ČOI, TKÚ a ERÚ a další (například ČAK, Ombudsman u České asociace pojišťoven atd.) mělo by se svojí formou jednat o mediaci
- Řešení sporů spotřebitele a podnikatele, nebo jiných osob.
- Mediace u ČOI se nazývá konciliace.
- Abstrahovat

Otázka 1 - Pojem, povaha, předmět, systém a prameny obchodního práva.

Částečně v obchod-A_2017_18

- ⊠ Pojem
- □ Povaha
- ⊠ Předmět
- ⊠ Systém a prameny obchodního práva

Paragrafy |

Vysvětlení a Poznámky |

• Pojem

- obchod-A 2017 18
- ObP = soubor speciálních právních pravidel vztahujících se ke zvláštnostem obchodního života a upravujících postavení podnikatelů jako jeho hlavních účastníků
- ObP je subsystémem občanského práva -> dáno zvláštní povahou podnikatele jako profesionála - §5 a §420 OZ
 - * dílčí odchylky od obecné úpravy (běžného subjektu občanského práva občana, nepodnikající fyzické osoby) -> zpřísnění nároků na podnikatele, někdy odepření ochrany, co mají ostatní účastníci, nebo poskytnutí zvl. ochrany slabšímu podnikateli, ochrana spotřebitele jako slabší strany oproti podnikateli apod.
- i v ObP je nezbytné vycházet ze základních principů a dalších pravidel soukromého práva

Povaha

- ObP je právem soukromým, i když nese i určité prvky práva veřejného (OR, veřejnoprávní podnikání firem, soutěžní právo a hosp. soutěž,...) -> znak prolínání soukromého práva s veřejným
 - * soubor zvl. právních norem, jejichž obsahem jsou soukromoprávní pravidla upravující (specifické) postavení podnikatele + normy veřejného práva regulující rámec podnikatelské činnosti
- veřejnoprávní úprava podnikání (ingerence státu do ekonomiky) bývá označována jako právo hospodářské
- pro ObP je typické výrazné spojení ekonomického a právního přístupu (např. používání ryze ekonomických pojmů jako např. relevantní trh, dominantní či monopolní postavení)

• Předmět

- co je předmětem ObP? 2 koncepce:
 - * objektivní princip = vztahy související s obchodním PJ, s podnikáním; bez ohledu na povahu účastníků; Code de commerce 1807; starší koncepce
 - * subjektivní princip = vztahy, kterých se **účastní podnikatel** (obchodník), jako profesionál a to bez ohledu na povahu druhé strany; -> v praxi prolínání obou principů s převahou principu subjektivního
- podnikatel, dle § 5(1) OZ je profesionál, který je schopen jednat se znalostí a pečlivostí, která je s jeho povoláním nebo stavem spojena (jedná-li bez ní > k jeho tíži)

· Systém a prameny obchodního práva

- Systém
 - * obecná část ObP Občanský zákoník
 - · úprava podnikatelských subjektů (jejich právního

- postavení, sídla, jednání, zastupování včetně prokury) a podmínky podnikání
- otázky majetkového režimu (úprava závodu, odštěpný a rodinný závod, organizační složky)
 - · otázky průmyslového vlastnictví, právo nekalé soutěže
- obchodní obligační právo (ustanovení o uzavírání smluv, změny a zánik závazků,...)

* zvláštní část ObP

- · úprava smluvních typů uzavíraných výlučně podnikateli
- $\cdot\,$ spadá sem také **úprava obchodních korporací** Zákon o obchodních korporacích

- Prameny obchodního práva

- * zásadní je kodifikace z roku 2012, historicky byl pramenem obchodní/hospodářský zákoník
- * v roce 2012 -> kodifikace soukromého práva -> primárním pramenem se tedy stal občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích a živnostenský zákon
- * základním vnitrostátním pramenem ObP je tedy **občanský zákoník (OZ)** obsahuje def. podnikatele, úpravu jeho jednání, firemního práva, sídla podnikatele a další úpravy, **které jsou základem obecné části ObP** + odchylná úprava závazkového práva, dále v OZ cenné papíry, vymezení závodu a pobočky, obecná úprava
- * úprava obch. korporací (vznik, založení a vnitřní poměry) upravuje **zákon o obchodních korporacích (ZOK)**, specifická úprava
- * Krom těchto hlavních pramenů jsou pro obchodní právo důležité i další právní předpisy
 - Zákon o přeměnách obchodních společností a družstvem, zákon o nabídkách převzetí
 - Zákony upravující postavení specifických typů podnikatelů, například zákon o ČNB, zákon o bankách, zákon o státním podniku, zákon o pojišťovnictví
 - zákon o podnikání na kapitálovém trhu, zákon o živnostenském podnikání veřejnoprávní ingerence do podmínek podnikání a v důsledku toho i do Obchodního práva -> právo podnikat je chráněno Listinou základních práv a svobod (Ústavním pořádkem) čl. 26
 - zákon o veřejných rejstřících PO a FO -> součást úpravy i OR
 veřejný rejstřík, do něhož se povinně zapisují podnikající
 FO a PO splňující zákonná kritéria a další osoby, jimž tuto
 povinnost stanoví zákon a další skutečnosti, které mohou být
 na vůli daného podnikatele (například odštěpný závod)
 - a další zákony jako, zákon o ochraně hospodářské soutěže, zákon o účetnictví, insolvenční zákon (o úpadku a způsobu jeho řešení), zákon o ochraně spotřebitele a další

- * Dalšími prameny Obchodního práva jsou **podzákoné právní předpisy** nebo **právní zásady** (**principy**)
 - · Jak tradiční principy soukromého práva, jejichž příkladný výčet obsahuje OZ, tak i principy formulované judikaturou soudů a další specifické obchodní principy -> například zásada profesionality a odborné péče, zásada poctivého obchodního styku, zákaz zneužití hlasovacích práv k újmě Obchodní korporace, zásada "kdo volí, odvolává", zásada rovného zacházení se všemi akcionáři atd.
- * Konečně jsou důležitým pramenem Obchodního práva obchodní zvyklosti
 - Jedná se o pravidla ustálená obchodní praxí, která jsou podnikateli uplatňována a respektována všeobecně v obchodě, v některém obchodním odvětví či pouze mezi konkrétními smluvními stranami.
 - samy o sobě nejsou pramenem práva normativní funkci mají díky normě obsažené v §558 odstavec 2:
 - v právním styku podnikatelů se k nim přihlíží ledaže to vyloučí ujednání stran nebo zákon,
 - obchodní zvyklosti mají přednost před ustanovením zákona, které nemá donucující účinky, tedy není kogentní, lze se jich dovolat prokáže-li se, že je druhá strana musela znát a s postupem podle nich byla srozuměna
- * Jako poslední pramen je **soudní judikatura** naše soudy i evropská judikatura
- * a prameny Obchodního práva EU
 - především právo hospodářské soutěže, judikatura EU, respektive Evropského soudního dvora, primární i sekundární právo
 - · eurokonformní výklad, možnosti **předběžné otázky**

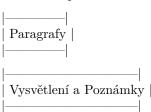
Otázka 2 - Pojmy podnikatel, podnikání, obchodní závod (jen vymezení pojmu) pobočka, odštěpný závod, majetek a jmění. Členění podnikatelů. Sídlo podnikatele.

|-----| | Úkoly | |-----|

Částečně v obchod-A 2017 18

⊠ Pojmy podnikatel

- □ Podnikání
- ⊠ Obchodní závod
- ⊠ Pobočka
- ⊠ Odštěpný závod
- ⊠ Majetek
- ⊠ Jmění
- ⊠ Členění podnikatelů
 - ☑ Právnické osoby
- ⊠ Sídlo podnikatele

Podnikatel

- Pojem podnikatel všechny osoby, které fakticky podnikají, a to bez ohledu na jejich věk nebo schopnosti.
- (§ 5(2) nelze proti vůli dotčené (chráněné) strany zpochybnit povahu nebo platnost PJ jen proto, že ten, kdo jednal, neměl k činnosti oprávnění nebo mu byla zakázána - kdokoliv, kdo se prohlásí za podnikatele v právním styku
- Definice podnikatele pomocí znaků vykonnávané činnosti (podle § $420~{\rm OZ})$ **podnikání**
 - * vykonává výdělečnou činnost je vykonávána za úplatu, má být zdrojem příjmů,
 - * samostatně sám, podle své úvahy, vylučuje například závislou práci.
 - * na vlastní účet a odpovědnost daná osoba nese rizika z provozované činnosti,
 - * živnostenským nebo obdobným způsobem spory o výklad (existence VP oprávnění X výkon činností v ŽivZ či jiných předpisech i bez oprávnění X nabízení zboží a služeb 3. osobám),
 - * se záměrem činnit tak soustavně musí být úmysl činnost opakovat,
 - * za účelem dosažení zisku ziskem (prospěchem) je třeba rozumět kladný hosp. výsledek
- není podstatné, jestli podnikatel vykonává hlavní nebo vedlejší činnost, respektive zda je podnikání hlavním, nebo vedlejším předmětem jeho činnosti, v soukromoprávních jednáních vystupuje jako podnikatel v takových jednáních, která se týkají jeho podnikatelské činnosti, v ostatních vystupuje jako běžná osoba
- důležitá je objektivní pozice určité osoby jako podnikatele, nikoli jestli je tento stav znám i druhé straně

- plnoprávní podnikatelé

- * Viz členění
- neplnoprávní podnikatelé
 - * Viz členění

PO podnikatelé a nepodnikatelé

- * Běžné PO jsou podnikatelé -> například Obchodní korporace
- * Jsou i PO, které ze zákona podnikat nemohou -> například spolek
 - -> spolek tedy není podnikatelem -> nepodnikající PO

Podnikání

Podníkání jest.

Obchodní závod

- § 502 OZ Obchodní závod (dále jen "závod") je organizovaný soubor jmění, který podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování jeho činnosti. Má se za to, že závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu.
- Ve své podstatě se tak jedná o veškeré jmění, které podnikatel FO používá pro výkon své činnosti.
- U FO se za obchodní závod dá považovat obchodní majetek, společně s pasivi.

Pobočka

 - § 503 OZ - (1) Pobočka je taková část závodu, která vykazuje hospodářskou a funkční samostatnost a o které podnikatel rozhodl, že bude pobočkou.

· Odštěpný závod

- § 503 OZ - (2) Je-li pobočka zapsána do obchodního rejstříku, jedná se o odštěpný závod; to platí i o jiné organizační složce, pokud o ní jiný právní předpis stanoví, že se zapíše do obchodního rejstříku. Vedoucí odštěpného závodu je oprávněn zastupovat podnikatele ve všech záležitostech týkajících se odštěpného závodu ode dne, ke kterému byl jako vedoucí odštěpného závodu zapsán do obchodního rejstříku.

• Majetek

– § 495 OZ - Souhrn všeho, co osobě patří, tvoří její majetek.

Jmění

§ 495 OZ - Jmění osoby tvoří souhrn jejího majetku a jejích dluhů.

• Členění podnikatelů

- Podnikat může buď právnická nebo fyzická osoba
- Je tedy možné členit dle jednotlivých forem, tedy OSVČ u FO a jednotlivé formy právnických osob u PO

Členění, které je myšleno v této otázce je ale asi následující * plnoprávní podnikatelé

- $\cdot a)$ fikce podnikatele pro osoby zapsané v OR § 421 (1)
- ·b) vyvratitelná právní domněnka pro osoby, které mají živnostenské nebo jiné oprávnění § 421 (2)

* neplnoprávní podnikatelé

· fikce podnikatele jen pro určité účely (ochrana spotřebitele a opožděné platby v obchodních transakcích - § 1963) vůči

- profesionálům, s nimiž jsou spotřebitelé fakticky v nerovném postavení
- ·a) každá osoba, která uzavírá smlouvou související s vlastní obchodní nebo výrobní činností (i když této osobě chybí jeden ze znaků podnikání)
- b) osoba, která uzavírá smlouvy při samostatném výkonu svého povolání (např. advokáti, lékaři) – problematické zařazení, splňují totiž současně znaky podnikání dle § 420
 (1)
- ·c) osoba jednající jménem nebo na účet podnikatele (sem ale nepatří zaměstnanci nebo jiní zástupci, jejichž jednání podnikatele přímo zavazuje; může jít tedy akorát o osoby-nepodnikatele, kt. jednají jménem podnikatele neoprávněně a jsou pak samy z PJ zavázány)

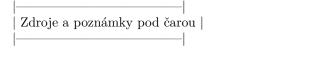
Členění právnických osob

- * Nejobecněji právnické osoby soukromoprávní a veřejnoprávní (obce a kraje)
- * Další specifičtější členění na:
 - Korporace spolek a obchodní korporace, tvořeny corpusem = tělem, důležitá je tedy osobní složka
 - Fundace nadace a nadační fondy, tvořeny majetkem = podstatná je věcná část
 - · Ústavy osobní a majetková část jsou spojeny

- Sídlo podnikatele

- * Druhý nejdůležitější identifikační údaj.
- * Je důležitý pro určování příslušnosti Orgánu Veřejné Moci, soudu
- * = prostor, ve kterém podnikatel reálně provozuje podnikatelskou činnost či odkud je jeho podnikatelská činnost řízena (sídlo skutečné), nebo jakýkoli prostor označený podnikatelem jako jeho sídlo, i když není jeho skutečným sídlem (sídlo formální, statutární)
- * OZ rozlišuje sídlo podnikatele zapsaného v OR a sídlo nezapsaného podnikatele
- * sídlo podnikatele ve VR musí být v prostorách, ke kterým má podnikatel **relevantní právní titul** (§ 14 ZVR)
- * u PO může být v zakladatelském p. jednání jen název obce, ale ve VR pak vždy celá adresa sídla
- * podnikatel-FO, který není v OR: jeho sídlem je místo, kde má hlavní závod, nemá-li ho > jeho bydliště (bydlištěm je místo, kde se podnikatel zdržuje s úmyslem žít tam trvale)
- * pokud sídlo/bydliště podnikatele není jeho skutečné sídlo/bydliště, může se každý dovolat i toho skutečného
- * zahraniční osoba může do ČR přemístit sídlo, ale musí zvolit p. formu české PO, bude se řídit českým právem, nelze u OK v likvidaci, insolvenci (platí obdobně i pro české osoby, umožňuje-li

to p. řád státu, kam přemistují)

Otázka 3 - Obchodní firma a obchodní tajemství a jejich ochrana. Obchodní listiny.

• Obchodní firma

Vysvětlení a Poznámky

- Jedná se o jméno podnikatele = identifikační znak podnikatele funkce rozlišovací
- Označení pod kterým podnikatel vystupuje v právních vztazích, právně jedná
 - * Jměné podnikatele zapsaného do OR = obchodní firma
 - * Jména ostatních podnikatelů, co nejsou v OR (PO například Ústav, který se zapisuje do rejstříku ústavů/FO)
- Každá PO má název, ten je upraven v §132 a dále (obecná úprava),
 obchodní firma je označení pro název firmy, která je zapsaná do OR
- FO podniká pod svým jménem (názvem), může k němu ale připojit dodatek, pokud by chtěl podnikat pod fantazijním názvem, musel by podnikat jako PO, může však používat pseudonym (oficiálně ale stále podniká pod svým jménem)
- Obchodní firma
 - * Objektivní firemní právo = právem stanovená pravidla pro tvorbu firmy
 - * Subjektivní firemní právo = výlučné právo na užívání obchodní firmy v právním styku a na jeho ochranu

- * Podnikatel musí v právních vztazích vystupovat pod svojí obchodní firmou, pokud se liší od jeho jména
- * Obchodní firma je nehmotným statkem = má vlastní hodnotu a je předmětem vlastnického práva
 - · Existují 4 druhy firem:
 - · Osobní jméno člověka, standardně u FO, může ale být i u PO, pokud má daná firma k danému jménu zvláštní vztah, k využití jména je nutný souhlas daného člověka, ten je možný odvolat (i právní nástupce), nelze-li spravedlivě požadovat, aby bylo dále využíváno
 - Věcná musí vyplývat jaký je předmět činnosti společnosti, nebo předmětu podnikání, poviné je jen u některých osob, například banka a pojištovna
 - Fantazijní jakékoliv běžně vymyšlené jméno, které si podnikatel zvolí, například Alza, a.s.
 - Smíšená obsahuje například věcnou a osobní složku (Například Karel John, nakladatelství)

* Struktura firmy

- Kmen část firmy bez dodatku (tedy bez a.s., s.r.o. etc.),
 může se skládat z několik slov, pak lze rozlišovat silnou část
 a slabou část, například ČEZ (silná část) Distribuce (slabá část)
- **Dodatek** právní forma osoby, tedy a.s., s.r.o. a další, například ${\bf v}$ likvidaci

* Nová vs. stará firma

- · Nová firma nově vytvořené jméno podnikatele
- · Stará firma firma převzatá + nástupnický dodatek
- * Pokud není podnikatel zapsaný v OR jedná pod svým jménem FO dle § 77 OZ jménem a příjmením, popřípadě dalšími jmény (například druhé jméno), PO (například spolek, fundace a ústav) jednají pod svým názvem PO § 132 OZ, musí dodržet nezaměnitelnost a zákaz klamavosti.

* Zásady platící u firmy

- · zásada jednotnosti firmy jeden subjekt může mít pouze jednu firmu
- zásada nezaměnitelnosti firmy podle dojmu průměrného zákazníka (posuzování) nesmí existovat dvě firmy, které jsou podle firmy zaměnitelné, nezaměnitelnost musí být splněna u kmenu, firmy v koncernu mohou mít podobná jména ČEZ Energie, a.s., ČEZ Distribuce, s.r.o., překontrolovává rejstříkový soud nebo notář při zápisu firmy do
- zásada neklamavosti firmy zákaz vyvolání klamavého dojmu o totožnosti osoby, její povaze či činnosti, například u FO zapsané v OR musí být zřejmé, že se jedná o FO
- · zásada priority firmy ochrana práv k firmě náleží tomu,

kdo firmu poprvé použil

- * Obchodní firmu lze samostatně převádět, předpokladem je že převoditel si zvolí novou obchodní firmu
- * Nabude-li firmu právní nástupce, musí být firma firma doplněna dodatkem, například "nástupce", "dědic" etc.
- * Firma může přejít jen na jednoho právního nástupce s jeho souhlasem, souhlas jiné osoby se nevyžaduje, pokud má PO více právních nástupců a nedohodnou-li se, na kterého právní firma přejde, tak nepřechází na nikoho
- Obchodní tajemství
 - Učím se ze zpracov
- · Ochrana obchodní firmy a obchodního tajemství
 - Ochrana jména podnikatele
 - * Sourprávních nástrojů, které má podnikatel k dispozici před neoprávněnými zásahy jiných osob do práv k jeho jménu
 - * Pokud byl podnikatel dotčen v právu ke své obchodní firmě -> stejná ochrana jako při ochraně před nekalou soutěží
 - * Ochrana relativní ochrana ve vztahu k subjektům, které přišli do právního styku a poruší vůči němu dobré mravy soutěže ve smyslu obchodní firmy (jména),
 - * Ochrana absolutní směřuje proti komukoliv,
 - · **Jednotlivé ochrany** jak u relativní, tak i u absolutní ochrany
 - · zdržovací nárok zdržení se protiprávního jednání
 - · odstraňující nárok odstranění závadného stavu
 - Náhrada škody náhrada majetkové újmy, přiměřené zadostiučinění - vyrovnání nemajetkové újmy a vydání bezdůvodného obohacení
 - zdržovací a odstraňující nárok nepodléhá promlčení, ale plynutím času se oslabuje
 - Ochrana obchodních tajemství a know-how
 - * § 504 OZ Obchodní tajemství tvoří konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajištuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení.
 - * Kumulativně tedy 6 pojmových znaků
 - · souvisí se závodem (pro podnikání relevantní)
 - · konkurenčně významné
 - · ocenitelné
 - · určitelné
 - utajené
 - utajení musí být vlastníkem v jeho zájmu zajištěno odpovídajícím způsobem (sejf, omezení přístup,..)
 - * jako nositel obchodního tajemství = vlastník, nikoli podnikatel
 - * Jedná se o nehmotnou věc -> **ochrana instituty vlastnického práva** -> například žaloba negatorní -> zdržení se protiprávního

zasahování do vlastnického práva

- * Ochrana ve smyslu **nekalé soutěže** § 2985 OZ relativní ochrana, porušení OT = jednající jinému neoprávněně sdělí/zpřístupní či pro sebe či jiného využije.
- * Ochrana je tedy stejná jako u ochrany obchodní firmy
- * Co se týče know-how podobné jako obchodní tajemství, kumulativně vymezeno utajené, podstatné pro provozování závodu, určitelné, ochrana z § 2976 generální klauzule nekalé soutěže tedy "Kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje."

• Obchodní listiny

- § 435 OZ popis co všechno musí obchodní listiny obsahovat
 - * Jméno,
 - * sídlo.
 - * údaj o zápisu do veřejného rejstříku (je-li podnikatel zapsán),
 - * a identifikační údaj, byl-li podnikateli přiřazen.
- Obchodními listinami budou všechny listiny, které používá podnikatel v právním (obchodním) styku při své podnikatelské činnosti.
- Obchodními listinami však nejsou interní listiny, které podnikatel používá v rámci svého závodu pro vnitřní účely.
- Příklady obchodních listin:
 - * obchodní dopisy,
 - * objednávky a potvrzení objednávek,
 - * faktury,
 - * smlouvy apod.
- Dle ZOK, pokud se uvádí údaj o základním kapitálu, je možné uvádět pouze upsanou a splacenou částku.
- a.s. má dále povinost zřídit internetové stránky.

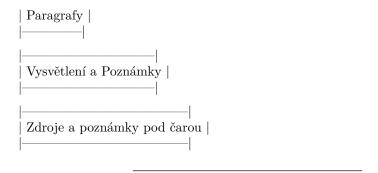
Otázka 4 - Právní jednání podnikatele fyzické osoby. Právní jednání podnikatele právnické osoby. Prokura, opatrovník, vedoucí odštěpného závodu, osoba pověřená určitou činností při provozu závodu.

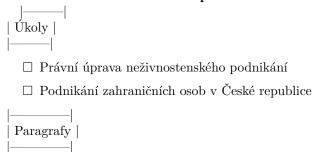
Částečně v obchod-A 2017 18

□ Právní jednání podnikatele FO

□ Právní jednání podnikatele PO □ Prokura
□ Opatrovník
□ Vedoucí odštěpného závodu
□ Osoba pověřená určitou činností při provozu závodu
Paragrafy
Vyzavětlaní a Dománalus
Vysvětlení a Poznámky
Právní jednání podnikatel FO
 Jedná sám za sebe, ale může se nechat zastoupit.
- obchod-A_2017_18, otázka 3
Právní jednání podnikatele PO
 Má právní subjektivitu - tedy právo mít práva a povinnosti, ale nemá
svéprávnost - nemůže daná práva a povinnosti nabývat sama, musí jí
proto někdo zastupovat - standardně orgán společnosti.
- obchod-A_2017_18, otázka 3
• Prokura
- Doplnit
- obchod-A_2017_18, otázka 3
• Opatrovník
– Doplnit
- obchod-A_2017_18, otázka 3
Vedoucí odštěpného závodu
– Doplnit
- obchod-A_2017_18, otázka 3
Osoba pověřená určitou činností při provozu závodu
- Doplnit
- obchod-A_2017_18, otázka 3
Zdroje a poznámky pod čarou
Otázka 5 - Právní úprava živnostenského podnikání.
Úkoly
□ Právní úprava živnostenského podnikání

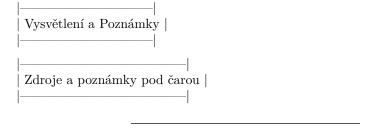

Otázka 6 - Právní úprava neživnostenského podnikání. Podnikání zahraničních osob v České republice.

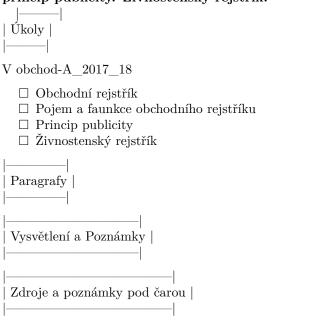

Podnikání zahraničních osob

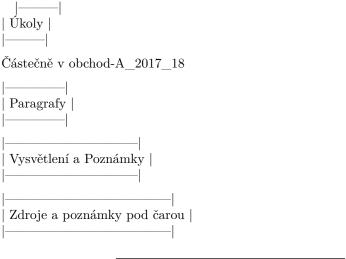
- Zahraniční osoba fyzická osoba s bydlištěm mimo území Čr a právnická osoba se sídlem mimo Čr
- Buď jako fyzická osoba podnikatel podle živnostenského zákona
- Nebo jako podnikatel ale ne podle živnostenského zákona
- Nebo jako PO a založit si v Čr odštěpný závod
 - Je povinen ve smyslu živnostenského zákona jmenovat odpovědnou osobu pro získání živnostenského oprávnění
- Nebo jako PO a založit si v Čr právnickou osobu s majetkovou účastní zahraniční osoby

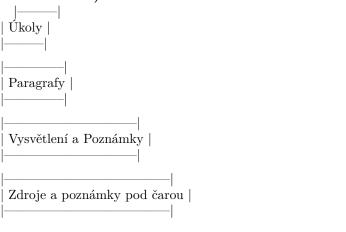
Otázka 7 - Obchodní rejstřík. Pojem a funkce obchodního rejstříku, princip publicity. Živnostenský rejstřík.

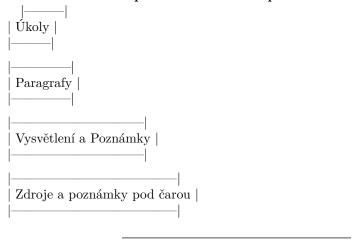
Otázka 8 - Právo proti nekalé soutěži I (obecná skutková podstata nekalé soutěže, klamavá reklama, klamavé označení zboží a služeb, vyvolání nebezpečí záměny, parazitování na pověsti, podplácení).

Otázka 9 - Právo proti nekalé soutěži II (zlehčování, nepřípustná srovnávací reklama, porušení obchodního tajemství, dotěrné obtěžování, ohrožení zdraví a životního prostřední, ochrana proti nekalé soutěži).

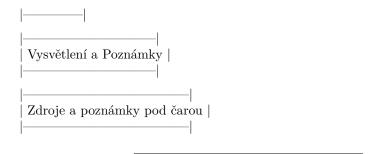

Otázka 10 - Právo proti omezování hospodářské soutěže.

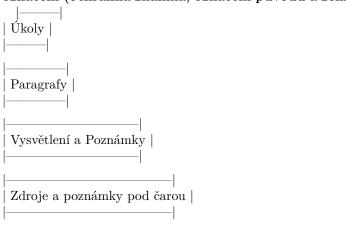

Otázka 11 - Práva k nehmotným statkům při podnikání – výsledky tvůrčí duševní činnosti (vynález, užitný vzor, průmyslový vzor, topografie polovodičového výrobku, odrůda rostlin, a zlepšovací návrh).

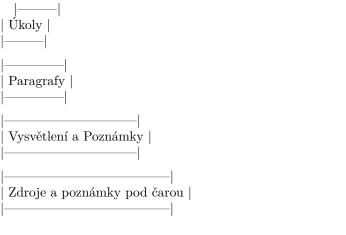
```
| _____|
| Úkoly |
| _____|
| Paragrafy |
```


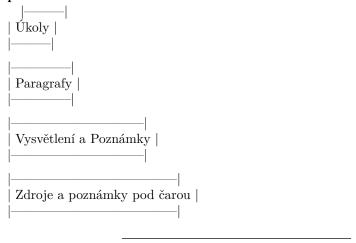
Otázka 12 - Práva k nehmotným statkům při podnikání – ochranná označení (ochranná známka, označení původu a zeměpisné označení).

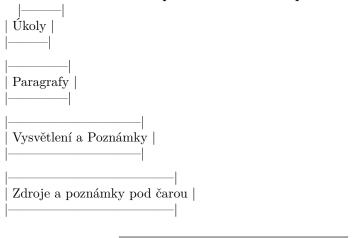
Otázka 13 - Státní podnik a specifika majetkové účasti státu v jiných podnikatelských subjektech.

Otázka 14 - Specifika právního postavení podnikatele v závazkových právních vztazích.

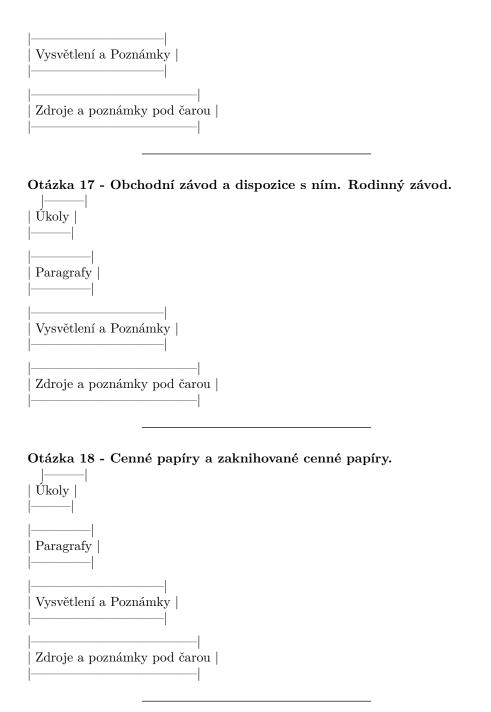

Otázka 15 - Povinnosti podnikatele z tzv. spotřebitelských smluv.

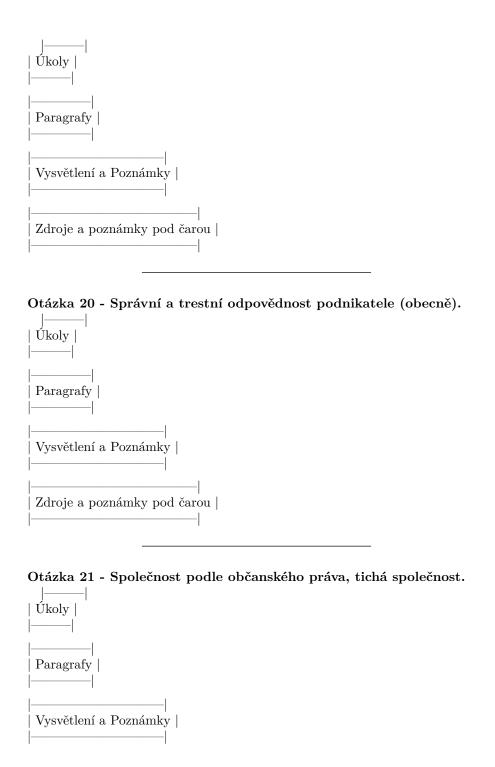

Otázka 16 - Veřejné zakázky (zadání veřejné zakázky, zadavatel a dodavatel, zásady zadávání veřejných zakázek, druhy a režimy veřejných zakázek, zadávací řízení, veřejné zakázky malého rozsahu).

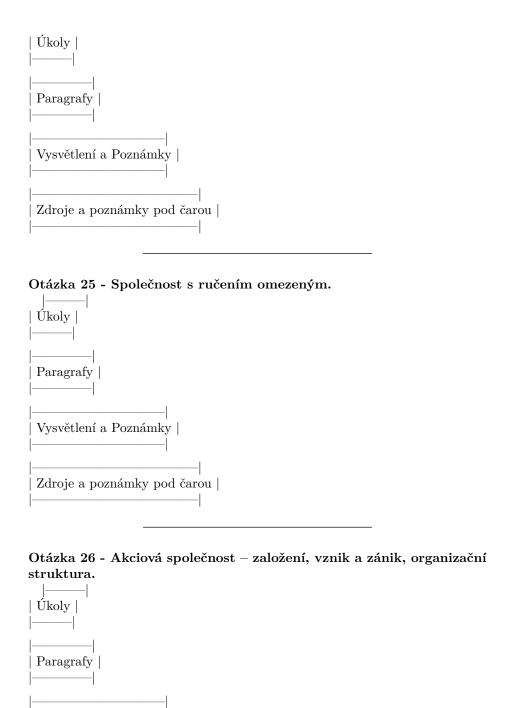
Otázka 19 - Právní úprava podnikání na kapitálovém trhu. Právní úprava kolektivního investování.

Zdroje a poznámky pod čarou | Otázka 22 - Obecné otázky obchodních společností a družstev I (právní úprava, druhy, vznik, zánik a neplatnost). Úkoly | Paragrafy Vysvětlení a Poznámky | Zdroje a poznámky pod čarou | Otázka 23 - Obecné otázky obchodních společností a družstev II (základní kapitál, vklad, podíl, orgány, jednání, koncernové právo). Úkoly | Paragrafy | Vysvětlení a Poznámky | Zdroje a poznámky pod čarou |

Otázka 24 - Osobní obchodní společnosti (veřejná obchodní

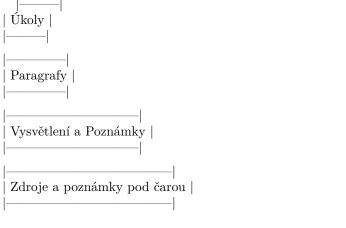
společnost, komanditní společnost).

Vysvětlení a Poznámky |

Zdroje a poznámky pod čarou | snížení základního kapitálu akciové společnosti.

Otázka 27 - Cenné papíry vydávané akciovou společností. Zvýšení a

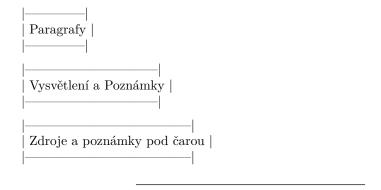

Otázka 28 - Družstvo.

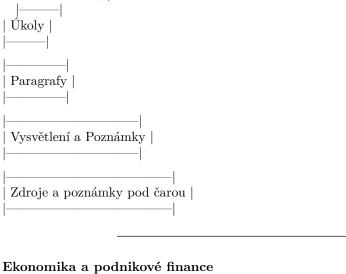

Otázka 29 - Přeměny obchodních korporací. Nadnárodní formy obchodních korporací.

Otázka 30 - Zvláštní úprava některých obchodních korporací (banky, pojišťovny a zajišťovny, družstevní záložny, investiční společnosti a investiční fondy).

Otázka 1 - Rozhodování ekonomických subjektů, teoretické modely ekonomických systémů (zvykový, centrálně plánovaný, tržní a tržněsmíšený), ekonomický koloběh.

- 🛛 Rozhodování ekonomických subjektů
- 🛛 Teoretické model ekonomických subjektů
- \boxtimes Ekonomický koloběh

Ekonomie

Studuje chování jednotlivců, je to věda o lidském jednání, respektive o rozhodování ekonomických subjektů v různých ekonomických situacích, předmětem zkoumání je **ekonomika**.

Není objektivně měřitelná, je to společenská věda.

Ekonomie se zabývá racionálním rozhodováním lidí v podmínkách vzácnosti - tuto racionalitu nenalezneme ve volbě cílů, ale ve volbě prostředků k dosažení cílů (jinak by se dalo rovněž říci, že Ekonomie je věda o tom, jak se ekonomické subjekty chovají (rozhodují) při využívání vzácných zdrojů, které mají alternativní využití), užitek každého subjektu je subjektivní a nezáleží tedy na tom zda je daný užitek považovaný za racionální, nebo nikoli, protože toto ostatně nelze ani zhodnotit, záleží pouze na tom, jaku cestu člověk zvolil, aby se k danému cíli dostal, racionální člověk zvolí cestu s nejmenším úsilím, ze které získá největší užitek, téměř všechny zdroje, kterými lidí uspokojují své potřeby jsou vzácné.

Zájmy jedněch lidí jsou vyvažovány zájmy druhých lidí.

Pokud příležitosti plně využijí zdroj, je takový zdroj vzácný, člověk řeší problematiku efektivní alokace vzácného zdroje. Pokud zdroj není vzácný, dá se na něj pohlížet jako na volný zdroj (Existují i volné a veřejné statky), volné statky = statky za které spotřebitele neplatí, nebo jsou hrazeny z pojištění, tedy například procházka ve višňovém sadu, nebo zdravotní pojištění (volné statky jsou ale často hrazeny v rámci daní a pojištění), veřejné statky viz selhání trhu, statky které musí být poskytovány bezplatně a nejde z jejich užívání nikoho vyloučit - problém černého pasažéra, u těchto statků rovněž platí nerivalita ve spotřebě.

Racionální volba: jak mám rozdělit svůj vzácný zdroj mezi příležitosti, abych dosáhl maximálního prospěchu?

Ekonomie založila pojem člověka ekonomického (homo oeconomicus) - člověk snažící se chovat racionálně (ekonomicky), tj. Maximalizovat svůj užitek a minimalizovat své úsilí.

Ekonomie se **člení** na:

Makroekonomii - Studuje ekonomiku jako celek a zabývá se jevy jako nezaměstnanost, inflace a hrubý domácí produkt.

Mikroekonomii - Zkoumá chování jednotlivých ekonomických subjektů spotřebitelé (domácnosti) a podniky (firmy) a trhy a jejich vztahy, tedy například rozhodování lidí při uspokojování různých potřeb, chování firem.

Ekonomie (věda) a **ekonomika** (souhrn hospodářských činností ekonomických subjektů, které tyto subjekty vykonávají za účelem uspokojení svých potřeb).

Když jsou veškeré ekonomické zdroje plně využity, nelze již vyrobit nic dalšího - jedinným způsobem, jak zvýšit výrobu určitého statku, je snížit výrobu něčeho jiného - **hranice produkčních možností**.

Další dodatečné informace, blížeji popsáno pak také v distanční opoře na stranně 4 (například používané metody a tak podobně) tady:

Předmět ekonomie jako vědní disciplíny = **studium**:

Vzácnosti (omezenosti) zdrojů (x neomezenosti potřeb)

Volby (rozhodování)

Přístupy k ekonomii

Pozitivní ekonomie - zkoumá svět takový, jaký je.

Normativní ekonomie - zkoumá svět takový, jaký by měl dle jejího pohledu být.

Rozhodování ekonomických subjektů

- Člověk ekonomický se řídí jediným cílem maximalizovat svůj užitek (uspokojení) a minimalizuje náklady.
- Průměrné (celkové) uspokojení vs. Mezní uspokojení (užitek, přírůstek uspokojení).
- Pokud chceme rozdělit svůj vzácný zdroj (třeba čas nebo peníze) mezi více příležitostí, porovnáváme důsledky uspokojení z těchto příležitostí.
- V kardinalistické teorii jasně stanoveným číselným užitkem, v rámci ordinalistické teorie za pomocí indiferenčních křivek křivka v grafu je konvexní.
- Člověk, který chce rozdělit svůj vzácný zdroj (například čas) mezi více příležitostí, porovnává přírůstky uspokojení z těchto příležitostí, optimálního budu dosáhne tam, kde spotřeba každé další jednotky téhož statku přinese menší uspokojení než první jednotka druhého statku, tedy pokud je mezní užitek ze spotřeby další jednotky jednoho statku nižší, než mezní užitek ze spotřeby druhého statku, přestane racionální spotřebitel v dané chvíli spotřebovávat první statek a začne spotřebovávat druhý statek.
- Hranice produkčních možností ukazuje všechny možné kombinace dvou výrobků, které je možné získat s daným zdrojem (s danými zdroji)
 křivka v fragu je konkávní. Toto v kombinaci s uspokojením (ať už osobním, nebo ve smyslu za jaký produkt dostane více peněž) určuje optimální bod na hranici produkčních možností bod v němž bude přírůstek uspokojení z jednoho výrobku pokud možno stejný jako přírůstek uspokojení z druhého výrobku.
- Zákon klesajícího výnosu vlastnost výrobního procesu, u kterého
 mezní produkt každého výrobního faktoru klesá s přidáním každé další
 jednotky tohoto faktoru, pokud ostatní výrobní faktory zůstanou na stejné

úrovni. Jedná se tedy v podstatě o situaci, kdy každý další výrobní faktor například na poli (o nezměněné velikosti), přičemž za výrobní faktor lze považovat třeba pracovníka na sklizeň přinese menší mezní produkt, než pracovník na sklizeň předchozí, má nejdříve stoupající tendenci, pak začíná klesat, pokud bychom chtěli měnit více vstupů, museli bychom použít produkční funkci, průběh produkční funkce může být jak stoupající, tak i klesající, produkční funkce ukazuje maximální objem výstupu, který je firma s danými vstupy schopná vytvořit, souvisí tedy s chováním firmy v rámci mikroekonomie, v rámci makroekonomie pak určuje poptávkovou stranu na trhu práce.

- Lidé se chovají v souladu s ekonomickými zákony, i když tyto zákony neznají a nikdy je nestudovali. (Jedná se zkrátka o princip chybou se učíš, pokud by se tak nechovali, tak by brzi poznali, že si škodí.)
- Racionalita tak nespočívá v tom, že je člověk ekonomický neomylný, ale že systematicky neopakuje chyby, nýbrž se z nich učí a napravuje je.
- Člověk dále sleduje vlastní zájem, tento vlastní zájem je však v souladu s obecným zájmem. Racionální chování jednotlivce tedy vede k efektivnímu výsledku. Adam Smith popsal v díle Pojednání o podstatě a původu bohatství národů z roku 1776 o takzvané neviditelné ruce trhu. Tato neviditelná ruka trhu slaďuje zájmy jednotlivců se zájmy společnosti, neviditelná ruka trhu spočívá v tržních cenách.
- V tržní ekonomice svoboná směna a tržní ceny zajišťují soulad mezi
 prospěchem jednotlivce a společným prospěchem. Ceny a zisk vedou
 výrobce k tomu, aby dělali to, co chtějí spotřebitelé. Přestože
 výrobcům vůbec nejde o spotřebitele ale o vlastní zisky. (Zákon nabídky a
 poptávky.)
- Kvůli neviditelné ruce trhu tak nemusí existovat žádná centrální autorita předávající informace co kdo potřebujeme, díky dělbě práce a neviditelné ruce trhu je zajištěno, že všichni dokážeme spolupracovat a spolufungovat v tržní ekonomice, tak, že na konci veškerých procesů vznikají věci a služby, který každý z nás chce. (Záleží tedy na měnících preferencích spotřebitelů, v měnících se výrobních technologiích, nebo v měnící se vzácnosti různých zdrojů, lidé na tyto změny reagují a přizpůsobují se jim ve smyslu co mají vyrábět a spotřebovávat, kde to mají prodávat a kupovat, do čeho mají investovat.) Tyto informace sedimentují pouze v cenách, dalo by se říci, že i ve spekulacích, ty se opírají i o další informace, spekulace se však projeví v cenách a to je důležitá informace pro další subjekty na trhu, spekulace rovněž urychlují přenos informací.
- Důležitý je přenos informací, ty přenášejí ceny za pomoci informační funkce ceny, jak se ale tuto informaci dozvědí ostatní výrobci a splní se tedy i motivační funkce ceny, tuto informaci přenášejí obchodníci a spotřebitelé ve své nabídce a poptávce, rovněž jí po celém světe přenášejí spekulanti, kteří například začnou daný statek nakupovat a v důsledku toho se zvýší i cena, což dává impuls výrobcům k větší produkci daného statku.

• Funkce cen:

- Informační: poskytuje informace výrobcům a zákazníkům viz předchozí bod. a signalizuje hodnotu, kterou společnost v daném statku vidí i náklady na jeho výrobu (= jeho relativní vzácnost)
- Motivační: například v případě růstu cen motivuje výrobce, aby vyráběli více. Motivuje tedy výrobce, aby vyráběl více a spotřebitele, aby více spotřebovával.
- Alokační: vede výrobce k tomu, aby realokovali své výrobní zdroje mezi různá použití efektivně zákonitě pak musí některým lidem vzniknout ztráty a jiným zisky, poskytování zboží a služeb jednoho typu je vždy na úkor jiného typu, který by se místo něj mohl vyrábět viz hranice produkčních možností. Vede výrobce tedy k tomu, aby alokovat své zdroje tam, kde ceny převyšují náklady a odvádí je z oblastní, kde se mu již nevyplatí setrvávat, tedy například z oblastí, kde jsou ceny nízké souvisí se strukturálnímy výkyvy ekonomiky a strukturální nezaměstnaností.
- Distribuční: funkce ceny spočívá v tom, že cena je nástrojem rozdělování zboží mezi lidi. Zboží se rozdělí mezi spotřebitele podle jejich ochoty platit. Zboží získá ten, kdo bude schopný za něj zaplatit nejvíce, tedy ten, kdo z něho bude mít největší užitek a nejefektivněji ho využije. -> systém aukce vede k maximálnímu zhodnocení ekonomických zdrojů. Rovněž odpovídá na otázku v rámci tržně-smíšeného ekonomického modelu komu / jak rozdělit.
- (Hodnototvorná funkce): peněžní ocenění hodnoty zboží a služem, osobně tuto funkci považuji za součást funkce informační.
- Ceny se nepohybují nahoru a dolů samy od sebe, ale jsou to obchodníci a spekulatni, které je uvádějí do pohybu. Například ve smyslu mezinárodní arbitráže (nakupování zboží ve státě, kde je levnější a jeho následný prodej tam, kde jedražší), ta prosazuje zákon jediné ceny. Díky tomuto je tak přenos informací za pomoci ceny mnohem rychlejší.

Teoretické modely ekonomických systémů

- * Distanční opora popisuje všechny 4, viz distanční opora
- * Jedná se tedy o způsoby, kterými společnost jako celek řeší základní ekonomické otázky, nejzákladnější ekonomickou otázkou je, jakým způsobem společnost rozděluje vzácné zdroje.
- * Dalším základním ekonomickým problémem (otázkou) je jak existující zdroje alokovat.
- * Těmito základními ekonomickými, které se týkají nalezení systému, který umožňuje spojovat síly subjektů na trhu a efektivně využívat dostupné zdroje, otázkami jsou:
- * Co a kolik se má ve společnosti vyrábět a čeho se má společnost vzdát, co se má dovézt ze zahraničí
- * Jak vyrábět jakou technologií a s jakými faktory práce (práce, půda, přírodní zdroje, kapitál)
- * Jak se rozdělí to co bylo vyrobeno, neboť nelze vyprodukovat dostatek statků pro všechny, rozdělování může probíhat podle různých klíčů (například stranická

příslušnost, urozenost, dnes probíhá na základě distribuční funkce peněz, je tedy rozdělováno těm, kteří si to mohou dovolit koupit, tato funkce je trochu narušena vládními zásahy do ekonomiky a přerozdělováním)

- * Základní kategorie jsou:
- * Zvyková ekonomika: rigidní, řešení ekonomických otázek na základě zvyků a tradic, primitivní, ekonomický output dostává především náčelník, nebo velký vlastník půdy. Volba povolání vyhází z rodinné nebo etnické tradice, málo se produkuje, je toho málo k dispozici. Dělba práce uvnitř relativně malé skupiny, co a kolik vyrobit rozhodoval náčelník nebo rada starších na základě zkušeností s předchozími generacemi. Členové skupiny pracovali podle svých schopností ve prospěch všech a podíl na vyrobených statcích a službách byl určen náčelníkem. * Centrálně řízená ekonomika: o odpovědích na základní ekonomické otázky rozhoduje nějaká centralizovaná autorita, především vláda. Centrální autorita stanovuje kvóty pro výrobu, stanovuje ceny a rovněž přerozděluje ekonomický output mezi obyvatele. Kapitálové statky jsou vlastněny státem. Omezená konkurence díky vysoké koncentraci výroby a monopolizaci ekonomiky. Je

značně neefektivní a snadno zneužitelná při přerozdělování. Výhodou je možnost

rychlé mobilizace zdrojů v případě přírodní katastrofy či války.

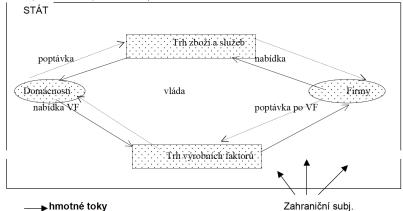
- * Tržní systém: na ekonomické otázky odpovídají jednotlivci na základě svých rozhodnutí a samozřejmě i externality. Systém je založen na samostatném (decentralizovaném) rozhodování ekonomických subjektů. Rozhodování je založeno na cenách, směně, neviditelné ruce trhu (tedy ceně) a laissez faire stát tedy nezasahuje do hospodářství a nesnaží se ho řídit. Výrobní faktory jsou vlastněny soukromně, klíčovou úlohu o základních ekonomických otázkách hrají v tomto systému trhy, ne kterých ceny vznikají. Podstatně efektivnější, než dva předchozí systémy. Chod tržní ekonomiky je stimulován a poháněn touhou po zisku, jedná se tedy o jakýsi ziskový motiv. Nevýhodami jsou nemožnost přerozdělování těm, kteří například nemohou pracovat a řešení selhání trhu, stát by měl poskytovat jen základní tržby a například vytvořit právní rámec a zajištovat jistotu právní ochrany na trhu, neměli by však být používány nástroje fiskální a monetární politiky.
- * Smíšený systém: spojuje trh se zásahy vlády do ekonomiky. Převažuje ve většině moderních ekonomik. Trh je stále nejdůležitějším faktorem, ale stát do ekonomiky může zasahovat a korigovat ji (fiskální poliitka státu a monetární politika národních bank). Výhodou jest, že umožňuje přerozdělování a korigování ze strany státu, nevýhodou potom je, že toto korigování nemusí být vždy provedeno správně a může tak přispět i k nestabilitě na trhu, kterou by jinak trh sám vyřešil například monetární teorie poptávkových šoků v rámci ekonomických cyklů, ekonomického růstu a ekonomické recese, toto pojetí tedy doplňuje tržní systém o viditelnou ruku trhu.
- * Základem ekonomických sytémů je tedy charakter vlastnictví, dělí se podle způsobů jak společnost odpovídá na otázku co-jak-pro-koho.
- * Ve vztahu k ekonomickým proudům se dá řící, že centrálně plánovaná ekonomika vychází například z **Marxismu**, tržní systém vychází z **liberálních směrů**, **klasické politické ekonomie** a soudobé **konzervativní teorie**, současná tržněsmíšená ekonomika vychází z názorů **Keynese** a jeho žáků, německý **ordolib**

eralismus a další, dalším důležitým směrem je například **neokeynesiánství**, které vytvořilo syntézu keynesiánství a neoklasické ekonomie.

Ekonomický koloběh - ukazuje vztahy mezi ekonomickými subjekty, neboť ty zastávají různé role (pracují, vyrábějí, nakupují a prodávají, najímají a pronajímají...), samotný koloběh pak zachycuje vzájemné vztahy mezi jednotlivými subjekty.

- Záleží na tom, kolik sektorů uvažujeme (dva, tři, nebo čtyři).
- Nejzákladnějším případem je dvousektorová ekonomika složená ze sektoru domácností a ze sektoru firem.
- Východiskem pro výrobu jsou výrobní faktory, tedy půda, práce a kapitál + podnikatelské schopnosti (respektive čtvrtý faktor-nehmotný kapitál, lidský, intelektuální, sociální a plus právě ty podnikatelské schopnosti). S využitím výrobních faktorů se vyrábějí statky (zboží a služby). Tyto výrobní faktory jsou ve vlastnictví domácností a ty je za peníze pronajímají firmám. Tyto peníze ve formě mezd, platů, renty, úroků (dividendů), zisku, které domácnosti od firem utží se nazývají důchody domácností.
- Za důchody domácností pak domácnosti od firem nakupují na trhu zboží a služeb jednotlivé statky, tyto výdaje se nazývají spotřebitelské výdaje / spotřeba domácností. Peníze, které firmy dostanou od domácností jsou příjmy firem, za tyto příjmy si pak firmy mohou opět od domácností najímat výrobní faktory. Firmy takto získané peníze rovněž používají k vytváření nových výrobních kapacit -> zvyšuje se poptávka po výrobních faktorech a zvyšuje se produkce. Do této kategories firem také rovněž spadají finanční podniky banky, spořitelny, pojišťovny a tak dále, ty jen převádějí peníze od těch, kteří úspory vyttvářejí k těm, kteří si je půjčují fungují zejména na finanních trzích.
- Ekonomika funguje jako nepřetržitý koloběh.
- Třísektor obsahuje i stát ten kontroluje, nastavuje rovné prostředí a daní
 a rovněž se účastní na celém koloběhu (dal by se považovat jako firma),
 čtyřsektor i zahraničí, tedy export a import a investice a dividendy,
 obecně tedy cizinci kupují to co se tady vyrobí tedy poskytují národnímu
 hospodářství kapitál, a naopak využívají ve svých ekonomikách vyvážený
 domácí kapitál.
- Obchoduje se standardně na třech typech trhů v rámci ekonomického koloběhu:
 - Trh zboží a služeb
 - Trh výrobních faktorů
 - Peněžní (finanční) trh
 - Graficky znázorněno v obrázku v další kapitole (Toky v ekonomice)
 - Mezi těmito trhy probíhají hmotné a finanční toky
 - Model tržního hospodářství v systému právního státu
 - * Uzavřená ekonomika (uzavřený koloběh) = Sektor 1 + Sektor 2 + Sektor 3
 - * Otevřená ekonomika (otevřený koloběh) = Sektor 1 + Sektor 2

- + Sektor 3 + Sektor 4
- Jednoduchý a úplný koloběh
 - Jednoduchý koloběh je ve zkratce dvousektor
 - Úplný koloběh je čtyřsektor
 - Níže vyobrazený koloběh je úplným koloběhem (jsou zahrnuty všechny 4 sektory, pokud bychom však ignorovali stát a zahraničí, jednalo by se o jednoduchý koloběh)

Jednoduchý koloběh:

* Firmy a domácnosti v rovném postavení, zisky z trhu zboží a služeb jdou přímo firmám, zisky z výrobních faktorů přímo domácnostem, neexistence státu a zahraničí (dvousektor, který je uzavřenou ekonomikou), neexistují finanční instituce.

Úplný koloběh:

- * Realističtější model, zahrnuje i třetí a čtvrtý sektor. Předpokládá, že domácnosti mohou svůj důchod buď utratit, nebo i uspořit. Obsahuje finanční společnosti, u kterých domácnosti spoří, ty naspořené prostředky půjčují firmám na rozšiřování a inovace, mohou tedy rozšířit svoji výrobu (přispívá k ekonomickému růstu a bohatnutí společnosti), u finančních institucí si lze rovněž půjčovat, to také přispívá ke zvýšení investicí a ekonomickému růstu, na finančních trzích se může taktéž obchodovat s finančními aktivy, tedy cennými papíry emitovanými společnostmi, centrální bankou, nebo státem, dluhopisy pak může vydávat i fyzická osoba.
- * Stát pak odčerpává nějaké prostředky z finančních toků v podobě daní a ostatních ze zákona povinných plateb, poukazuje domácnostem **transferové platby** a firmám **dotace**.
 - Transferová platba: jest platbou neekvivalentní, tzn. stát za ni neočekává žádné odpovídající plnění, jedná se tak například o sociální dávky, důchody a tak podobně, většinou se jedná o takzvané mandatorní výdaje.
- * Zahrnuje rovněž zahraničí (uvažujeme obchodní bilanci), tzn. toky kapitálu ze zahraničí a toky kapitálu do zahraničí, respektive

tedy celkové platební bilanci obsahující i další účty, přičemž export a import jsou součástí obchodní bilance, která je na běžném účtu platební bilance.

- V rámci ekonomického koloběhu lze hovořit o jeho rovnováze a nerovnováze.
 Rovnováha obecně pokud se veškeré příjmy budou rovna veškerým výdajům.
 Nerovnováha pokud se nebudou rovnat, výše národního důchodu tak bude klesat nebo stoupat.
 - Rovnováha při rovnosti toho co domácnosti utratí a firmy prodají, tedy toho co firmy utratí za výrobní faktory a prodají za zboží a pokud se úspory domácností rovnají investicím firem v jednoduchém koloběhu. V úplném koloběhu pokud se souhrn investic, státních výdajů na spotřebu zboží a služeb, vývozu zboží a služeb a dovozu kapitálu bude rovnat souhrnu úspor domácností, daňových příjmů státu, dovozu zboží a vývozu kapitálu.
 - Nerovnováha pokud se nerovnají, jedná se o nerovnováhu, dle toho pak bude výše národního důchodu klesat, nebo stoupat.
 - Více viz. v distanční opoře na straně 6, nebo zde.
- Národní důchod je čistý domácí produkt po odečtení nepřímých daní
 z podnikání, jedná se tedy o souhrn příjmů výrobních faktorů na daném
 území za určité období.
 - Čistý domácí produkt je hrubý domácí produkt očištěný o odpisy, tedy o amortizaci, národní důchod je tedy makroekonomický agregát, který lze počítat jednou z metod pro výpočet HDP, specificky důchodovou metodou, ta se počítá jako mzdy (za práci) + renty (za půdu) + úroky (za kapitál) + zisky + amortizace + nepřímé daně, pokud chceme získat čistý produkt, tak odečteme odpisy, pokud z toho pak chceme dostat národní důchod, tak odečteme nepřímé daně.
- Rovněž lze hovořit o rovnováze agregátní nabídky a poptávky, více v distanční opoře na straně 7. O tu se jedná v případě že se agregátní nabídka rovná agregátní poptávce. Pokud se rovná, nebudou ceny růst ani klesat, ani nebude růst nezaměstnanost = stagflace, v reálu je situace nerovnovážná mění se ceny a úroveň zaměstnanosti. Pokud bude agregátní poptávka nižší než agregátní nabídka, jedná se o deflační mezeru = deflace hodnota, o kterou je potřeba zvýšit agregátní poptávku, aby se vyrovnala s agregátní nabídkou. Pokud bude agregátní nabídka nižší než agregátní poptávka, jedná se o inflační mezeru = inflace hodnota, o kterou se musí agregátní poptávka pro dosažení příslušné rovnováhy při stálých cenách snížit.
- Domnívám se že v případě AP = AN se bude jednat o nulovou inflaci, v případě AP > AN se bude jednat o inflaci a v případě AP < AN se bude jednat o deflaci.
 - Inflace Podporuje investice, protože pokud by se peníze nechali ležet ladem, ztráceli by na hodnotě, je vedlejším produktem zvětšování peněžní báze zásoby, peněžní nebo měnová báze je souhrn oběživa a bankovních rezery, používá se v měnové politice, a zlevňování peněz,

o to se snaží centrální banka která se tim snaží udržet ekonomický růst okolo potenciálního produktu, ten ale předem nikdy nelze odhadnout, proto jedna z teorií říká, že za ekonomické cykly může svým rozhodováním způsobovat i centrální banka s ohledem na velikost peněžní zásoby.

- * Nulová inflace není dobrá, neboť zvyšuje reálnou hodnotu dluhů, kvůli tomu mají lidé méně peněz volných k utrácení = zpomalení růstu ekonomiky, dále zvyšuje reálné úrokové míry = menší zájem o peníze, menší množství investic, menší ekonomický růst, odklad spotřeby = menší spotřeba, menší utrácení, menší zisky firem, menší ekonomický růst, indikátor malého ekonomického růstu, nebo dokonce ekonomického poklesu, těžší stanovení cen, neboť se není možné spolehnout na inflační očekávání. rovněž je deflace dobrá pro dlužníky, pokud by byla deflace, hodnota dluhu by se zvyšovala. Inflační očekávání.
- * Inflační spiral tlak na zvyšování mezd způsobí tlak na zvyšování cen, to způsobí tlak na zvyšování mezd a tak podobně.
- * Větší než cílovaná inflace neefektivní fungování trhů, znesnadňování sestavování dlouhodobých plánů, cenových kalkulací a rozpočtů, brzda produktivity práce kvůli nutnosti přesouvat zdroje od poskytování výrobků a služeb k finančním operacím s cílem zabezpečit se proti ztrátám, nedůvěra v měnu, přesun k naturálním směnám, nejistota ohledně budoucí kupní síly peněz odrazuje od investic a spoření, rovněž může způsobit taxflaci.
- * Pozitiva inflace vyšší pružnost trhů, neboť inflace může působit na menší reálné zvyšování mzdy, což je například ve vztahu k nedobrovolné nezaměstnanosti občas potřeba, inflace tedy může působit na reálné snižování mezd a dostat tak trh práce a trh obecně zpět do rovnováhy, mírná inflace rovněž zajistí, že nominální úrokové sazby zůstanou dostatečně vysoké, aby v případě potřeby mohla centrální banka nominální úrokové míry snížit pomocí monetární politiky, jedná se tedy o jakýsi manévrovací prostor centrální banky, rovněž malá ale stálá inflace nutní lidi investovat a spořit (spořit ve smyslu ukládání oběživa do banky, ta pak může pomocí peněžního multiplikátoru v ekonomice vytvořit spoustu nových peněz, které mohou firmy použít například jako půjčky a tyto peníze pak investovat).
- Deflace Mnoho podobných negativních faktorů jako u nulové inflace, může však být i pozitivní například při technologickém vývoji a snížení nákladů v určitých odvětvích způsobí větší výrobu za nižší ceny = to způsobí větší spotřebu a pozitivně působí na růst ekonomiky, celková deflace v ekonomice však může působit velké problémy = zdražování dluhů, odkládání spotřeby, menší snaha o investice, neboť peníze se zhodnocují i když doma leží ladem, díky deflaci tak ekonomika může zklouznout i do recese, reálně klesají i

zisky firem - ty musí dělat odpovídající opatření - například snižovat obejm výroby, propouštět zaměstnance a tak podobně.

- * Pokud je inflace způsobená přemírou peněz na trhu, tak deflace je způsobena **nedostatkem peněz na trhu**, toto souvisí i s nabídkou peněz, neboť zvyšování vertikální přímky nabídky peněz se posouvá doprava po křivce poptávky po penězích a tím klesá i reálná úroková míra, snižování penězní zásoby se projevuje posunem verikální přímky nabídky peněz do leva, to s ohledem na klesající křivku poptávky způsobí zvýšení reálných úrokových sazeb, na vertikální ose je přitom úroková sazba, na vodorovné ose je množství peněz.
- Stagflace (past na likviditu), nejhorší možný scénář, jedná se zároveň o stagnaci ekonomiky a zároveň o vysoký růst inflace a vysokou nezaměstnanost, dříve popíralo Keynesiánství a Phillipsova křivka, vedlo ke krizím v souvislosti s ropnými šoky v 70. letech minulého století.
 - * V souvislosti se stagflací se zrodila myšlenka MIltona Friedmana o přirozené míře nezaměstnanosti, problém spočívá v tom, že nezaměstnanost nelze snižovat pod přirozenou míru nezaměstnanosti, neboť to způsobí inflaci, ale nezaměstnanost se vrátí zpět na svojí původní honotu i přes prvotně způsobenou peněžní iluzi a ekonomický růst, ve finále se tedy docílí stejné nezaměstnanosti, ale nově dosažená inflace se ustálí a stane se novým standardem tvz. novým inflačním očekáváním.
 - * Inflační spirála se zastaví až ve chvíli, kdy se nezaměstnanost ustálí na své přirozené míře.

Vytváření peněz

- Peněžní bázi zásobu zvyšují komerční banky úvěry, částečně mohou poskytovat větší úvěry když mají větší aktiva, ty může pomocí repo sazby, diskontní sazby, nebo lombardní sazby vytvářet i sama centrální banka, dále může měnit minimální povinné bankovní rezervy (minimální množství peněz, které musí mít banka uložené na účtu u Centrální banky ze všech svých závazků z primárních zdrojů tedy z vkladů), tím také přispívá ke zlevňování, nebo zdražování peněz.
- Česká národní banka rovněž ovlivňuje peněžní zásobu za pomocí operací na volném trhu.
- Oběživo v rámci peněžní báze se dostává do oběhu tím, že banka směňuje svojí likviditu za oběživo, které si pak občané mohou vybírat z bankomatů.
- Viz otázka peníze.
- Jak bohatne země, ekonomika, jak probíhá hospodářský růst
 - Viz otázka hospodářský růst

Otázka 2 - Trh a jeho funkce, teoretické zdůvodnění různých přístupů k trhu (liberální, keynesovský), výsledek potlačení trhu (např. v centrálně plánované ekonomice), definice tržního selhání.

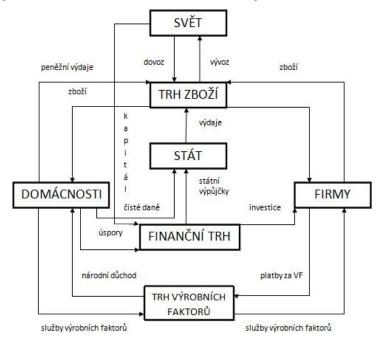

- ☑ Trh a jeho funkce
- ⊠ Teoretické zdůvodnění různých přístupů k trhu
- ⊠ Výsledek potalčení trhu
- ☑ Definice tržního selhání
- Podívat se i na nabídku a poptávku
- 🛛 V souvislosti s nabídkou a poptávkou se podívat i na teorém pavučiny

- Trh a jeho funce
 - Trh jest oblastí ekonomiky, ve které dochází k výměně činností mezi jednotlivými ekonomickými subjekty prostřednictvím směny zboží, přičemž prostředek směny bývají standardně peníze, vytváří se na něm cena.
 - Jedná se tedy o místo, kde se střetává nabídka s poptávkou a kde dochází ke směně zboží a služeb prostřednictvím koupě a prodeje.
 - V demokratických zemích tržní systém (smíšený), na kterém existují systém svobodného podnikání a existence soukromého vlastnictví.
 - Proč společnost bohatne?
 - * Kvůli vzniku a rozvoji trhu (dělba práce a specializace umožnila zvýšení produktivity a efektivity práce a vznik nadproduktu). Rovněž kvůli inovacím.
 - * Mělo dopad na produkční možnosti společnosti.
 - Trh funguje na základě neviditelné ruky trhu, jehož součástí je lassiez faire (nech plynout), stát však zasahuje (smíšený systém).
 - * Snaha individua o zisk přispívá k blahobytu celé společnosti, neboť tím poskytuje to, co někdo jiný potřebuje.
 - Vztah mezi výrobce a spotřebitelem sprostředkovává trh.
 - * Každý statek má nějakou **směnnou hodnotu**: specifickou formou směnné hodnoty je cena, vyjadřuje poměr, ve kterém lze jeden statek směnit za druhý, peníze jsou všeobecný ekvivalent statků, viz peníze, měna je potom zákonné platidlo na území daného státu.
 - Členění trhu
 - * Místní:
 - · Trh místní například jarmark, trh v jednotlivých městech
 - Trh národní například trh v České republice, vznikl rozvojem dělby práce a zvětšením dopravních možností

- Trh světový projevem skutečnosti, že autonomie národních trhů je pouze částečná, uskutečňuje se na něm mezinárodní obchod
- * Počtu zboží:
 - · Trh dílčí trh jednoho druhu zboží, například aoutomobilů
 - Trh agregátní trh veškerých dílčích trhů, jedná se o makroekonomickou kategorii
 - · Trh individuální trh jediného kupujícího
- * Podle typu zboží:
 - · Automobilový, počítačový etc.
- * Trhy dle ekonomického koloběhu:
 - · Trh zboží a služeb: Je them, na kterém se střetává nabídka a poptávka ve vztahu ke spotřebním statkům.
 - · Finanční trhy: Je trh, na kterém se střetává nabídka a poptávka ve vztahu k finančním prostředkům, cenným papírům a komoditám.
 - Trh kapitálu, respektive výrobních faktorů: Je trh, na kterém se střetává nabídka a poptávka po výrobních faktorech domácností ze strany firem.
- * Obecně lze trhy členit dle:
 - · Subjektů
 - · Charakteru statků
 - · Podmínek na trhu dominujících
 - · Stupně organizovanosti nebo regulace
 - · Teritoriálního určení
 - · Podle otevřenosti a možnosti přístupu
 - · Podle stupně elasticity
 - · A podobně...
- Subjekty trhu 3 základní ekonomické subjekty, ty pak vstupují na trh s různými ekonomickými cíly, a to jak na stranně nabídky, tak na stranně poptávky:
 - * Souvisí s **ekonomickým koloběhem** tzn. firmy, domácnosti a stát (+ **zahraničí**, tedy souhrn domácností, firem a vlád, které vstupují na trh zvenčí, tedy ze zahraničí).
 - * Firmy
 - Vstupují na trh zboží a služeb na straně nabídky a na trh výrobních faktorů na straně poptávky, dále viz ekonomický koloběh
 - Jejich účelem je maximalizace zisku, jejich odměnou je zisk.
 - \cdot Jsou tvořeny vlastníky výrobních faktorů.
 - * Domácnosti
 - · Jako firmy, jen opačně, dále viz ekonomický koloběh
 - Jejich účelem je maximalizace užitku, jejich odměnou je důchod.
 - * Stát

- · Stát působí jako: regulátor vytváří právní rámce pro fungování tržního mechanismu, subjekt který může na obou trzích vystupovat jak na straně poptávky, tak i na straně nabídky, může být i v pozici domácností, tedy jako vlastník výrobních faktorů, tak i v pozici firem, výrobce zboží a poskytovatel služeb
- * Všechny subjekty vstupují na trh a do vzájemných interakcí, to ve svém důsledku vytváří ekonomický, nebo hospodářský, koloběh.
- Toky v ekonomice rovněž souvisí s ekonomickým koloběhem:

- Funkce trhu
 - * Nejdokonalešjí regulátor a stimulátor ekonomického rozvoje.
 - * Jeho základní funkcí je **optimální alokace zdrojů**.
 - * Optimální alokací zdrojů se rozumí takové rozdělení vzácných zdrojů mezi jednotlivé ekonomické subjekty trhu, které umožňují jejich neúččinnější využití s ohledem na potřeby společnosti.
 - * Každý trh musí řešit tři základní otázky (Tržní (cenový) systém):
 - Co vyrábět: ceny a množství se přizpůsobují tak dlouho, dokud nedojde k tržní rovnováze, kdy nedochází ani k tržnímu přebytku, ani k tržnímu nedostatku, tedy dokud nedojde k bodu, kdy se nabídka střetává s poptávkou - viz teorém pavučiny
 - Jak vyrábět: cena také určuje, jaké se používají výrobní faktory, tedy za kolik se bude vyrábět, v jaké kvalitě a s jakými technologickými postupy

- Pro koho vyrábět: neboli kdo získá vyrobené statky distribuční funkce ceny
- * Cena peněžní ocenění hodnoty zboží a služeb, signalizují hodnotu, kterou ekonomické subjekty v daném statku vidí, i náklady, které je třeba vynaložit, aby určitý statek mohl být vyroben tj. jeho relativní vzácnost. -> tržní systém systém cenový, či cenově řízený.
- * Trh cenu rovněž tvoří.
- * V rámci tržního systému je trh založen na volném působení sil, které prostřednictvím trhu koordinují ekonomiku, k jeho základní pilířům lze řadit důraz na soukromé vlastnictví, vynutitelnost práva, konkurenci, nabídku a poptávku a cenový mechanismus tedy tvorbu cen a jejich funkce a s tím související nabídku a poptávku.
- * Tržní mechanismus pomocí ceny se vyrovnává nabídka a poptávka.
- * Další funkce trhu a cen jsou shodné s funkcí cen popsanou v první otázce.
- * Rovnovážná tržní cena (rovnovážné tržní množství) vzniká vzájemným působením nabídky a poptávky, je to cena vyrovnávající nabídku a poptávku množství statku, které mají spotřebitelé při této ceně zájem koupit a výrobci prodat, je stejná, takže na trhu nevzniká ani nedostatek, ani nadbytek zboží = ideální stav, tržní cena kolem tohoto bodu osciluje = jedná se tedy o bod, ve kterém se protíná křivka nabídky a křivka poptávky, cena okole něj osciluje = jedná se o teorém pavučiny.
- * Dobrý zdroj je zde.

- Konkurence

- * Důležitou součástí trhu je konkurence.
 - · Konkurence mezi výrobci.
 - · Konkurence mezi spotřebitely.
 - · Konkurence mezi výrobci a spotřebitely navzájem.
- * Druhy konkurence:
 - · Cenová konkurence
 - · Necenová konkurence
 - · Kobinace obou druhů
- Ekonomická vzácnost
 - * To co nemůžeme mít vždycky a v jakémkoliv množstí je pro nás vzácné, opakem jsou volné statky.
 - * Omezené jsou jak přírodní zdroje, tak i lidský čas, tak i produkty lidské práce (statky), aby lidé mohli vyrábět, musí obětovat svůj čas.
 - * Zákon ekonomie času lidé se snaží zvyšovat svojí produktivitu práce.
 - * Teorie potřeb každý z nás má jiné potřeby a potřeba je

pocitována nedostatkem

- Silou, která žene lidi k cílevědomé činnosti, je určitý pocit nedostatku, který se lidi snaží odstranit. Tento pocit = potřeba
- · Je několik členění potřeb, základní je na:
 - · Potřeby **hmotné**
 - Potřeby nehmotné například přátelství, svoboda, kulturní zážitky
 - · Potřeby zbytné
 - · Potřeby **nezbytné**
 - · Individuální a kolektivní, individuální jsou všechny potřeby jednotlivce, kolektivními jsou potřeby celku, například tedy obrana státu.
 - · Vrozené a získané
- Potřeby uspokojujeme pomocí konzumace statků, koncept vzácnosti zdrojů, které jsou nám subjektivně užitečné.
 Potřeby lidí uspokojují užitečné komodity - statky.
- · Uspokojování potřeb je hnací silou ekonomického života.

* Členíní statků:

- · Hmotné: věci
 - · Zboží: Hmotné statky určené pro trh
- · Nehmotné: například znalosti, vlastnosti, dovednosti
 - Služby: činnost, která uspokojuje potřebu svým průběhem, lze je charakterizovat jako nehmotné, neskladovatelné a nezkazitelné ekonomické statky, ty lze dále dělit na věcné zaměřené na obnovu statků - například servisy, a na osobní služby zaměřené na člověka, například kino, poradenské služby a tak dále.
- · Volné: vytvořené přírodou, často za ně nemusíme platit, nemusíme se moc bát jejich vyčerpání - voda, vzduch, není potřeba vyvinout zvláštní úsilí (jsou ještě volné zdroje, to jsou zdroje, které jsou využívány bezplatně, avšak i když nemusé volné zdroje přinášet uživatelům náklady, může se jednat i o vzácné zdroje - například parkování, neboť se spotřebitelé omezují a udržování takovéhoto zdroje něco stojí - často třeba město)
- Ekonomické (Vzácné): nejsou běžně k dispozici v přírodě, člověk musí vynaložit jiné statky na to, aby je získal (například svůj čas), často se jedná o výsledky lidské činnosti
- Kapitálové spotřebováváme je, aby jiné statky mohly vzniknout
 - · Primární nejsou výsledkem předchozí výroby přírodní
 - · Sekundární jsou výsledkem předchozí výroby stroje
- · Spotřební (finální) slouží přímo k uspokojování potřeb
- · Veřejné statky jsou poskytovaná zdarma, většinou státem, či samosprávní jednotkou, ale ve skutečnosti je také platíme

- z daní a dalších odvodů
- · Člověk k uspokojení potřeb potřebuje jak volné, tak i ekonomické statky

* Další informace ke statkům:

- · Ekonomické statky vznikají jako výsledek (**output**) ekonomických (výrobních, zhodnocovacích, zpracovatelských) procesů.
- Podle druhů procesů lze rozlišovat následující sektory ekonomiky:
- · Třísektorový model:
 - · **Primární** průmysl spojený přímo s přírodními zdroji, například těžba surovin
 - Sekundární zpracovatelský průmysl, spojený se zpracováním outputů primárního sektoru
 - · Terciální poskytování služeb všeho druhu
- · **Pětisektorový model**: ve 20. století se rozhodlo, že by se terciální sektor měl dále rozlišovat na:
 - · Kvartérní věda a výzkum
 - Kvintérní vědci, odborníci, vládní úředníci lidé s vysokými pozicemi a širokými pravomocemi
- · Rozlišení dle vlastnictví:
 - Veřejný sektor vlastněný státem, provozovaný za účelem zajištění nutných služeb státem
 - Soukromý sektor vlastněný soukromníky, provozovaný za účelem dosažení zisku
 - Dobrovolný sektor neziskový sektor, spojený s občanskou společností

- Statky

* Doplnit

Hranice produkčních možností

- * Výrobní faktory jsou omezené
- * Ekonomická vzácnost výrobních faktorů způsobuje, že se společnost musí rozhodnout jak rozdělit výrobní faktory pro výrobu jednotlivých výrobků - zde působí efektivní alokace trhu
- * Ekonomika vyrábí **efektivně** pokud se svou produkcí pohybuje na hranici produkčních možností, nemůže vyrábět více jednoho statku bez toho, aby vyráběle méně jiného statku
- Teoretické zdůvodnění různých přístupů k trhu
 - Doplnit
 - Merkantilismus ranný merkantilismus se dá definovat zákazem vývozu peněz ze země, ochranářskou obchodní politikou a podporou vysokých cen. Fungovalo i v době zlatého standardu v Anglii (od roku 1664 do roku 1914).
 - * Důležitou roli hrál vztah mezi obchodní bilancí a reálnými ekonomickými zdroji země.
 - * Merkantilisté tlačili na celkovou aktivní bilanci země a příliv

peněz do země (toto považovali za zdroj růstu bohatství), peníze považovali za kapitál.

- · Aktivní bilance mělo být dosahováno za pomoci:
- · Cílené struktury vývozu a dovozu,
- · ochranářské politiky,
- · kontroly růstu mezd,
- · podporou vytváření exportních monopolů,
- · podporou tranzitního obchodu (reexport).
- * Stát ekonomicky zasahoval.

* Kritika:

- První směr, který odmýtl merkantilismus byli fyziokraté, nicméně k pravému odstranění merkantilismu došlo ve Velké Británii v průběhu 18. Století, v 19. století byla již pak teorie merkantilismu úplně překonána.
- Zásadním nedostatkem je přímý vliv (přímá neúměra) množství peněž v ekonomice na ceny zboží a rovněž množství zboží v ekonomice, které se s ohledem na své vzrůstající množství oproti jiným statkům stává levnější.
- Export drahých kovů z jiných zemí a jejich import do dané země tak ve svém důsledku znamenal zlevňování drahých kovů v místě importu a zdražování drahých kovů v místě exportu. Eventuálně se tak stal další export ekonomicky nevýhodným a obchod směřoval k obrácení obchodní bilance.
- Klasickou ekonomii celkové nahrazení merkantilistických systémů představovala klasická politická ekonomie Adama Smitha.
 - * Rozvoj v souvislosti, respektive v období, anglické průmyslové revoluce.
 - * Podporovala ekonomický liberalismus a trine řízení ekonomiky bez státních zásahů.
 - * Důležité pojmy: neviditelná ruka trhu, lassiez faire, ekonomové této teorie chápali hospodářství jako samoregulující se systém ovládaný vlastními zákonitostmi.
 - * Končí na konci 19. století společně s marginalistickou revolucí.
 - * Vznik kvůi technickému rozvoji, vzniku kapitalistické třídy a nefunkci merkantilismu.
 - * Orientována na makroekonomii a na nabídku.
 - * Skutečné bohatsví je skryto a vytvářeno ve výrobě a její produktivitě a hospodářství je svébytný organismus se zákonitostmi, které je nutno poznávat a respektovat.
 - * Princip absolutních a komparativních výhod oproti merkantilismu tedy nebylo tak cíleno na pozitivní saldo obchodní bilance, ale na efektivitu výroby.
 - * Významným faktorem ekonomického růstu je dělba práce, další podmínkou je pak akumulace kapitálu, ta ovlivňuje úroveň produktivity práce vyšší kapitálová vybavenost = vyšší produktivita

- práce.
- * Předpoklad, že automaticky dochází v přeměnu úspor na investice.
- * Sklon ke směňování, který je lidem z důvodu rozdílných potřeb a jejich uspokojování, vlastní představuje impuls, který uvádí do pohybu celý hospodářský systém.
- * Marginalismus: přineslo do ekonomie mezní veličiny.
- * Monetarismus: odmítání státních zásahů, zdůrazňuje význam peněz a jejich samoregulační funkci, monetarismus dále tvrdí, že peněžní zásoba ovlivňují národní produkci v krátkodobém časovém úseku a v dlouhodobě cenovou hladinu.
- * Neoklasicismus: zavedlo marginalismus a více se orientovalo i na spotřebitele a jeho vnímání ceny.
- * Nová klasická makroekonomie: klasická ekonomie, která je však více založená na mikroekonomii, oproti makroekonomii, na kterí je založená klasická politická ekonomie, dále si zakládá na racionalitě spotřebitele.

- Keynesiánství

- * Zaměřuje se na **agregátní poptávkovou stranu**, která minimálně v krátkém období a v době ekonomické recese velice ovlivňuje ekonomickou produkci.
- * Ospravedlňuje zásahy státu do ekonomiky.
- * Dle Keynesiánství ovlivňuje poptávka produkci (růst ekonomiky), nezaměstnanost a inflaci.
- * Její myšlenku vyslovil John Maynard Keynes ve své knize Obecná teorie zaměstnanosti, úroku a peněz z roku 1936.
- * Keynesiánství staví na názoru, že z důvodu **nestabilní pop- távky** tržní hospodářství pocituje často negativní makroekonomické výstupy ve formě ekonomické recese, když je poptávka
 malá a inflace, když je poptávka vysoká.
- * Problémy vznikající v hospodářství mohou být podle Keynesiánství zmírněny reakcemi hospodářské politiky, tedy především monetární politiky a fiskální politiky, které mohou pomoci stabilizovat objem výroby po dobu hospodářského cyklu a pomoci ekonomice v problematických chvílích, tedy jistým zpomalením ekonomiky když je v expanzi a vzrůstá nad potenciální produkt, aby nedošlo k přehřátí a k podpoře poptávky, když je ekonomika v recesi.
- * Keynesiánství stále staví na tržní ekonomice, ale s aktivními zásahy státu do ekonomiky především v době recese.
- * Bretton-Woodská konference, ukončila Zlatý standard u většiny měn, jediná měna, která zůstala navázána na zlato byl dollar, ten byl jediný i za zlato směnitelný, Bretton-Woodský systém byl opuštěn v roce 1971.
- * Keynesiánství stavělo v rámci nezaměstnanosti a inflace na Phillipsově křivce, podle které bylo možné cílovat inflaci a nezaměstnanost, tato představa se ukázala jako milná v roce

- 1973, kdy došlo k ropné krizi a stagflaci, státní zásahy do ekonomiky tuto situaci však nedokázaly efektivně vyřešit.
- * Milton Friedman v této souvislosti představil přirozenou míru nezaměstnanosti viz. trh práce.
- * Stagflace není řešitelná standardní cestou, neboť zásahy mířící ke snížení inflace tedy omezení peněžní zásoby vedou ke zvyšování nezaměstnanosti a zvýšení peněžní zásoby zase k růstu inflace, řešení se tak může nabízet ve formě zvyšování produktivity práce (například snižováním daní, což vede k vyšší koupěschopnosti) a zároveň k omezení peněžní nabídky zvýšení bankovních rezerv a úrokových sazeb z půjček, což omezuje možnosti si půjčovat. Kombinací těchto dvou scénářů by mělo vést k neinflačnímu ekonomickému růstu, ale předpokládám, že za cenu velkých deficitů veřejných rozpočtů.
- * Neokeynesiánství: jistá syntéza klasické teorie a keynesiánství.
- * Postkeynesiánství:
- Současné ekonomické směry:
 - * Například postkeynesiánství, ekologická ekonomie, institucionalismus etc.
- Výsledek potlačení trhu
 - Tuto otázku chápu jako implementaci takové politiky, která potlačuje základní principy tržního ale dokonce i tržně-smíšeného hospodářství.
 - Takovou to politikou je třeba centrálně plánované hospodářství, které namísto samoregulační funkce trhu dává prostor centralizovaným dlouhodobým plánům.
 - Obecně je problém v nedostatku inovací, zboží je pak na světovém trhu nekonkurenceschopné.
 - Plánovači nejsou obecně schopni pružně reagovat na změny potřeb lidí a změny situací ve společnosti, na to tržní ekonomika reaguje pomocí trhu a ceny na trhu a nabídky a poptávky, trhy si tak udržují schopnost vytvářet směnitelnou produkci, v plánované ekonomice je téměř nemožné odhadnout jak bude vypadat nabídka a poptávka.
 - Důsledky potlačení trhů tak spočívají v nekonkurenceschopnosti trhu, nedostatku toho co je potřeba a nadbytku toho co není potřeba, nedostatek zboží mohou rovněž způsobit i regulované ceny, na trhu není iniciativa pro investice a inovace, kvalitní zboží se tak stává drahým (například Tuzex v Československu), vzniká šedá zóna ekonomiky i korupce, kvůli potlačení trhu neni ani možné řící, zda je jisté odvětví perspektivní a nebo nikoliv, to může vést k podpoře neperspektivních odvětví a znemožnění rozvoje perspektivnívh odvětví, což ve svém důsledku může vést ke snižování produktivity práce a e ekonomické recesi a úpadku, problém v rámci nedostaků může představovat i vysoká inflace a kvůli udržování neperspektivních oblastí bez existence politicky prosazované povinné zaměstnanosti může docházet i k nezaměstnanosti, což ve svém důsledku může ekonomiku absolutně ochromit a zapříčinit i stagflaci.

· Teorém pavučiny

- Dobrý zdroj je například zde tady.
- Jsou 4 typy konvergující nejčastější, divergující, stálá a oscilující
- Záleží na tvaru křivek nabídky a poptávky.
- Určuje jakým způsobem se vyrovnává cena a nabídka ve chvíli, kdy existuje nadprodukce a je stanovena vyšší cena.
- Proces je obecně následující: P1,Q1 -> P2,Q2 -> P3,Q3 -> tržní cenová rovnováha, tzn. výrobce mění cenu a nabízené množství v závislosti na poptávce, s každou změnou se přibližuje tržnímu optimu až ho eventuálně dosáhne (v případě konvergující pavučiny).
- Pokud je na trhu přebytek budou firmy vyrábět více než chtějí prodat a na trhu bude více uchazečů o zaměstnání než budou chtít firmy přijmou odhalí totiž, že nejsou v optimu, tím že nějakou část zboží neprodají, budou již v bodě klesající křivky v rámci celkových příjmů (mezní náklady na výrobu neprodaných statků budou vyšší než mezní příjem z daných neprodaných statků), dle teorému pavučiny se to vyřeší snížením ceny a počtu vyráběného zboží, což povede ke zvyšování poptávky a trh by se měl dostat do optima.
- Pokud je na trhu **nedostatek** budou firmy vyrábět méně statků, než kolik spotřebitelé poptávají, řešení tedy opět poskytuje teorém pavučiny, firmy zvýší produkci a cenu a tím klesne poptávka, trh by se tedy opět měl dostat do optima.

• Tržní selhání

- Selhání trhu má 4 (5) základní typy:
 - * Nedokonalá konkurence
 - · Monopolizace, popřípadě oligopol, monopson a tak dále.
 - Na takovémto trhu jsou větší ceny než na trhu volné konkurence.
 - Ceny nejsou stanoveny tržně, není tlak na inovace, zkvalitňování, o všem rozhoduje jeden, nebo skupina, subjektů.
 - Řešení: vhodná veřejná politika, tedy například vhodné antitrustové zákony - zákaz praktik omezujících konkurenci
 - V případě přirozených monopolů státní regulace cen, případně i jejich služeb může být v praxi také obtížná -> vyžaduje, aby státní orgány zjišťovaly skutečné náklady přirozeného monopolu (dochází pak k jejich nadsazování); ale tato forma je nejčastější - provádí je nezávislé regulační orgány
 - Soukromé řešení: co nejmenší státní zásahy, řešení nechat na soukromé iniciativě při ochraně práv a náhrady škody.

* Externality

 V situaci, když nejsou vlastníci ekonomických zdrojů vybaveni zákonnou autoritou k jejich ochranně a využití; trh tyto zdroje nedokáže efektivně využívat; nebo když nejsou vlastnická práva k určitým zdrojům dostatečně jasně vymezena a definována.

- Vedlejší účinky soukromých ekonomických aktivit jejich náklady a výnosy ale neprocházejí trhem a trh je nedokáže ocenit.
- Důsledkem externalit je, že ekonomické subjekty nevěnují, respektive subjekty externalit, nevěnují při svém rozhodování dostatečnou pozornost vnějším dopadům své činnosti, protože je k tomu nevedou tržní stimuly - trh hodnotu externalit nedokáže ocenit.
- · Existují dva typy externalit:
 - Pozitivní: například zlepšení veřejného prostranství jako vedlejší produkt nějaké investice, stát toto může podporovat za pomocí subvencí.
 - · Negativní: Přesný opak pozitivních externalit, například negativní dopad investice na životní prostředí, stát může omezovat negativní externality například s použitím ekologických daní, poukázek na znečištění etc.
- · **Řešení**: existuje několik způsobů řešení:
 - Regulace: povinnosti zamezit znečišťování, povinnost zkvalitňovat okolí etc. cena za vyprodukovaný statek pak zahrnuje i cenu externality.
 - Daně: pozitivní ve smyslu snížení daňové zátěže při pozitivních externalitách, nebo jeho zvýšení při negativních externalitách.
 - Poukázky na znečištění: obdobné jako daně, finanční zatížení negativních externalit.
 - Soukromé řešení (Coaseův teorém): dosažení řešení za pomocí vyjednávání dotčených stran (například společnosti a občanů), při nízkých nákladech, tedy například transakčních nákladech se mohou strany domluvit na řešením výhodném pro všechny strany, například pokud by strana dotčená externalitou nabídla firmě větší množství určitého statku (například peněz), než by představoval mezní užitek společnosti z investice v dané oblasti, bude to pro ní přiznivější a nabídku přijme, může se tak dosáhnout takzvaného Paretova optima (Paretovo optimum je ekonomický stav, kdy jeden ze seubjektů na trhu již nemůže dosáhnout lepšího postavení bez toho, aby se zhoršilo postavení jiného ekonomického subjektu), tedy například pokud je můj mezní užitek z poslechu hlasité hudby 100 Euro a soused by svojí škoda (tedy jakýsi mezní náklad) z poslechu hlasité hudby ocenil například na 200 Euro, je možné situaci vyřešit tak, že by mi soused dal 150 Euro, tím by snížil svůj mezní náklad o 50 Euro a můj mezní užitek by se zvýšil taky o **50 Euro**, oba bychom tedy vydělali, je ale vidět, že kvůli

tomuto vyčíslení je absolutně nezbytné, aby byly malé transakční náklady, pokud budou velké, toto vyrovnání již nebude fungovat.

* Veřejné statky

- Jedná se standardně o statky, které trh nedokáže efektivně poskytovat, ale jsou důležité pro správné fungování společnosti, standardně spadá do úloh státu.
- Jedná se například o veřejné osvětlení, národní ochranu armádu a podobně.

· Proč trh tyto statky neposkytuje?

- Nelze od jednotlivců vymáhat adekvátní protiplnění a navíc je ze spotřeby daného statku nelze vyloučit (problém černého pasažéra) - firma by tedy měla velký problém se zajišťováním svého vlastního zisku.
- Vysoké vstupní investice, které by mohli způsobit následnou vysokou cenu statku pro část společnosti, navíc mají dané statky malou a dlouhotrvající míru návratnosti.

· Řešení:

 Potenciálně třeba státní monopol, nebo státem zřízený monopol, popřípadě poskytování státních licencí na provozování určitých statků a jejich následnou regulaci.

* Nedokonalé informace

- · Asymetrické informace u jednotlivých ekonomických subjektů.
- Řešení je úlohou státu, ten to řeší tak, že na některých trzích je povinně zavedená informovanost, například na kapitálových (finančních).
- Dalším řešením je zákonná ochrana slabšího, respektive slabší strany, (zákon o ochraně spotřebitele, záruční doba, možnost vrátit výrobek).
- · Povinná informovanost se uplatňuje i na jiných trzích (například povinnost uvádět složení).
- Nedokonalá informovanost může vést například k úspěšnému prodeji nekvalitního zboží nebo služeb kvůli lživému popisu, nebo zamlčení důležitých informací.
- · Značně souvisí s hospodářskou soutěží a její ochranou.
- · Vzniká ze dvou důvodů:
 - \cdot Utajená činnost nepozorovatelnost nákladů ostatních subjektů
 - Utajené informace jedna strana trhu má více odborných znalostí nebo informací než druhá
- · Může vyůstit do **degenerace trhu** ve smyslu:
 - Morálního hazardu informovaný subjekt maximalizuje svůj užitek snižováním užitků jiných, například asymetrie informací mezi zastupovaným subjektem a zastupujícím subjektem

 Nepříznivým výběrem - vede k vytěsňování kvalitnějšího zboží z trhů méně kvalitním zbožím, například kvůli jeho maskování jako kvalitní zboží s nižšími vstupními náklady

* (Deformací vlivem státních zásahů do cenového mechanismu)

- · Jedná se také o potlačení trhu
- · Nejčastěji z důvodu zdanění a přímé regulace cen.
- · Negativní důsledky cenové regulace:
 - Vytváří alternativní distribuční mechanismy (známosti, štěstí)
 - \cdot Vysílá falešné signály investorům o potřebě zdrojů v různých oblastech ekonomiky
 - Řešení: (Úloha státu) -> zkvalitnit rozhodování státu (veřejné zakázky)
 - Soukromé řešení: co nejnižší zdanění a státní zásahy, vše ponechat na soukromé iniciativě (problém, že to musí chtít většina voličů)
- Nabídka a poptávka, její změna a souvislosti
 - Změna nabídky a poptávky probíhá z důvodů, kvůli kterým se posouvá nabídková nebo potávková křivka, ze strany nabídky je to například v případech změny ceny vstupů, vznik nových ziskových příležitostí přesun k výrobě jiného produktu, nabídka ostatních produktů proto poklesne, změna kvůli očekávání do budoucna, změna v přístupu na trh například v případě deregulace nějakého trhu, pokud bychom se podívali na stranu poptávky, tak se jedná o faktory, které ivlivňují samotnou poptávku, viz další otázka.
 - V takovémto případě vznikne nový rovnovážný bod na trhu a pomocí změny cen, nákladů a nabízeného množství, společně s poptávkou se trh dostane do nového rovnovážného bodu, najde si tedy novou tržní cenu.

Ještě něco k nabídce:

- * Nabídka na trhu zboží a služeb je množství zboží, kterou jsou výrobci ochotni a schopni prodat za určitou cenu.
- * Ochoto nabízet se odvíjí především od toho, jak se výrobcům vyplatí statek nabízet, tedy především zda jsou náklady menší než cena, za který se dá daný statek nabízet a v souvislosti s tím i prodat.

* Nabídka jako taková pak závisí zejména na:

- · ceně zboží,
- · nákladech na výrobu zboží,
- nabídce alternativních zdrojů, které by mohl výrobce se stejnými zdroji vyrábět,
- nabídce zboží, které výrobce současně vyrábí souvisí s alokační funkcí ceny,

- · dalších neočekávaných vlivech na nabídku.
- * Teoreticky existuje i **fixní nabídka** křivka je vertikální například peněžní zásoba,
- * Dále by se dalo hovořit o **zcela elastické nabídce**, kdy je křivka horizontální, jako příklad by se dal uvést **trh dokonalé konkurence**.
- Elasticita nabídky měří pružnost reakce nabídky na změnu ceny
 - * Záleží na tom, jak rychle je schopen výrobce zareagovat na změnu poptávky na trhu (změnu poptávkové křivky), obecně nějaká odvětví reagují rychleji jsou pržnější a nějaká pomaleji jsou méně pružnější.
 - * V krátkodobém hledisku jsou obecně všechny nabídky nepružné, v dlouhém období jsou však pružnější.
 - * Výrobci mohou na změny poptávky reagovat i pokud mají zásoby hotových výrobků, standardně se může jednat o levné zboží, které se dá rychle vyrobit a nepodléhá tak rychle zkáze, zásoby tedy ovlivňují pružnost nabídky, ale pro výrobce není efektivní tvořit jich mnoho, neboť na sebe mohou vázat prostředky (kapitál), které by mohli být investovány efektivněji.

Vztah nabídky a poptávky na trhu:

- * Při konkurenci prodávajícího a spotřebitele každý maximalizuje svůj užitek jiným způsobem, spotřebitel maximalizuje svůj užitek při spotřebe co největšího množství za co nejnižší cenu a výrobce maximalizuje svůj užitek při prodeji co největšího množství statku za co nejvyšší cenu.
- * Na trhu je proto bod, ve kterém se protíná nabídka a poptávka, tomuto bodu se říká **rovnovážná cena**, jedná se o cenu která vyhovuje jak prodávajícím, tak i nakupujícím, jedná se o cenu, při které exituje rovnováha mezi množstvím statku, které jsou výrobci za určitou cenu ochotni prodat a mezi množstvím, které jsou ochotni spotřebitelé při určité ceně koupit.
- * Pokud by cena byla vyšší, než je rovnovážná cena, byl by na trhu **přebytek**, v opačném případě by byla větší **poptávka než je** nabídka a zboží by na trhu bylo nedostatek.
- * Skutečná cena však nikdy nebude rovná **rovnovážné ceně**, ale bude kolem ní oscilovat **teorém pavučiny**.
- * Při rovnovážné ceně pak část výrobců dosáhne **přebytku výrobce** a část nakupujících dosáhne **přebytku spotřebitele**, výrobci, kteří by chtěli prodávat za vyšší cenu, nebo poptávající, kteří by chtěli kupovat za nižší cenu, než je rovnovážná cena pak na trhu budou tvořit **neuspokojenou (nerealizovanou) nabídku nebo potávku** a musejí hledat své možnosti na alternativních trzích substitutů.
- * Vliv na nabídku a poptávku mají rovněž vliv i daně, cla, či jiné transakční náklady spojené s tím, aby se zboží dostalo od prodávajícího ke kupujícímu, tyto platí zákazník, ale k výrobci

se nikdy nedostanou.

- Náklady firem
 - Učebnice ekonomie, strana 83.

Otázka 3 - Užitek, blahobyt, náklady obětované příležitosti, individuální a tržní poptávka, poptávka v krátkém a dlouhém období, elasticita poptávky.

- ⊠ Užitek
- ⊠ Blahobyt
- ⊠ Náklady obětované příležitosti
- ⊠ Individuální a tržní poptávka
- Poptávka v krátkém a dlouhém období
- ⊠ Elasticita poptávky

• Užitek

- Kolik určitého statku má spotřebitel kupovat a jak má svůj důchod mezi různé statky rozdělit.
- Celkový užitek vs. mezní užitek.
- Mezní užitek s roztoucí spotřebou klesá zákon klesajícího mezního užitku.
- Celkový užitek součet mezních užitků.
- Racionální spotřebitel není ochoten platit za statek vyšší cenu, než jaký je mezní užitek daného statku. Zvyšuje nákup statku pouze do takového množství, kdy je ještě mezní užitek statku vyšší nebo alespoň roven ceně.
- Mezní užitek se oceňuje v penězích.
- Spotřebitelův přebytek pokud koupí něco levněji, než kolik ba za to byl ochoten s ohledem na svůj mezní užitek zaplatit.
- Spotřebitelům přebytek je zákonitost, platí vždy, když se spotřebitel chová racionálně, neboť by nekoupil něco, co mu přinese menší užitek, než kolik to něco stojí samo o sobě.
- Pro obchodníka může být vždy minimálně na úrovni mezního užitku pokud smlouvá, pokud jsou stanoveny pevné ceny zákazník má větší šanci, že získá spotřebitelův přebytek.

• Blahobyt

 Blahobyt obecně: výraz pro takový stav společnosti, její části nebo rodiny, jednotlivce, který umožňuje v nadbytku uspokojovat všechny

- potřeby.
- Ekonomický blahobyt: rovnovážné ceny, které na trhu vznikají, vedou svou alokační funkcí k takovému rozdělení zdrojů, které maximalizuje užitek všech zúčastněných; kupujících i prodávajících.
- Ekonomie blahobytu: typická metodika začíná odvozením (nebo předpokladem) funkce sociální péče, kterou lze poté použít k hodnocení ekonomicky proveditelných alokací zdrojů z hlediska sociální péče, kterou představují. Takové funkce obvykle zahrnují opatření ekonomické účinnosti a spravedlnosti, i když novější pokusy o kvantifikaci sociálního blahobytu zahrnovaly širší škálu opatření včetně ekonomické svobody (jako v přístupu založeném na schopnostech).

· Náklady obětované příležitosti

- Člověk je každý den vystaven rozhodnutí, kterou potřebu uspokojí, a který statek si k tomu vybere.
 - * Čelí tak volbě mezi několika variantami (viz spotřebitelská racionalita)
 - * Při zvolení jedné z variant se ale člověk vzdává variant ostatních, což mu přináší takzvané **alternativní náklady**.
 - * Alternativní náklady lze chápat jako ušlý užitek.
 - * Hodnotu ušlého zisku z druhé nejpříznivější varianty pak označujeme také jako **náklady obětované příležitosti**.
- Kupováním jednoho statku obětuje člověk jiný statek respektive nějakou jinou příležitost.
- Analýza nákladů a výnosů (cost-benefit analýza). Výnosem je získávaný užitek a nákladem je obětovaný užitek.
- Dokud je mezní užitek jednoho statku vyšší než mezní užitek druhého statku, snaží se spotřebitel přesunout své zdroje (peníze, volný čas) ze statku s nižším mezním užitkem na statek s vyšším mezním užitkem.
- Celkový užitek z obou statků bude maximalizován tehdy, když bude splněna podmínka:
 - * MU jednoho statku / cena daného statku = MU druhého statku / cena druhého statku.
 - * Platí, že spotřebitel bude chtít danou peněžní částku rozdělit mezi ně tak, aby, pokud možno, byla splněna rovnice:
 - * MU1 / P1 = MU2 / P2.
 - * Tato rovnice vyjadřuje podmínku **optimálního rozdělení** dané peněžní částky mezi dva statky. Z toho vyplývá, jak racionální spotřebitel rozdělí svůj peněžní důchod mezi nákupy různých statků. Toto rozdělení musí splňovat následující podmínku:
 - * MU1 / P1 = MU2 / P2 = MU3 / P3 = MUn / Pn.
 - * Pokud je tato podmínka splněna lze hovořit o **optimální spotřebitelské alokaci**.

Poptávka

- Poptávka ukazuje, jak závisí poptávané množství statku na ceně.
- Poptávka je klesající, protože v rámci kardinalistické teorie lze odvodit od mezního užitku, u kterého platí zákon kle-

sajícího mezního užitku, zákazník totiž maximalizuje svůj užitek, respektive je v optimu, když MU = P respektive MU = MC, přičemž logicky P = MC v případě kupovaného statku, tím, že se mezní užitek měří v penězích, lze na osy zanést hodnoty P a Q, tedy stejné hodnoty, které se používají pro zobrazování poptávky, klesající mezní užitek tedy způsobuje klesající poptávku, respektive křivka poptávky kopíruje křivku mezního užitku, v případě nabídky je to obdobné, protože neboť mezní příjem (dalo by se řící mezní užitek) s každým prodaným kusem roste.

- Motivem, který ovlivňuje spotřebitelovo chování je:
 - * cena produktu +
 - * preference
 - * celková výše spotřeby
 - * statní zboží, tedy suplementy a komplementy
 - * očekávání příjmu, cen i vkusu
- Znázorněna pomocí křivky poptávky.
- Křivka poptávky ukazuje, jak se mění kupované množství daného statku v závislosti na jeho ceně. Ovšem při nezměněmé důchodu kupujícího a při nezměněné ceně ostatních statků - tedy při stavu ceteris paribus.
- Křivka poptávky v zásadě kopíruje křivku mezního užitku jedná se o zákon klesající poptávky. Každý její bod říká, že cena, kterou spotřebitel platí, odpovídá meznímu užitku statku.
- Poptávané množství je množství statku, které spotřebitel při určité ceně poptává, to je klesající funkcí. Zatímco poptávka je celou funkcí, nicméně tato funkce může sama o sobě také klesat, nebo stoupat jejím posunem v grafu. Obecně by sa dalo říci, že poptávka záleží na ceně, nikoliv cena na poptávce, toto je vysloveno například zde tady.
- **Zákon klesající poptávky** důchodový a substituční efekt
 - * **Důchodový efekt**: spotřebitel při vyšší ceně kupuje méně statku, protože mu původní částka nestačí na nákup původního množství (které kupoval před zvýšením ceny).
 - * Substituční efekt: spotřebitel při zvýšení ceny statku nakupuje méně tohoto statku, protože jej substituuje (nahrazuje) jinými statky.
 - * Oba tyto efekty způsobují, že poptávka je klesající funkcí ceny, neboli při vyšší ceně kupují spotřebitelé menší množství a při nižší ceně vyšší množství.
 - * Substituty:
 - · Vše nejde substituovat v **technickém smyslu**, ve **spotřebitelském smyslu** toho ale lze substituovat většina.
 - Podstatou spotřebitelské substituce je náhrada jednoho uspokojení jiným uspokojením.
 - * Křivka poptávky ukazuje, jak se mění poptávané množství statku v závislosti na ceně tohoto statku, při ostatních cenách a dů-

- chodech neměnných. Zákon klesající poptávky říká, že poptávané množství klesne, když vzroste cena statku a přitom se nezmění ostatní cenv ani důchody.
- * Cena statku se však nicméně může měnit i tehdy, když probíhá inflace, neboli klesá kupní síla koruny.
 - Inflace však sama o sobě nemá vliv na poptávané množství statku. Poptávané množství statku se mění pouze tehdy, když se mění jeho cena v poměru k ostatním cenám.

Individuální poptávka, tržní poptávka a poptávka po statku jednoho prodávajícího:

- * Individuální poptávka: viz předchozí bod.
- * Tržní poptávka je souhrnná poptávka všech kupujících po daném statku.
- * Tržní poptávka je součtem individuálních poptávek (poptávek jednotlivých kupujících).
- * Elasticita tržní poptávky má vliv na výdaje kupujících a tím i na příjmy prodávajících. Výdaje kupujících jsou totiž příjmy (tržbami) prodávajících.
 - Je-li tržní poptávka neelastická, zvýšení ceny a snížení množství statku bude mít za následek zvýšení výdajů kupujících i příjmu prodávajících.
 - Je-li tržní poptávka elastická bude mít zvýšení ceny naopak za následek snížení výdajů kupujících i příjmů prodávajících.
 - Po zanesení do grafu je křivka neelastické poptávky více strmá, než křivka elastické poptávky, která je spíše pložší.
 - Výrobci tak nedokáží využít nízké elasticity tržní poptávky k tomu, aby zvýšili své příjmy.
 - · Cenová elasticita tržní poptávky není není pro výrobce žádnou užitečnou informací, neboť na konkurenčním trhu, kde je mnoho prodávajících, není jeden prodávající sám o sobě schopen významněji ovlivnit celkové množství statku na trhu a tudíž ani cenu. Pokud by snížil svojí produkci, konkurenti jeho výpadek snadno a ochotně nahradí.
 - Poptávka po statku jednoho prodávajícího je tak méně strmá a elastičtější než tržní poptávka.
 - · Výrobce ke svému rozhodování nepotřebuje znát tržní poptávku, ale poptávku po svém zboží. Poptávka po statku jednoho prodávajícího je méně strmá a mnohem elastičtější než tržní poptávka. Je to způsobeno rozdílným substitučním efektem: pokud se zvýší cena na celém trhu, u všech výrobců, kupující by museli daný statek nahrazovat jinými statky. Pokud ale zvýše cenu pouze jeden z výrobců, kupující jej nahrazují stejným statkem od jiných výrobců.
- Poptávka v krátkém a dlouhém období
 - Poptávka závisí na spotřebitelových preferencích a na jeho omezeních (důchodu a cenách).

- Poptávka po stejném zboží je nicméně jiná v krátkém období a v dlouhém období.
- Zvýšení ceny motivuje spotřebitele ke snížení poptávaného množství, nicméně v krátkém období je sníží méně a teprve v dlouhém období je sníží více. V krátkém období je substituce například kvůli našem spotřebním zvyklostem složitější.
- Spotřebitelská subsituce si vyžaduje určitý čas. Člověk ekonomický je racionální a přizpůsobivý, je však méně přizpůsobivý v krátkém období
- To ovšem znamená, že křivka poptávky je v krátkém období strmější než v dlouhém období.

• Cenová elasticita poptávky

- Zákon klesající poptávky nám říká, že zvýší-li se cena statku, sníží se kupované množství statku.
- Výdaje jsou násobkem ceny a množství, není tedy jasné, zda se spotřebitelovi výdají zvýší, nebo sníží.
- Při růstu ceny mohou spotřebitelovi výdaje na daný statek vzrůst nebo klesnout, záleží na tom, zda růst ceny vyvolá velký nebo malý pokles poptávaného množství.
- K měření reakce poptávaného množství na změnu ceny je používána cenová elasticita poptávky, ta udává vztah mezi procentní změnou poptávaného množství a procentní změnou ceny.
- Vzorec k výpočtu je:
 - * $e^d = (ZMENA Q / Q) / (ZMENA P / P)$
 - * Je-li změna poptávky v absolutní hodnotě větší než 1 = elastická poptávka, zvýšení ceny o jedno procento vyvolá více než jednoprocentní pokles poptávky po daném statku a sníží se spotřebitolovi výdaje na daný statek.
 - * Je-li elasticita menší než 1 = neelastická poptávka, zvýšení ceny se neprojevý takovým snížením poptávky a spotřebitelé si za statek připlatí.
 - * Pokud je elasticita rovná 1, tak se jedná o jednotkově elastickou poptávku a změna ceny ponechá výdaje na stetek beze změny, procentní změna ceny tedy vyvolá stejnou procentuální změnu poptávky.
 - * Záleží i na dlouhém a krátkém období, některé statky jsou elastické jak v krátkém, tak i v dlouhém období, některé statky jsou však například v krátkém období méně elastické, než v období dlouhém
 - * Na elasticitu poptávky má vliv zejména to, zda je možné statek substituovat jiným statekem a zda jsou to statky zbytné, nebo nezbytné.
 - * Dokonale elastická a dokonale neelastická poptávka: při dokonale elastické poptávce (například na trhu dokonalé konkurence) se při změně ceny o jakékoliv množství nekonečně změní poptávka směrem dolů nebo nahoru, při dokonale

neelastické poptávce se poptávka při jakékoliv změně ceny absolutně nezmění.

- Změna samotné poptávky
 - Je důležité odlišovat od změny poptávaného množství, což je jen posun po křivce.
 - Nicméně může se měnit i samotná funkce poptávky posouváním po grafu.
 - * Obecně jsou čtyři důvody pro změnu poptávky:
 - Změna preferencí spotřebitele: pokud se změní preference, změní se i poptávka.
 - · Změna důchodu spotřebitele: pokud se změní spotřebitelův důchod, změní se i poptávka.
 - Změna ceny komplementu: pokud například vzroste cena komplementu, může se snížit poptávka po jiném statku, jemuž je daný statek komplementem.
 - · Změna ceny substitutu: pokud se například sníží cena substitutu, může to vést ke snížení poptávky o jiný statek.
 - Očekávání (například pokud očekáváme, že obdržíme nějakou finanční částku, poptávka se zvýší), nebo změna počtu poptávajících. Více informací tady.
 - Když se mění poptávané množství v závislosti na změně ceny daného statku, pohybuje se spotřebitel podél křivky poptávky. Změna poptávky se však projevuje posunem celé poptávkové křivky. Roste-li poptávka, posouvá se poptávková křivka doprava. Klesá-li poptávka, posouvá se poptávková křivka doleva.
- Dodatek: Indiferenční křivky, viz otázka 1 ordinalistický přístup.
 - Založené na ordinalistické teorii, tedy že užitek není možné přímo měřit, ale že je spotřebitel schopen rozhodnout z čeho má větší užitek bez samotného přiřazení hodnoty, je schopen seřadit z čeho má větší užitek
 - Na indeferenční křivce leží kombinace dvou statků, z kterých má spotřebitel stejný užitek, vzhledem k rozpočtovému omezení se snaží dosáhnout užitku, který je na nejvyšší indiferenční křivce a poskytuje mu tedy největší celkový užitek.
 - Jednotlivé body na křivce se nazývají indiferenční body.

Otázka 4 - Model dokonalé konkurence a modely nedokonalé konkurence (monopolistická konkurence, oligopol, monopol). Příčiny vzniku a zachování monopolu v ekonomice, státem vytvářené monopoly. Regulace monopolu.

|-----| Úkoly | |-----|

- ⊠ Dokonalá konkurence
- ⊠ Nedokonalá konkurence
 - - 🛛 Příčiny jeho vzniku a zachování monopolu v ekonomice
 - ⊠ Státem vytvářené monopoly
 - ⊠ Regulace monopolů

 - Monopolistická konkurence
 - ⊠ Monopsom a oligopson

- Dokonalá konkurence
 - Respektive dokonalý trh.
 - Poptávka po statku nabízeném na trhu s dokonalou konkurencí je dokonale elastická.
 - Nepatrné zvýšení ceny se na takovémto trhu projeví ztrátou veškerých zákazníků, zatímco nepatrně snížení ceny se projeví tím, že u daného prodejce budou chtít kupovat daný statek úplně všichni, nicméně prodejce nedokáže uspokojit celkovou agregátní poptávku.
 - Výrobce tedy nemůže změnami své produkce ovlivnit docilovanou cenu. Pokud toto platí pro všechny výrobce dodávající na daný trh, říkáme o takovém trhu, že je dokonalý (též dokonale konkurenční).
 - Dokonale elastická nebo neelastická poptávka je poptávkou: kdy i nepatrná změna ceny má nekonečný vliv na odezvu nabídky resp. poptávky, a naopak dokonale neelastická nabídka/poptávka, kdy nabídka nebo poptávka po daném zboží je zcela nezávislá na její ceně.
 - Tím, že žádný prodejce nedokáže ovlivňovat cenu, jsou všichni výrobci pouze příjemnce rovnovážné ceny, dokážou jí částečně ovlivňovat pouze snižováním svých nákladů, ale kvůli dokonale elastické poptávce ji pak nejsou schopni uspokojit.
 - Efektivnost tržního rozdělování zdrojů ekonomická rovnováha je ekonomicky efektivní v tom smyslu, že výroba je produkována při nejmenších možných nákladech.
 - Podmínky
 - * Podmínky, které musí trh splňovat, aby se dal považovat za dokonale konkurenční jsou:
 - Dokonalá informovanost kupujících a prodávajících: tato podmínka bývá splňována pouze na územně centralizovaných trzích
 - · Nulové náklady na změnu dodavatele
 - Homogenní produkt: tzn. stejná kvalita výrobku či pověst firmy, rozhodování je založené pouze na ceně. Na nedokonalých trzích jsou výrobky heterogenní.

- Velký počet prodávajících: kteří ovládají pouze velice malou část trhu
- Pokud jsou všechny tyto 4 podmínky splněny, pak se jedná o
 dokonalý trh, pokud alespoň jedna splněna není, tak se jedná
 o trh nedokonalý, jako další podmínka by se dala zařadit ještě
 neexistence jakýchkoliv bariér vstupu na trh

• Nedokonalá konkurence

- Poptávka na trhu s nedokonalou konkurencí není dokonale elastická.
- Zvýšením ceny tak sníží poptávané množství, ale ne až na nulu. A snížení ceny nezíská prodejci celý trh, neboť někteří kupující budou stále nakupovat od původních dodavatelů.
- Výrobce tak může změnami své produkce do určité míry ovlivnit docilovanou cenu. Takový trh je nedokonalý (též nedokonale konkurenční).
- Z hlediska trhů nedokonalé konkurence je ideální monopolistická konkurence, monopoly a oligopoly podléhají regulaci ze strany regulačních orgánů - Ministerstvo financí, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Energetický regulační úřad, Telekomunikační úřad atd.
- Výrobce není pouze příjemcem ceny, ale může jí i tvořit, a to ne pouze snižováním výrobních nákladů, ale klasickými způsoby tvorby ceny (trhy nedokonalé konkurence nejsou dokonale elastické, takže i když bude cena nad tržní rovnovážnou cenou, neznamená to nulovou poptávku po daném statku), druhy tvorby cen jsou následující:
- **Nákladová:** náklady na výrobu + stanovená marže,
- Hodnotová: cena je stanovena podle hodnoty, kterou zákaznící v produktu vidí,
- **Poptávková:** cena je stanovena podle poptávky po produktu,
- Konkurenční: cena je stanovena podle konkurence a jejich cen na trhu
- Mezní příjem a cenová tvorba na nedokonalém trhu
 - * Mezní příjem: přírůstek celkového příjmu dosažený zvýšením prodeje o jednotku.
 - * Mezní náklady: přírůstek celkových nákladů díky zvýšení prodeje o jednotku.
 - * Fixní a variabilní náklady: variabilní náklady rostou s objemem výroby, napříklady obaly na zboží. Fixní náklady nejsou závislé na objemu výroby, mohou to být například pronájmy prostor.
 - * Výrobce (například penzion) tvoří cenu, zatímco výrobce na dokonalém trhu cenu přijímá.
 - * Ne nedokonalých trzích tedy výrobci tvoří svojí cenu, respektive hledají svojí cenu, tedy hledají takovou cenu, kdy maximalizují svůj zisk (mezní příjem již nemůže více stoupat, naopak začne klesat a celkový příjem je tedy maximalizován). Výrobce tedy maximalizuje zisk při takové ceně, při které se mezní zisk rovná mezním nákladům.
- Nedokonalé trhy a informace
 - * Jedna z charakteristik nedokonalých trhů je nedokonalost infor-

- mování, protože informace jsou vzácné na jejich získání je nutné vynaložit náklady.
- * Informace jsou vzácné, ale také užitečné umožňují získat větší výnos.
- * Získávání informací stojí čas, to znamená náklady obětované příložitosti, je tedy možné udělat cost-benefit analýzu, největšího zisku založeného na informaci může prodejce (nakupující v případě přebytku spotřebitele) získat, když se mezní náklady rovnají meznímu zisku.
- * Člověk tedy zůstává nedokonale informovaný, neboť získávání informací stojí peníze a mezní náklady na získávání informací jsou rostoucí a zároveň mezní výnos z informací (výnos z dodatečné informace) je klesající.
- * Racionální člověk tedy získává jen tolik informací, kdy se mezní výnos z informací rovná mezním nákladům na získávání informací.
- * Nedokonalosti trhů ve smyslu informací se snižují, když klesají náklady na informace, k tomuto sami často přispívají výrobci reklamou.
- * Reklama zvyšuje informovanost spotřebitelů, a tím snižuje nedokonalosti trhů. Bez reklamy by byly informace pro spotřebitele vzácnější, nákladnější a trhy by byly nedokonalejší.
- * Na reklamu je tak možné pohlížet nejen jako na prostředek manipulace, ale taky jako na prostředek zvyšování informační nasycenosti spotřebitelů, kteří na základě těchto informací mohou učinit pro ně lepší rozhodnutí.

Informace a podnikatelé

- * Je to právě vzácnost informací, která vytváří příležitosti pro podnikání.
- * Pokud někdo dokáže získávat informace efektivněji, může tuto schopnost přetavit v možnosti podnikání.
- * Například pokud prodejce objeví levnější zboží v zahraničí (objeví informaci, kterou nikdo jiný nemá), může na ní vydělat tím, že prodá dané zboží na dražším trhu (arbitráž), což ale v konečném důsledku vede k prosazování zákona jedné ceny.
- * Na trhu pak působí například mnoho zprostředkovatelů, ti všichni vlastně obchodují s informacemi.
- * Všichni tito prodávající vydělávají na tom, že jsou trhy nedokonalé, že jsou informace vzácné. Nedokonalá informovanost je příčinou toho, že existují mezery na trzích. To jsou dosud nevyužívané příležitosti, které slibují (když je někdo objeví a využije) přinášet ekonomický zisk. Příkladem mezery na trhu je například existence dvou trhů, přičemž jeden je levný a druhý drahý.
- * Podnikatel je člověk, který objeví mezeru na trhu a využije ji, zaplní tedy danou mezeru zprostředkováním obchodů, spekulacemi nebo výrobou.
- * Tím, že objevují a zaplňují mezery na nedokonalých trzích, pod-

nikatelé snižují tyto nedokonalosti.

- Podnikatelé a inovace
 - * Nejdůležitější podnikatelskými aktivitami jsou inovace.
 - * Inovace je uvedení nového výrobku, služby nebo výrobního postupu na trh.
 - * Standardně se opět jedná o zaplnění mezery na trhu, neboť i zlepšení již stávajících procesů je založené na tom, že na trhu chybí například efektivnější výrobní faktory.
 - * Podnikatelé jsou na trhu průkopníky, odrážejí i technologický vývoj, je to právě objev něčeho nového, který otevírá cestu k velkým ziskům.
 - * Když si další podnikatelé povšimnou jejich úspěchu, opět vstupují na trh a tlačí zisk dolů k nule (tendence zisku klesat k nule), toto podněcuje podnikatele k hledání nových inovací.
- Podnikání vzkvétá jen na nedokonalých trzích. Pokud je trh dokonalý, neskýtá žádné příležitosti k podnikání. Na dokonalých trzích jsou lidé dokonale informování, na dokonalých trzích nejsou žádné mezery, jejichž objevení by slibovalo zisky.
- Nedokonalé trhy jsou živnou půdou pro podnikatelské hledání, objevování a zlepšování.
- Podnikatelé a stát
 - * Když stát vstoupí na dosud neobsazené trhy a zaplní jejich mezery, nedá již podnikatelům šanci, aby je zaplnili sami. Se zaplněním mezer na trzích mizí totiž ziskové příležitosti pro podnikatele.
 - * Problémy: služby a zboží jsou pak často dražší, než by byli v soukromém sektoru, může být nedostatečná, nebo naopak zbytečně velká nabídka, veřejný sektor není motivován ke zlepšování služeb nebo k inovacím.
- Cenová diskriminace
 - * Pokud prodávající účtuje jedné skupině lidí jinou cenu, než jiné skupině lidí. Může být nelegální i legální, například slevy pro studenty a důchodce jsou legální, jiné ceny pro černocha a asiata nejsou legální pokud by se zakládaly například pouze na barvě pleti.
 - * Cenová diskriminace je cenovou strategií, která prodávajícímu maximalizuje zisk.
 - * Cenová diskriminace pouze rozděluje výrobek mezi dvě skupiny spotřebitelů s různou poptávkovou funkcí a umožňuje spotřebitelům s nižšími důchody kupovat zboží, které by si jinak možná nemohli dovolit.
 - * Cenovou diskriminaci je možné uskutečnit když:
 - · Trh je nedokonalý, poptávkové křivky po zboží (službě) konkrétního prodávajícího musí být klesající
 - Na trhu musí být alespoň dvě skupiny spotřebitelů, které mají odlišné poptávkové křivky
 - · Prodávající musí být schopen účtovat dvojí ceny

- * V roce 1999 rozhodl soud, že účtování dvojí cen (v případě cizinců) je nemorální a odporuje to dobrým mravům.
- * Při zákazu cenové diskriminace zvýší prodejce cenu skupině, pro kterou měl dříve stanovenou cenu nižší, a sníží ji skupině, pro kterou měl dříve stanovenou cenu vyšší.

- Monopol

- * Na trhu je pouze jeden prodávající.
- * Zakládní charakteristikou je: nemožnost substituování daného statku ze strany poptávajících musí za něj buď zaplatit, nebo se bez něj obejít a překážky vstupu na trh pro další nabízející, existují například přírodní, technologické, legislativní-licence, patentové překážky vstupu na trh.
- * Poptávky bude spíše neelastická kvůli absenci **substitučního efektu**.
- * Je nejvzdálenější podmínkám dokonalé soutěže, největší ztráty ekonomické efektivnosti, křivka poptávky po statcích monopolu je shodná s křivkou tržní poptávky.
- * Určení, zda má firma dominantní postavení na trhu je těžké určit.
- * Možnosti cenové diskriminace a artificiálního určování cen.
- * Mezní příjmy monopolu jsou vždy nižší než cena.
- * Monopol však vždy prodává svoje statky za vyšší cenu než jsou jeho mezní náklady - výhodné pro jeho vlastníky - dosažení vyššího -> monopolního zisku.
- * Je neefektivní může například vyrábět málo, kdyby vyráběl víc, tak by to spotřebitelům přineslo větší užitek, než by byly náklady monopolu spojené s větší výrobou, přesto víc nevyrábí, tato neefektivnost je spojena s vyšší cenou.
- * Příčiny jeho vzniku a zachování monopolu v ekonomice
 - · Výlučná kontrola nad přírodními omezenými zdroji či vstupy
 - přírodní monopol
 - · Výlučná kontrola nad určitými vstupy výroby
 - Výrazné úspory z rozsahu výroby (přirozený monopol)
 - · Vzniká kvůli extrémním cenovým barierám vstupu na trh
 - Například sítové služby
 - · Tyto přirozené monopoly jsou standardně regulovány státem
 - · Patenty
 - · Poskytování státních licencí
- * Tržně neefektivní: zdroje neefektivnosti jsou například, selhávání tržní motivace, nedostatečný zájem o kvalitu výroby a úrověn poskytovaných služeb zákazníkům.
- * Státem vytvářené monopoly
 - Státem zavedené monopoly buď udělí stát výsadní právo produkovat statek jedné firmě, nebo kvůli existenci právních restrikcí v podobě: patentů, autorských práv (institucionální monopol), licencí, koncesí a podobně.

- Státní monopoly, jinak nazývané govopoly: jsou monopoly, které nejenže přímo provozuje stát, ale brání ostatním firmám produkovat stejný nebo podobný statek.
 - · Příklady: tisk a emise peněz, armáda, policie a soudy, státní podniky, pošta, železnice a podobně.
- Stát provozuje státní monopoly například z důvodu jejich společenské potřeby, ale tržní neudržitelnosti, národní bezpečnosti a podobně.
- · Postupnou koncentrací a centralizací kapitálových zdrojů může dosáhnout firma úspor z rozsahu, což dává vzniknout monopolu ekonomické síly, dochází k němu pomocí fůzí a akvizicí, repsketive přátelskému a nepřátelskému převzetí firmy, například k tomu může dojít, když jedna společnost nastaví dumpingové ceny a jako důsledek převezme společnost, která nemůže při takto nastavených cenách společnosti konkurovat.
 - · Hlavní kategorie fůzí:
 - Horizontální fůze spojení dvou firem působících ve stejné oblasti,
 - Vertikální fůze spojení firem působících v různých článcích téhož výrobního procesu,
 - Konglomerační fůze spojení podniků, kt. spolu ekonomicky nesouvisejí

* Regulace monopolů

- Má chránit ekonomiku před neefektivností nedokonalé soutěže.
- Tvoří se protimonopolním zákonodárstvím, regulací monopolů, využívání veřejného vlastnictví monopolů (například ve formě státního podniku, nebo akciové společnosti).
- · Protimonopolní zákonodárství:
 - $\cdot\,$ Podporuje konkurenci tím, že omezuje jednání vedoucího k její omezování.
 - · Zakazuje smlouvy, které omezují konkurenci firem.
 - · Brání zneužívání dominantního postavení na trhu.
 - · Dohled nad fúzemi a akvizicemi (jedna firma získá druhou).
 - Další například zákaz dumpingových cen, vyšší zdanění, ekonomická regulace.
 - Protimonopolní zákony mohou, pokud jsou dobře nastavené, účinně bránit spojování velkých podniků a tím tendenci ke koncentraci tím, že daná spojování jsou pod statáním dohledem.
 - · Veřejná politika tedy může zahrnovat:
 - Snaha zavést více konkurence do monopolizovaných odvětví – antimonopolní zákony.
 Antimonopolní zákony poskytují vládě různé možnosti,

jak podporovat konkurenci. Vedle zákazu kartelových dohod, zákazu zneužívání monopolního postavení a kontroly fúzí zahrnují také kontrolu státní pomoci a dohled nad veřejnými soutěžemi. Moderní antimonopolní politika nemá za cíl potlačovat koncentrované struktury, rozdělovat velké podniky ani v případě, že jsou v monopolní pozici na trhu. Zasahuje pouze v případě, že této pozice zneužívají. Zneužívání má formu chování firem, resp. takových praktik, dohod, komunikace či kooperace mezi firmami, které vedou k omezení konkurence, k vytváření překážek vstupu na trh, které by jinak neexistovaly. Jelikož však je právě v případě vysoké koncentrace zneužívání monopolní moci a koluze firem pravděpodobnější, je tržní struktura a koncentrace významný indikátor pro antimonopolní politiku.

- Regulace chování monopolů cenová regulace. Toto řešení se používá hlavně v případě přirozených monopolů, např. to mohou být vodárny nebo elektrárny, kdy těmto společnostem není dovoleno prodávat svůj produkt za jakoukoli cenu, ale vláda jejich ceny reguluje.
- Přeměna některých soukromých monopolů na monopoly provozované státem (např. pošta). Dalším způsobem řešení monopolů je veřejné vlastnictví. Ekonomové spíše dávají přednost soukromému vlastnictví přirozeného monopolu před vlastnictvím státním, protože soukromí vlastníci jsou motivováni minimalizovat náklady, pokud z toho mají užitek v podobě vyššího zisku. Když se nebude managementu dařit udržovat nízké náklady, mohou ho majitelé propustit. Pokud však odvedou špatnou práci vládní byrokraté, kteří budou provozovat monopol, ztrátu ponesou zákazníci a daňoví poplatníci a ke změně dojde zřejmě až při změně politiků. Jinak řečeno z hlediska optimálního chodu firmy jsou volby méně spolehlivé než motiv zisku.
- Nečinnost. Každá z doposud uvedených možností regulace má i své stinné stránky, proto někteří ekonomové uvádějí, že by vláda udělala lépe, kdyby se nesnažila odstranit neefektivnost a žádné regulace cen ani jiné regulace neprováděla.
- · Další informace zde.

Oligopol

- * Oligopol je try, na kterém nejen krátkodobě, ale i dlouhodobě působí jen několik málo firem.
- * Oligopol může na trhu dlouhodobě přetrvávat v případě, že je optimální velikost firmy značná a zároveň tržní poptávka je (vzh-

- ledem k optimální velikosti firem) relativně malá.
- * Optimální velikostí firmy je velikost, která v dlouhodobém měřítku zajistí, že průměrné náklady na množství poptávaného zboží bude optimální, tzn. Nemá smysl například vyrábět ve velké hale, když je malá poptávka, nebot fixní a variabilní náklady by hnaly mezní cenu a v tom důsledku i průměrnu cenu za jednotku v poměru k poptávanému množství víš, než by mohla být.
- * Bod 2 tedy umožňuje ziskovou existenci jen několika málo firmám.
- * Na rozdíl od monopolistické konkurence se na oligopolním trhu ani v dlouhém období nemusí prosazovat tendence k nulovému ekonomickému zisku.
- * Konkurence ale stále existuje, například ve formědiferenciace nabízených produktů a služeb, firmy mezi sebou mohou vést i cenové války.
- * Ekonomický zisk je způsoben tím, že se tržní poptávka střetává jen s omezeným počtem firem na trhu.
- * Každá firma tedy ve svém důsledku dělá jen to, že vyrovnává své mezní náklady s mezním příjmem.
- * V případě změn na trhu se může na trh dostat další prodejce, který bude taky ziskový, poptávka se střetne s větším počtem firem na trhu a to povede ke snížení cen a ke snížení celkového ekonomického zisku jednotlivých letišť.
- * Je zajímavé zmínit teorii her, respektive takzvané vězňovo dilema, pokud firmy spolupracují, dosáhnout největších zisků. Může se zde například řadit kartelová dohoda, ta však narušuje hospodářskou soutěž, v Čr jsou takové dohody neplatné.
- * Oligopol koluzivní tajná dohoda mezi dvěma či více firmami o stanovení ceny (cenového kartelu), podmínek odbytu a odbytových či nákupních cen, blíží se dominanci, vychází z Teorie her a také z Vězňova dilemata, tedy že při spolupráci dosáhnou všechny strany pro ně přiznivějšího efektu, než kdyby stáli proti sobě.
- Monopolistická konkurence
 - * Nejběžnější typ nedokonalého trhu.
 - * Heterogenní výrobek je tvořen blízkými substituty.
 - * Monopolistická konkurence se dá popsat následovně: Jogurt Danissimo vyrábí jen firma Danone, má tedy na něj monopol. Ale tomuto jogurtu zároveň silně konkurují jogurty jiných firem, které jsou jeho blízkými substituty, takže konkurence na trhu jogurté je velmi silná.
 - * Konkurcen ale nemusí spočívat jen v kvalitě, tvaru, modelu nebo obalu, ale například i ve vzdálenosti.
 - * Důležitou vlastností monopolistického trhu je otevřenost trhu. Neexistují tedy žádné bariéry vstupu na trh, na trh může kdykoli přijít nová konkurence. V důsledku toho se zde prosazuje ten-

dence k nulovému ekonomickému zisku (Když budou restaurace dosahovat ekonomický zisk, bude to na takový trh lákat nové podnikatele, kteří budou otevírat noveé restaurace. To bude nakonec snižovat ekonomický zisk restaurací až k nule.)

- * Rovnováha výrobce na monopolisticky konkurenčním trhu:
 - Rovnováha výrobce: taková situace, kdy výrobce (při daných nákladových funkcích a při dané poptávce po jejím statku) maximalizuje zisk.
 - Pro výrobce je optimální (maximálně ziskový) takový rozsah produkce statku, při kterém se mezní příjem rovná mezním nákladům.
 - · Na dokonalém trhu je mezní příjem totožný s cenou, avšak na nedokonalém trhu se mezní příjem ceně nerovná. Jak tedy výrobce na nedokonalém trhu nalezne svou rovnováhu?
 - · Krátkodobá rovnováha:
 - Rovnováha je krátkodobá v bodě kde se mezní náklady rovnájí mezním příjmům.
 - Důležité jsou průměrné náklady (průměr mezních nákladů) i ve chvíli, kdyby mezní náklady byl větší, než mezní příjem, dosahuje obchodník zisku, pokud jsou průměrné náklady menší, než celkový zisk za jednu růži.
 - · Dlouhodobá rovnováha:
 - Ekonomický zisk však like na trh další prodejce. Jejich příchod způsobuje, že se tržní poptávka dělí mezi stále větší počet prodejců.
 - Poptávka po statku jednoho prodejce se v důsledku toho snižuje - křivka poptávky d se posouvá dolů a s ní se posouvá dolů i křivka mezního příjmu.
 - Když není dosahováno ekonomického zisku, tedy když se křivka poptávky dotýká křivky průměrných nákladů, přestávají na trh vstupovat další prodejci.
 - V dlouhodobém období tedy dosahuje zahradník nulového ekonomického zisku: jeho cena se rovná průměrným nákladům.
 - · Firma na nedokonalém trhu prodává za cenu, která je vyšší než mezní náklady. Tím se nedokonalý trh odlišuje od dokonalého trhu, kde se cena rovná mezním nákladům.
 - Na nedokonalém trhu firma nevyrábí v minimu průměrných nákladů. Tím se nedokonalý trh rovněž odlišuje od dokonalého trhu, kde firmy vyrábějí v minimu průměrných nákladů.
- Monopson a Oligopson
 - * V případě monopsonu se jedná o situaci, kdy je na trhu pouze jeden zákazník.
 - · Příklad je například na trhu práce, kde v určité oblasti existuje jen jeden poptávající (zaměstnavatel).

- · Má plnou kontrolu nad trhem a možnost stanovit tržní cenu.
- Neefektivní alokace zdrojů. Typicky se jedná o zdroje do produkce.
- Vzniká, když existují bariéry pro vstup na trh pro další potenciální kupující.
- Mezi bariéry můžou patřit například: státní licence, patenty, copyrighty, vlastnictví určitých zdrojů, vysoké vstupní náklady, úspory z rozsahu výroby.
- * Oligopson je případ, kdy je na trhu malé množství kupujících s velkým podílem na trhu.
 - · Poptávka je jen ze strany několika málo firem, prodejci mají problém své zboží nabídnout jiným subjektům.
 - Mezi poptávající buď soupeřivost, nebo tendence spolupracovat.
 - · Může vznikat například na poli výrobních faktorů, kdy malý počet firem nakupuje výrobní faktory.
 - Mezi bariéry pro vstup dalších kupujících na trh mohou patřit například: vlastnictví určitých zdrojů, vysoké vstupní náklady, státní licence, zavedené značky a úspory z rozsahu.
 - Omezuje konkurenci, vede to k nižším a nepružným cenám, převládání necenové konkurence, koluzím (tajné dohody o nákupních cenách, dělení trhu atd.) a tendencím ke spojování firem (fúzím)

Otázka 5 - Trh práce a nabídka práce, nezaměstnanost (pojem, měření, druhy), vztah vývoje ekonomiky a nezaměstnanosti (Okunův zákon, Philipsova křivka).

- ⊠ Trh práce
 - ⊠ Nabídka práce
- ⊠ Nezaměstnanost
 - □ Pojem
 - ⊠ Měření
 - □ Druhy
- $\boxtimes \$ Vztah vývoje ekonomiky a nezaměstna
nosti
 - ⊠ Okunův zákon
 - ☑ Phillipsova křivka

Vysvětlení a Poznámky |

· Trh práce, nabídka práce, poptávka po práci

- Jedná se o rozhodování, zda pracovat, nebo nepracovat práci nabízejí zaměstnanci, a zaměstnavatelé jí poptávají jako výrobní faktor.
- Práce člověku přináší plat nebo mzdu, či jinou finanční odměnu, nepráce člověku přináší volný čas, z pohledu člověka se tak jedná o porovnání dvou možností, zda pracovat, nebo nepracovat, rozhoduje se podle toho, co mu přináší větší užitek, podle tohoto se i rozhoduje kolik času práci věnuje a kolik již ne.
- Stejně jako u spotřeby jiného statku platí zákon klesajícího mezního užitku, mezní užitek z každé další hodiny práce tak pro zaměstnance klesá, respektive klesá mezní užitek, který má člověk z odměny za práci, neboť je touto odměnou stále více nasycenější.
- Člověk má rovněž mezní užitek z každé hodiny volného času, ten je ovšem také klesající, pokud se tedy člověk rozhodne pracovat, obětuje mezní užitek svého volného času, jedná se tedy o jakési náklady obětované příležitosti.
- Dokud je mezní užitek, který zaměstnanec obětuje menší než mezní užitek, který zaměstnanec získá prací bude ochoten pracovat.
- Mezní užitek z práce lze zvyšovat mnoha faktory (například motivací, pracovním prostředím a tak podobně), pro ekonomi je zásadní změna mezního užitku při změně odměny za práci.
- Při zvýšení odměny za práci se zvýší mezní užitek za každou další vykonanou hodinu práce a člověk tak bude chtít více pracovat.
- Mezní užitek se měří v penězích.
- Čas lze v podstatě považovat jako statek peníze lze rovněž považovat za zvláštní druh statku, který vyjadřuje hodnotu jiných statků, za které je směňován, ve své podstatě nabývá rozhodování člověka zda má, nebo nemá pracovat podobu spotřebitelského rozhodování jaký statek zvolit.
- Z důvodu, že se mezní užitek měří v penězích, je potřeba mezní užitek statku čas vyjádřit v peněžní hodnotě v rámci kardinalistické teorie, obecně se dá říci, že **cenou volného času je mzda**, kterou by člověk získal, pokud by se volného času vzdal.
- Maximalizaci užitku v rámci odměny za práci a obětovaného volného času lze zjistit také za pomoci indiferenční křivky, kdy na jedné ose bude počet hodit a na druhé ose bude odměna pracovníka za práci.
- Jak působí mzda na nabízené množství práce:
 - * Působí zde dva protikladné efekty:
 - * Substituční efekt: poněvadž je mzda cenou volného času, tak když se mzda zvýší, tak se i zdraží volný čas, lidé pak budou chtít mít méně volného času a budou jej substituovat jiným statkem, v tomto případě budou chtít substituovat volný čas větším množstvím práce.

- Jiank se tomuto efektu říká: substituční efekt zvýšení mzdy = růst mzdy motivuje člověka k tomu, aby si kupoval méně volného času, tedy aby nabízel více práce.
- · Tento efekt převládá při **nízkých mzdách**.
- * Důchodový efekt: mzda ale není jen cenou volného času, je i důchodem, při zvýšení mzdy tak budou lidi bohatší. Když jsou lidé bohatší, tak si kupují více statků, včetně volného času.
 - Jinak se tomuto efektu říká: důchodový efekt zvýšení mzdy = růst mzdy motivuje člověka k tomu, aby si kupoval také více volného času, tedy aby nabízel méně práce.
 - · Tento efekt převládá při vysokých mzdách.
- * Podle toho, který efekt převládá, tak bude člověk nabízet **více**, nebo **méně** práce.
- * Graf nabídky práce má tak podobu velkého U převráceného o 90 stupňů směrem do prava.

Nominální a reálné zvyšování mzdy:

- * Každé zvýšení mzdy nevede nutně k zvýšení nabízeného množství práce
- * Nominální zvýšení znamená zvýšení odměny o nějakou hodnotu, to však nutně nemusí znamenat, že si o tuto hodnotu může zaměstnanec koupit více statků, neboť o stejnou hodnotu se může zvýšit cena spotřebitelského koše, který zaměstnanec kupuje, jedná se tedy o inflaci, pokud je stejná jako nominální zvýšní mzdy, nejedná se o reálné zvýšení mzdy.
- * O reálné zvýšení mzdy se jedná v případě, že si zaměstnanec při zvýšení o 10% koupí alespoň o 10 + Y% více statků.
- * V případě **nominálního zvýšení** tak zaměstnanec nebude nabízet více práce, v případě **reálného zvýšení** může nabízet více práce.
- * Z tohoto plyne, že funkce nabídky práce vyjadřuje závislost nabízené práce na reálné mzdě.
- * Poptávka po práci rovněž závisí na reálné mzdě, pokud by se ceny zvýšily více, než mzdové náklady, byly by firmy ochotny zaměstnávat více lidí, respektive práce.
- * Reálné zvýšení mezd zjistíme, když index nominálních mezd dělíme indexem cen spotřebních statků.
 - · Tedy například pokud mzdy rostly o 30% a spotřebitelské ceny o 25%, tak je reálné zvýšení mezd = 1,30 / 1,25 = 1,04, což znamená, že reálné mzdy rostly o 4 procenta.

Trh práce jako takový

- * Trh práce existuje jak ve vztahu k jedné profesi, tak i obecně.
- * Obecně si lze představit jak nabídku práce, tak i poptávku práce, v obou případech je možné přijmout lidi a zaškolit je nebo rekvalifikovat je na pozici, kterou firma potřebuje, to samé může udělat i člověk sám, může se tedy rekvalifikovat a hledat práci v novém

oboru.

- * Kvůli přelevání lidí z trhu jedné profese do trhů druhé profese je možné v dlouhém období abstrahovat od odlišností jednotlivých profesí a představit si práci obecně.
- * Na trhu práce existuje rovněž **konkurence** na straně nabídky, i na straně poptávky.
- * Tržní nabídka práce je součtem individuálních nabídek prácea vyplývá z rozhodování jednotlivých lidí vyrovnávajících mezní užitek reálné mzdy s mezním užitkem volného času.
- * Tržní poptávka práce je součtem individuálních poptávek práce a vyplývá z rozhodování firem vyrovnávajících mzdu s mezním produktem práce.
- * Rovnováha na trhu práce: nastává v bodě, kde se protíná křivka nabídky práce a křivka poptávky práce, tedy v bodě kdy je stejná nabídka práce, jako je po ní poptávka, v protnutém bodě je rovněž rovnovážná mzda.
- * Nerovnováha na trhu práce
 - Buď je převis poptávky, nebo nabídky, jedná se o přechodnou situaci, která se vyrovnává změnou reálné mzdy.
 - Převis poptávky = firmy nebudou nacházet takové množství práce, které potřebují
 - · Převis nabídky = je více lidí bez práce

* Proč se země výrazně liší ve výši reálné mzdy?

- · Záleží na tom, jak vysoko je umístěna křivka poptávky po práci, pokud je vyšší, je vyšší reálná mzda a naopak
- To jak vysoko je umístěna křivka poptávky záleží na produktivitě práce, výše produktivity práce pak záleží na kapitálové vybavenosti, tzn. když je kapitál větší, je větší produktivita, je větší poptávka a o to jsou větší reálné mzdy

* Změna rovnováhy na trhu práce ze strany poptávky:

- Ke změně rovnováhy na trhu práce dochází při přílivu zahraničního kapitálu
- · Například v České republice jsou nižší reálné mzdy než v Německu, to může kvůli levnější práci přilákat investice z Německa, Němci investující kapitál v České republice zvyšují kapitálovou vybavenost, ta ve svém důsledku zvyšuje poptávku po práci a tedy i reálnou mzdu a zaměstnanost.
- · Toto zapříčiní odliv kapitálu z Německa, to vede k poklesu poptávky po práci a tedy zaměstnanosti a výši reálné mzdy, ta však standardně nebude klesat nominálně, pouze její nominální růst bude nižší, než růst spotřebitelských cen a reálné mzdy v Německu se tak budou snižovat, i kvůli tomuto je cílená inflace důležitá.
- Investoři pochopitelně neinvestují v levnějších zemích kvůli tomu, aby zvýšili tamním občanům reálné mzdy, ale kvůli tomu, že výroba v levnějších zemích jim sníží náklady a v

- souvislosti s tím jim umožní dosahovat většího zisku.
- Změna poptávky na trhu práce mění reálnou mzdu i zaměstnanost stejným směrem, tedy růst poptávky po práci zvyšuje reálnou mzdu a zaměstnanost a naopak.
- * Změna rovnováhy na trhu práce ze strany nabídky
 - · Pokles nabídky práce snižuje zaměstnanost a zvyšuje reálnou mzdu, růst nabídky práce by naopak zvýšil zaměstnanost a snížil reálnou mzdu.

Nezaměstnanost

- Na trhu práce se vyskytuje nezaměstnanost, tu měříme pomocí ukazatele míry nezaměstnanosti: u = U / (L + U), kde u je míra nezaměstnanosti (vyjádřena v %), U je počet nezaměstnaných a L je počet zaměstnaných.
- Koho považovat za nezaměstnaného?
 - * Například studenti a důchodni nejsou považování za nezaměstnané, ale pouze za **ekonomicky neaktivní**.
 - * Za nezaměstnaného je považován ten, kdo nemá práci a nějakou si hledá.
 - * Hledání práce je důležitým faktorem, který musí být splněn, aby se dal daný člověk považovat za nezaměstnaného, pokud by byl daný člověk nezaměstnaný a ani by si práci nehledal, není považován za nezaměstnaného.
- Jak poznat, že si někdo práci hledá nebo nehledá?
- Prakticky se míra nezaměstnanosti zjišťuje tak, že se mezi nezaměstnané zařadí lidé, kteří se hlásí na úřadech práce registrovaná nezaměstnanost, né všichni se ale musí nutně hlásit na úřadech práce a přesto si práci hledají skutečná nezaměstnanost, skutečná nezaměstnanost je tak vždy logicky vyšší než registrovaná nezaměstnanost.
- Typy nezaměstnanosti:
 - * Existují 4 typy nezaměstnanosti:
 - Frikční nezaměstnanost vznikající při změně zaměstnání, je dočasná
 - Strukturální ke strukturální nezaměstnanosti dochází v důsledku strukturálních změn v ekonomice, kdy se některá odvětví zmenšují a jiná zvětšují, lidé tak přecházejí z jednoho odvětví do druhého odvětví a v mezidobí jsou nezaměstnaní, v takovémto případě se jedná o strukturální nezaměstnanost, tyto strukturální změny znamenájí, že klesá poptávka po určitých odvětvích, ale po jiných se zvyšuje, zaměstnanci se tak při přechodu musejí rekvalifikovat, strukturální nezaměstnanost obvykle trvá déle než například frikční nezaměstnanost, je absolutně přirozená, stejně tak jako frikční nezaměstnanost.
 - · Cyklická souvisí s cyklickými vývoji ekonomiky, pokud se

například v exportní ekonomice sníží zahraniční poptávka po exportovaném zboží, musí zaměstnavatelé na pokles poptávky reagovat například propouštěním, bude větší nezaměstnanost, lidé nebudou tolik utrácet, a tak se tento pokles poptávky přenese i do spotřebního odvětví, lidé, kteří přišli o práci ve svém odvětví však v důsledku celkového poklesu hospodářského růstu, poklesu poptávky po práci a zvýšení nezaměstnanosti, nemusí najít uplatnění v jiném oboru, cyklická nezaměstnanost může mít dlouhodobý charakter.

- Sezónní přechodná nezaměstnanost, která nástává například u sezónních pracovníků v zemědělství v důsledku výkyvů počasí, ročních období a podobně.
- · Přirozená míra nezaměstnanosti skládá se z frikční a strukturální nezaměsnanosti, jedná se o míru nezaměstnanosti, ke které ekonomika dlouhodobě směřuje, jedná se o přirozenou míru nezaměstnanosti související s potenciálním produktem (potenciální produkt -maximální udržitelný výkon ekonomiky za optimálního využití výrobních zdrojů), přirozená míra nezaměstnanosti se projevuje tím, že není ani nedostatek pracovníků, ani nedobrovolná nezaměstnanost.
- * Míra nezaměstnanosti záleží na hospodářském cyklu, respektive na tempu růstu ekonomiky, v konjunktuře je výše nezaměstnanosti niží, v období ekonomické recese, nebo stagnace je míra nezaměstnanosti vyšší.

* Okunův zákon:

- Říká, že když domácí produkt roste rychleji, míra nezaměstnanosti klesá, a když naopak domácí produkt roste pomalu, nebo klesá, míra nezaměstnanosti se zvyšuje.
- Svědčí o tom, že část nezaměstnanosti má skutečně cyklickou povahu.
- · Ukazuje korelaci mezi mírou nezaměstnanosti a růstem hrubého domácího produktu, ukazuje, že pří růstu nezaměstnanosti nad její přirozenou míru úměrně klesá hrubý domácí produkt oproti **potenciálnímu domácímu produktu**, jinak taky vztah mezi růstem HDP a poklesem míry nezaměstnan, o každé procento o které se zvýší HDP nad potenciální produkt se sníží o polovinu míra nezaměstnanosti nad úrovní přirozené míry nezaměstnanosti pokud se tedy HDP zvýší o 3%, sníží se nezaměstnanost o 1,5%.

* Phillipsova křivka:

- · Původně ukazovala souvislost mezi mzdovou inflací (růstem nominálních mezd) a mírou nezaměstnanosti.
- Když je malá nezaměstnanost, rostou mzdy rychleji, když je velká nezaměstnanost, může docházet i ke snižování nominálních mezd.

- Toto se děje kvůli tomu, že když je malá nezaměstnanost, konkurují si cenově zaměstnavatelé a když je velká nezaměstnanost, tak si konkurují cenově zaměstnanci.
- Proč však rostou mzdy, když je nějaká nezaměstnanost - vždy existuje přirozená míra nezaměstnanosti, míra nezaměstnanosti jinými slovy nikdy nemůže být nulová, i v případě, že je hodně nízká tak zaměstnavatelé pocitují nedostatek pracovní síly na trhu, pokud by nezaměstnanost byla nulová, nedostatek pracovní síly by vedl k prudkému růstu mezd.
- Phillipsova křivka byla později upravena, v rámci vztahu mezi ročním růstem mezd a mírou nezaměstnanosti, jež má podobu klesající křivky (podobně jako poptávka), byl nahrazen roční růst mezd ročním růstem cen, tedy inflací.
- · Úprava vychází z toho, že byl dán dohromady vzájemný vztah mezi růst nominálních mezd, produktivity práce a cen, firmy v průměru zvyšují ceny podle toho, jak se jim zvyšují pracovní náklady, pracovní náklady se pak zvyšují podle toho, jak nominální mzdy předbíhají růst produktivity práce, platí pak p (růst cen) = w (růst nominálních mezd) n (růst produktivity práce), v případě růstu produktivity práce o 2% a nominálních mezd o 8%, budou ceny růst přibližně o 6%.
- Takto nově upravená křivka vedla mnoho ekonomů k myšlence, že existuje volba mezi inflací a nezaměstnaností, tedy že nezaměstnanost lze snížít za cenu zvýšení inflace a naopak.
- · Upravená křivka říkala, že při vysoké inflaci je malá nezaměstnanost a při nízké inflaci je vysoká nezaměstnanost, tato představa zakořeněná především v Keynesiánství byla však zbourána v 70 letech, kdy došlo v souvislosti s ropnou krizí k takzvané stagfalci, tedy k vysoké míře inflace ale zároveň vysoké míře nezaměstnanosti.
- · Phillipsova křivka naráží na přirozenou míru nezaměstnanosti, pokud se jí snaží vláda uměle snižovat zvyšováním inflace (tedy zvyšováním peněžní zásoby), je tak schopna učinit pouze krátkodobě, neboť v dlouhodobém hledisku se uměle snížená míra nezaměstnanosti vrátí na svojí původní míru.
- Jedná se pouze o peněžní iluzi, lidé a firmy si uvědomí, že se pro ně v podstatě nic nezměnilo, opět se tak sníží nabídka práce a firmy opět snižují produkci a nezaměstnanost se vrátí zpět na svojí přirozenou hodnotu.
- · Peněžní iluze je způsobena zvětšením peněžní zásoby a zvýšením vládních výdajů, tím se stimuluje poptávka, která se zvyšuje a tím se zvýší nominální mzdy a ceny, lidé podlehnou peněžní iluzi a pod jejím vlivem zvyšují nabídku

práce a produkci.

* Dobrovolná a nedobrovolná nezaměstnanost:

- Dobrovolná nezaměstnanost je taková nezaměstnanost, kdy nezaměstnaný hledá práci, ovšem za vyšší mzdu, než která na trhu práce převládá, proto má také obtíže si práci najít.
- Dobrovolnost nespočívá v tom, že by lidé byli dobrovolně nezaměstnaní, ale zkrátka v tom, že hledají práci s vyšší odměnou, než kterou jim trh nabízí.
- · Na čem závisí výše a délka trvání dobrovolné nezaměstnanosti - na tom jaké alternativní příležitosti mají nezaměstnaní, mezi alternativy patří například podpora v nezaměstnanosti - když je nízká a trvá krátkou dobou, bude mít daný člověk větší iniciativu si najít práci a bude tak menší dobu nezaměstnaný a naopak.
- Za nedobrovolnou nezaměstnost je považována situace, kdy zaměstnanci hledají práci za takovou odměnu, kterou jim nabízí trh práce, nebo by klidně akceptovali i nižší mzdu, ale nemohou ji najít.
- Příčiny nedobrovolné nezaměstnanosti jsou překážky bránící poklesu mezd, jednou z nich bývají odbory, pokud si jako jeden z hlavních cílů vytknou prosazování vysokých mezd.
- Nedobrovolná nezaměstnanost má pro člověka horší důsledky než dobrovolná nezaměstnanost.
- Nedobrovolná nezaměstnanost může postihovat hodně lidi, kteří nemají dobré alternativní příležitosti, protože je pro ně rekvalifikace nebo nalezení jiného zdroje obživy velmi obtížné.
- · Příčinou nedobrovolné nezaměstnanosti se může stát i uzákoněná minimální mzda.
- · Nemusí být totiž vždy pravdou, že firmy mají rezervy, které mohou rozpustit do mezd, kvůli tomu, že se na konkurenčních trzích prosazuje tendence k nulovým ekonomickým ziskům a mzdy odpovídají meznímu produktu práce, v případě zvyšování mezd tak firma nemusí mít na mzdové náklady, respektive mezní mzdové náklady mohou převýšit mezní produkt práce a potenciální i mezní zisk a tím se firmě nebude vyplácet zaměstnávat tolik pracovníků.
- Zvýšení minimální mzdy vede ke zvýšení nabídky práce, ale ke snížení poptávky po práci, neboť práce bude dražší.
- Registrovaná míra nezaměstnanosti obsahuje kromě nedobrovolné nezaměstnanosti i nějakou dobrovolnou nezaměstnanost.
- * Dlouhodobá nezaměstnanost:

- Přirozeným znakem tržní ekonomiky je, že se svou strukturou neustále přizpůsobuje měnícím se poptávkám, průvodní jevem jsou pohyby na pracovních trzích, při nichž mnoho lidí stále do zaměstnanosti vstupuje a opět z ní vystupuje.
- Pokud je nazaměstnanost krátkodobá, nepůsobí lidem žádné problémy, skutečným problémem pak může být dlouhodobá nezaměstnanost.
- · Nezaměstnanost by tak měla být posuzována nejen podle její výše, tak i podle její dlouhodobosti.
- Dlouhodobá nezaměstnanost se někdy samovolně mění z nedobrovolné v dobrovolnou, protože je-li člověk dlouho nezaměstnaný, mění se jeho způsob života i jeho postoje k zaměstnání.
- Dlouhodobá nezaměstnanost může představovat problém jak z individuálního hlediska, tak i pro celou ekonomiku.
- Problém pro ekonomiku spočívá v nižší pružnosti pracovních trhů, to se poté odráží v hospodářském růstu.
- Příčinou nižší pružnosti pracovního trhu může být právě dlouhodobá nezaměstnanost, která může být způsobena například pracovním zákonodárstvím, tedy například vysokými podporami v nezaměstnanosti nebo velkou ochranou zaměstnanců, to může způsobit to, že firmy nemusí nabírat nové zaměstnance, neboť se bojí, že by je v krizi nemohli propustit to vede k vyšší nezaměstnanosti a i k dlouhodobé nezaměstnanosti.

* Vytváření pracovních míst:

- Snaha zabránit růstu nezaměstnanosti vede často vládu k tomu, aby pomocí vládních výdajů vytvářela nebo alespoň chránila pracovní místa v soukromém sektoru.
- · Tato taktika však v dlouhodobém hledisku může vést ke zpomalení hospodářského růstu.
- · Problém kdy peníze do subvencí, placení dluhů, nebo dávání státních zakázek a podobně ze státního rozpočtu vyčlenit, jedná se však o politické gesto, politici například na venek vypadají, že zachránili mnoho pracovních míst, ve chvíli, kdy ale finance vynaložili špatně, udržovali by se neefektivně fungující podniky a neefektivní pracovní místa, přitom toto místo na trhu by mohlo být zabráno jiným výrobcem, který by byl efektivní.
- Toto financování platí ve finále danoví poplatníci, a to pak může směřovat neperspektivně, i když by mohlo být vynaloženo jinak a vhodněji.
- Domnívám se však, že podpora firem nemusí být vždy špatná, zejména pak v době hospodářské recese, kdy je potřeba rozpumpovat ekonomiku, podpořit spotřebu a omezit neza-

městnanost, takováto podpora pak může být dobrá, a to zejména ve chvíli, kdy by firma v následném ekonomickém růstu znovu začala prosperovat.

· Nesmí však být při životě udržovány neefektivní firmy.

Otázka 6 - Výkonnost ekonomiky a popis pomocí makroekonomických agregátů (HDP, HNP, investice, spotřeba) a měření výkonnosti, faktory ekonomického růstu.

Úkoly
□ Výkonnost ekonomiky a popis pomocí makroekonomických agregátů
⊠ HDP
□ Investice
□ Spotřeba
⊠ Měření výkonnosti
□ Stanovování inflace
□ Faktory ekonomického růstu
Vygržtlaní a Dognársky
Vysvětlení a Poznámky

- Výkonnost ekonomiky a popis pomocí makroekonomických agregátů
- Makroekonomii lze definovat jako součást ekonomie, která studuje chování národního hospodářství jako celku.
 - Makroekonomie se zabývá zkoumáním celkové úrovně produkce či makroekonomického výstupu, zaměstnanosti či nezaměstnanosti, vývoje cenové hladiny a zahraničně-ekonomickými vztahy země.
 - Makroekonomie odráží vývoj ekonomiky prostřednictvím veličin, které jsou označovány jako MAKROEKONOMICKÉ AGREGÁTY
 - * V jednoduchém ekonomickém modelu, respektive koloběhu se dvěma subjekty (firmy a domácnosti) platí, že vytvořený produkt (Y) je součtem spotřeby domácností a jejich úspor.
 - * Platí že $\mathbf{Y} = \mathbf{C} + \mathbf{S}$, kde \mathbf{C} je consumpiton = spotřeba a \mathbf{S} je savings = úspory
 - * Velikost spotřeby závisí na **disponibilním důchodu domácností** a na úrokové míře, podíl spotřeby na disponibilním důchodu se s růstem důchodu snižuje.
 - * **Disponobilní důchod** pak vyjadřuje reálnou míru bohatství domácností, zahrnuje v sobě **transferové platby** a je od něj potřeba **odečíst daně**.

- * K efektivnímu využití vzácných zdrojů dochází, když jsou úspory domácností použity jako investice ve firmách, tedy když I = S.
- * Investice se dělí na **hrubé** = bez započtení amortizace, jedná se o celkově vynaložené investice a **čisté** = vynaloženy navíc oproti předchozímu cyklu, se započtením amortizace, **čisté investice umožňují ekonomický růst**.
- * Důchodotvorný účinek investic: přírůstek investic vyvolá přírůstek důchodů, a tím i přírůstek spotřeby, hodně je investováno například když jsou levné peníze, souvisí s inflací.
- * V úplném ekonomické koloběhu se ale ekonomické agregáty počítají jinak, musí se totiž zahrnout i stát a zahraničí.
- * Výdaje vlády (G) svázány s veřejnými rozpočty, vláda na ně používá peníze, které získala z přímých a nepřímých daní a jiných odvodů do státního rozpočtu.
- * Zahraniční obchod, respektive obchodní bilance, počítá se jako Čistý vývoz (X) = Export Import.
- Základní makroekonomickými agregáty jsou národní a domácí produkt, čistý domácí produkt, nominální a reálný produkt (běžné a stálé ceny), národní důchod, disponibilní důchod a někdy také čistý ekonomický blahobyt.
 - * Měření výstupů ekonomiky za pomocí makroekonomických agregátů je možné vypočíst třemi základními způsoby:
 - Výdajová metoda: jedná se o součet hodnoty finálních statků a služeb spotřebovaných v jednotlivých sektorech, počítá se pomocí Y = C (consumption) + I (investment) + G (výdaje vlády) + X (čistý vývoz)
 - Produkční metoda: v rámci jednotlivých fází produkčního řetězce se připočítává přidaná hodnota, meziprodukt se nepočítá jedná se tedy o cenu, za kterou je statek prodánhodnotu vstupu, dá se počítat za pomocí informací, které lze získaz z daňového systému
 - Důchodová metoda: jedná se o součet hodnoty příjmů realizovaných v jednotlivých sektorech ekonomiky, jako jsou mzdy, zisky, renty, úroky a dále se započtením amortizace a nepřímých daní, počítá se jako Yd = w (mzdy) + r (renty) + i (úroky) + z (zisky) + a (amortizace) + n (nepřímé daně), w + r + i + z se dá zapsat i jako národní důchod, celá rovnice se tedy dá zapsat jako národní důchod + amortizace + nepřímé daně
 - * Všemi metodami by se mělo dosáhnout stejného výsledku, tedy výpočtu HDP.

- HDP/ČDP

- * Hrubý domácí produkt celková hodnota všech finálních výrobků a služeb vyrobených v daném čase **na území daného státu**
- * Čistý domácí produkt je produkt po odpočtu amortizace

* Ve zkratce se tedy počítá produkt vyrobený na území daného státu

- HNP/ČNP

- * To samé jako HDP, ale místo území se počítá hodnota všech výrobků a služeb **vyrobenými národními výrobními faktory**
- * Čistý národní produkt je také po odpočtu amortizace
- * Ve zkratce se tedy počítá produkt vyrobený národními faktory i na území cizího státu - tedy například produkt českého občana pracujícího v Německu

Nominální a reálný

- * Nominální je vyjadřován v běžných cenách tedy v nominální hodnotě cen
- * Reálný je vyjádřen ve stálých cenách tedy změna produktu například mezi roky 2010 a 2011 je počítána v zcenách z období roku 2010, jedná se tedy o cenu očištěnou o inflaci
- * Nominální se soustředí na ceny, reálný na růst produkce

Skutečný a potenciální

- * Potenciální produkt je důležitý ve vztahu k ekonomickému růstu, vyjadřuje kolik je národní ekonomika schopná při plném využití svých vlastních zdrojů vyrobit
- * Skutečný produkt je faktické HDP, kterého národní ekonomika dosahuje může být jak pod potenciálním produktem recese, tak i nad potenciálním produktem expanze, konjunktura

– Čistý ekonomický blahobyt

- * HDP však nezahrnuje všechno, nezahrnuje zejména další faktory přispívající k čístému ekonomickému bohatství net economic welfare
- * Jedná se o alternativní výpočet HNP doplněný o odhad:
 - · Produkce stínové ekonomiky.
 - · netržní produkci (samozásobitelství) například to co si kutil zvládne sám udělat v domácnosti,
 - · o hodnotu volného času,
 - · o vyšší kvalitu vyráběných výrobků,
 - · o externality pozitivní i negativní viz selhání thru.

- Investice

- * V rámci makroekonomický výpočtů jsou zařazovány finální náklady, v rámci investic se tak nezapočítávají například akcie nebo obligace.
- * Pro udržení produkčních možností musí být v ekonomice investice při nejmenším v takové míře, aby nahradili opotřebený kapitál.
- * Čisté investice: investice nad úroveň minulého roku a nad nahrazení amortizace.
- * Hrubé investice: čisté investice a nahrazení amortizace

- * Investice podněcují ekonomický růst kvůli zvyšování produktivity práce, na ekonomický růst ale může působit i samotná investice, například při přílivu zahraničního kapitálu.
- * Ke vzniku kapitálu jsou potřebné investice, investicemi je výroba kapitálových statků namísto spotřebních statků, je tedy potřeba odložit část spotřeby do budoucna, investice tedy vznikají odložením přítomné spotřeby v zájmu toho, aby se v budoucnu spotřeba zvýšila.
- * Výnosem z investice je zvýšení zisku.

- Spotřeba

- * Ovlivňuje poptávku, investice a spotřeba zvyšují národní důchod a tím i poptávku a spotřebu, to startuje expanzi v rámci hospodářského cyklu.
- * Spotřeba se rozlišuje na soukromou soukromé subjekty a veřejnou - stát.

Měření výkonnosti

* Měření výkonnosti probíhá právě pomocí výše zmíněných makroekonomických agregátů vypočítaných za pomocí jednoho z modelů.

Stanovování inflace

- * Spotřební koš, index spotřebitelských cen
- * Inflace tažená poptávkou
- * Inflace tažená nabídkou

– Agregátní poptávka a agregátní nabídka

- * Jedná se o něco jiného než je **tržní poptávka**, vyjadřuje poptávku nebo nabídku zahrnující veškeré statky, ty se ale vzhledek k tomu, že nejsou sčitatelné musí vyjadřovat jinak vyjadřují se proto v **penězích**.
- * Agregátní nabídka je celková nabídka všech zboží a služeb, které byli v ekonomic vyrobeny a firmy je chtějí prodávat.
- * Průběh křivky agregátní nabídky se liší podle délky období, v krátkém období má tendeci stoupat při zvyšování cenové hladiny, neboť množstí vyrobených statků se odvíjí od zisku, respektive mezního příjmu, ten stoupá, neboť mnoho vstupů a nákladových položek totiž v krátkém období neroste úměrně s cenou výrobku, protože jsou fixovány na delší časový úsek, protože suma takovýchto fixovaných nákladů se v krátkém období nemění, má průběh křivky stoupající tendenci.
- * Průběh křivky agregátní nabídky v dlouhém období je však neměný, neboť nakonec dochází ke zvyšování vstupních nákladů a tedy i mezních nákladů a tím klesá mezní příjem, firmy na to reagují snížením objemu výroby.
- * Agregátní poptávka: jedná se vždy o výdaje domácností na nákupy spotřebních statků krátkodobé i dlouhodobé spotřeby, výdaje podniků na investice, vládní nákupy statků a služeb a v

otevřené ekonomice čisté vývozy.

- * Křivka agregátní poptávky má klesající charakter.
- * Vzájemné vztahy: viz otázka číslo jedna:
 - · Rovnováha cenová hladina ani nezaměstnanost nebudou růst ani klesat,
 - Deflační mezera poptávka je nižší než nabídka, za následek nevyužití ekonomických zdrojů - nezaměstnanost,
 - Inflační mezera poptávka je vyšší než nabídka, jako následek má větší inflaci
- Faktory ekonomického růstu
 - Ekonomický růst je růst schopnosti země vyrábět zboží a poskytovat služby, to vede ke zvýšení reálného národního důchodu a k vyšší spotřebě => ekonomický růst, jedná se tedy o produktivitu práce, či zvětšování kapitálu, který zapříčiňuje růst potenciálního produktu.
 - Stabilní ekonomický růst nespočívá v samotných cyklech, ale v souvislém růstu potenciálního produktu, okolo kterého skutečný produkt osciluje.
 - Hospodářský cyklus, čtyři fáze, expanze, vrchol, krize, sedlo.
 - Při vrcholu roste HDP nad potenciální produkt a ekonomika se přehřívá, viz okunův zákon.

Otázka 7 - Hospodářský cyklus (pojem, vnější a vnitřní příčiny vzniku a příklady), časové rozlišení jednotlivých typů cyklů (krátkodobé, střednědobé, dlouhodobé).

 Thata
Ŭkoly
□ Hospodářský cyklus
□ Pojem
□ Vnější a vnitřní příčiny vzniku
□ Příklady
□ Časové rozlišení

Hospodářský cyklus

- Jedná se o výkyvy skutečného hospodářského produktu okolo potenciálního produktu = hospodářský cyklus.
- Je potřeba rozlišovat strukturální a cyklické výkyvy, hospodářský cyklus stojí právě na cyklických výkyvech.
- Strukturální výkyvy jsou v pořádku, znamenají pružnost ekonomiky,

souvisí se strukturální nezaměstnaností a pouze ukazují, že se některá odvětví (neperspektivní ve smyslu komparativní výhody) smršťují, a jiná perspektivní naopak rostou, před strukturálními výkyvy nelze chránit například ochranářskou politikou a cly, neboť ta brání neperspektivní odvětví a brání perspektivním odvětvím v tom, aby se prosadila, tím se i snižuje zahraniční obchod - právě kvůli komparativní výhodě, respektive nevýhodě a žádná země nemůže v moderním světě přežít bez zahraničního obchodu.

- * Komparativní výhoda spočívá v tom, že některá země je v produkci nějakého statku efektivnější než země jiná, proto je výhodné tyto statky dovážet do zemí, kde by jinak jejich produkce nebyla efektivní a alokovat volné zdroje na produkci statku, ve kterém má daná země komparativní výhodu.
- Cyklické výkyvy jsou ale charakterizovány všeobecným poklesem ekonomiky, ne jen určitého odvětví, a poté zase růstem výroby a zaměstnanosti v celé ekonomice, ne jen v určitých odvětvích.
- Má čtyři fáze:
 - * Recese: jedná se o výrazný pokles agregátní poptávky po dobu alespoň dvou čtvrtletí, vzniká neprodejná nadprodukce, jedná se o deflační mezeru, klesají investice a kvůli snížené poptávce se omezuje výroba, reálný produkt se snižuje, roste nezaměstnanost, domnívám se, že s ohledem na Phillipsovu křivku a menší zájem o peníze (investoři se například přesouvají na komoditní trh) se bude i snižovat inflace.
 - * Dno: představuje bod obratu, kdy recese přechází do oživení.
 - * Vrchol: představuje bod zlomu po oživení, kdy kvůli určitému důvodu ekonomika přechází do recese, ekonomika je v tomto bodě na vrcholu a je také značně přehřátá, reálný produkt je nad potenciálním produktem, to je způsobeno především zahraničním kapitálem, respektive ten způsobuje to, že je reálný produkt nad potenciálním.
 - * Oživení: roste agregátní poptávka, zaměstnanost, ceny i zisky, růst investic je založen na očekávání vysokých zisků, kvůli investicím roste produktivita práce a roste ekonomika zvyšuje se potenciální produkt, skutečný produkt se dostává nad potenciální produkt v důsledku zahraničních investic a ekonomika se přehřívá, hodně se projevují inflační tlaky.
- Časové rozlišení
 - * Krátkodobý:
 - * Střednědobý:
 - * Dlouhodobý:
- Hospodářský proces
 - * Výroba první fáze je vyrobení statku
 - * Rozdělení ti kdo se na výrobě statku podíleli získávají odměnu

- * Směna prodej na trhu, lidé kupují k uspokojení svých potřeb
- * Spotřebě lidé uspokojují své potřeby spotřebou
- * Značně souvisí s ekonomickým koloběhem
- Ekonomika obecně
 - * Veskrze vše závisí na nabídce a poptávce, posuny poptávkových a nabídkových křivek jsou určující nebo doprovodné faktory veskrze veškerých ekonomických činností a opatření.
 - * Posuny křivek stanovují ceny, růst ekonomiky, zaměstnanost, inflaci, úrokové míry i cykly v ekonomice.
 - * Cykly samotné nevedou k reálnému růstu ekonomiky, k tomu vede potenciální produkt, změny poptávky a nabídky tak v dlouhodobém období znamenají i hospodářský růst za předpokladu, že roste produktivita práce a s ním spojený potenciální produkt.

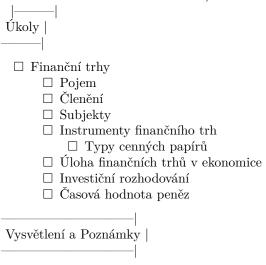
Otázka 8 - Peníze a měna, funkce peněz a formy peněz, postup, výhody a rizika zavádění společné měny Euro (tzv. Maastrichtská kritéria).

Úkoly
□ Peníze a měna
☐ Funkce peněz
☐ Formy peněz
☐ Vytváření peněz v ekonomice pomocí banky
☐ Měnové agregáty
□ Zavádění společné měny Euro
□ Postup
□ Výhody
□ Rizika
☐ Maastrichtská kritéria
Vysvětlení a Poznámky
• Peníze a měna
- Donlnit

- Doplnit
- Funkce peněz
 - * Doplnit
- Formy peněz
 - * Doplnit
- Zavádění společné měny Euro
 - Doplnit

- Jak je to s kurzem, Česká republika dřív používala pevný, teď je plovoucí, v případě navázaní na euro by byl pevně vázaný.
- Postup
 - * Doplnit
- Výhody
 - * Doplnit
- Rizika
 - * Ztráta samostatné měnové politiky:
 - * Cena za zapojení se do Evropského stabilizačního mechanismu:
 - * Riziko vnímané inflace:
 - * Jednorázové náklady na zavedení eura:
- Maastrichtská kritéria
 - * Doplnit

Otázka 9 - Finanční trhy (pojem, členění), subjekty a instrumenty finančního trhu (typy cenných papírů), úloha finančních trhů v ekonomice. Investiční rozhodování, časová hodnota peněz.

- Finanční trhy
 - Jedná se o trhy.
 - Členění
 - * Peněžní trh
 - \cdot PRIBOR
 - · Trh krátkodobých úvěrů
 - · Trh krátkodobých cených papírů
 - * Kapitálový trh
 - $\cdot \ \ Doplnit$

- · Trh dlouhodobých úvěrů
- · Trh dlouhodobých cenných papírů
- · Derivátové trhy info zde
- * Trh drahých kovů (komoditní trh)
 - · Doplnit
- * Trh s cizími měnami (devizový trh)

Otázka 10 - Monetární politika, cíle, hlavní subjekt a měnové nástroje ČNB. Inflace (příčiny, pojem, typy, měření, důsledky).

Úkoly
□ Monetární politika
⊠ Cíle
⊠ Hlavní subjekt a měnové nástroje ČNB
\square Inflace
□ Příčiny
\square Pojem
\Box Typy
□ Měření
□ Důsledky
Vysvětlení a Poznámky

- Měnová (monetární) politika
 - Je součástí hospodářské politiky státu.
 - Tvoří jí centrální banka, která je však absolutně nezávislá na vládě.
 - Je souhrnem opatření a zásad, které mají prostřednictvím měnových nástrojů prosazovat plnění měnových cílů.
 - Tvoří jí Česká národní banka (centrální banka), ta je absolutně nezávislá na vládě a funguje podle zákona o české národní bance.
 - Úkolem banky podle zákona je: zabezpečit stabilitu české měny a za tím účelem určovat měnovou politiku.
 - Důležitými orgány jsou guvernér, dva víceguveréři a bankovní rada, kterou jmenuje prezident na dobu 6 let.
 - Je to banka bank a dohlíží (dozoruje) na českou ekonomiku, hospodářství, bankovnictví a finančnictví.

- V česku je na první pozici v rámci dvoustupňového bankovního systému.
- Banka ve svém důsledku cílí na ovlivňování třech základních konečných cílů, viz níže.

- Proces by se tedy dal popsat jako:

- * Využití nějakého nástroje měnové politiky,
- * Tento nástroj ovlivní zprostředkující cíl,
- * Tento zprostředkující cíl ovlivní **cenovou stabilitu** (tedy aktivní ovlivňování a hlídání **inflace**), **hospodářský růst** (udržitelný hospodářský růst s ohledem na růst produktivity práce a potenciální produkt), **nezaměstnanost** (snaží se jí udržet na co nejnižší hodnotě, samozřejmě je nutné nesnižovat nezaměstnanost pod přirozenou míru) a udržení vyrovnané **bilance zboží a služeb**.
- Většiny cílů banka dosahuje pomocí změny peněžní zásoby na trhu peněž, tedy posunutím vertikální přímky znázorňující nabídku peněz doleva (snížení peněžní zásoby restriktivní politika), nebo posunutím dané přímky doprava (zvýšení peněžní zásoby expanzivní politika) množství peněz (nabídka) má potom vliv na poptávku po penězích, v bodě, kde se obě křivky protnou vznikne nová cena peněž (tedy nominální úroková míra, existuje ještě reálná úroková míra úrok je očištěn o inflační vlivy).

Měnový nástroj	Zprostředkující cíl	Finální cíl
Primární nástroj / Sekundární nástroj	Peněžní zásoba / Měnový kurz / Změna pravidel	Ekonomický růst / Nezaměstnanost / Cenová stabilita / Bilance zboží a služeb (Obchodní bilance na běžném účtu platební bilance)

Co se samotných nástojů týče:

Nástroj	Zprostředkující cíl	Konečný cíl
Diskontní sazba Operace na volném trhu	Peněžní zásoba Úroková míra	Nezaměstnanost Inflace
PMR Devizové rezervy (intervence)	Měnový kurz	Bilance zboží a služeb

_

- Co se úrokové míry týče, ta je určena nabídkou a poptávkou po penězích, když se tedy zvýší peněžní zásoba, snižuje se úroková sazba a naopak.
- K ovlivňování ekonomiky používá banka buď primární nástroje monetární politiky, nebo sekundární nástroje monetární politiky.

- Centrální banka se primárně soustředí na:

- * Kontrolu množství peněz v ekonomice,
- * Regulaci úrokových měr (tohoto dosahuje pomocí regulace množství peněz na trhu),
- * stanovení podmínek úvěrování.

Monetární politika může nabývat podob:

- * **Expanzivní** používání dostupných nástrojů české národní banky ke zvýšení peněz v oběhu,
- * **Restriktivní** používání těchtýž dostupných nástrojů ke snížení peněz v oběhu.
- Současným cílem České národní banky je cílování inflace na hodnotu 2%, ta je nejlepší možnou hodnotou (mírná udržitelná inflace), nulová inflace, vysoká inflace nebo deflace je negativní.
- Je potřeba říci, že finální cíle centrální banky nejsou slučitelné, nástroje expanzivní politiky snižují nezaměstnanost a zvyšují inflaci a prostřednictvím depreciace měny zvyšují saldo obchodní bilance, zatímco nástroje restriktivní politiky zvyšují nezaměstnanost a snižují inflaci (krátkodobá Phillipsova křivka) a snižují saldo obchodní bilance kvůli apreciaci měny (jedná se o příliv a naopak odliv zahraničního kapitálu).
- Měnová politika funguje jen krátkodobě, z dlouhodobého hlediska zůstává pouze inflace, měnová politika funguje dlouhodobě jen v případě ekonomického růstu (reálného ekonomického růstu, tedy růstu potenciálního produktu).
- V rácmi primárních nástrojů monetární politiky může centrální banka nastavovat jednotlivá pravidla.
- V rámci sekundárních nástrojů monetární politiky má centrální banka několik možností jak zasahovat do ekonomiky:
 - * Operace na volném trhu tedy prodávání nebo nakupování cenných papírů na finančních trzích (trhy primární a sekundární), nakupování cenných papírů zvyšuje nabídku peněz a jedná se tak o expanzivní měnovou politiku, zatímco prodávání, nebo vydávání

- a emitování cenných papírů snižuje peněžní zásobu a jedná se tak o restriktivní měnovou politiku.
- * Devizové intervence prodávání, nebo nakupování deviz (cizích měn), to na grafu poptávky po české koruně způsobí posun nabídky buď do leva, nebo do prava zvýší se, nebo sníží poptávka po české koruně, dle toho se sníží, nebo zvýší kurz koruny, to souvisí se zahraničním obchodem a salda běžného účtu platební bilance (obchodní bilance), devalvace (depreciace) koruny pozitivně působí na export (zvyšování čistého exportu), zatímco revalvace (apreciace) koruny pozitivně působí na import (snižování čistého exportu), s ohledem na to, že čistý export je součástí výpočtu HDP výdajovou metodou, působí devizové intervence na snížení hospodářského růstu (zchlazení ekonomiky při konjunktuře a přehřívání), nebo na zvýšení hospodářského růstu (snaha nastartovat ekonomiku v hospodářské recesi).

* Změny úrokových sazeb:

- REPO sazba týká se především takzvané 2T, tedy dvojtýdenní sazby REPO operací, za pomoci REPO sazby je úročena přebytečná likvidita komerčních bank, kterou si mohou fromou REPO tendrů (probíhá formou Americké aukce) komerční banky u ČNB uložit, ta jim je po uplynutí sjednané doby vrátí i s dohodnutým úrokem ve výši REPO sazby, probíhá formou nákupu dluhopisů ČNB komerčními bankami jedná se o restriktivní měnovou politiku, zvyšování těchto sazeb působí na snižování peněžní zásoby.
- Diskontní sazba týká se takzvaných automatických facilit, banky si mohou přes noc u ČNB uložit svojí přebytečnou likviditu, ta je jim úročena diskontní sazbou. Diskontní sazbou jsou rovněž úročeny takzvané diskontní úvěry, které si mohou banky od ČNB brát, aby překlenuly dočasný nedostatek likvidity.
- · Lombardní sazba stanovuje se u takzvaných lombardních úvěrů, ty ČNB poskytuje bankám s nedostatečnou likviditou, jedná se tedy o půjčku ze strany ČNB komerčním bankám, tvoří horní mez pro půjčky na mezibankovním trhu, tedy pro PRIBOR.
- * Změny minimální výše povinných bankovních rezerv v současné době je na úrovni 2%, v případě snížení mohou banky více půjčovat (zvýší se peněžní multiplikátor).
- Měnová báze jedná se o celkovou hodnotu oběživa a povinných minimálních bankovních rezerv.

• Politika centrálních bank

 Centrální banky ve vztahu k využívání svých nástrojů vyzkoušely mnoho různých politik:

- * Aktivistická politika: v rámci hospodářské expanze se uplatňuje restriktivní měnová politika (zchlazení přehřívající se ekonomiky) a v době hospodářské recese se uplatňuje expanzivní měnová politika (nakopnutí ekonomiky), problémem je, že uplatnění dané politiky má velké zpoždení a v době jeho uplatnění se již ekonomika mohla z cyklu dostat sama a daná uplatněná politika jí spíše znovu destabilizuje, problém aktivistické politiky je navíc zhoršen při racionálních očekáváních obyvatel, ty tak nepodléhají peněžní iluzi, ale pouze zabudují inflační očekávání do svých cen, aktivistická politika je tak navíc schopna fungovat pouze při adaptivních očekáváních a to jenom v krátkém období.
- * Ukotvení měnovým kurzem: jedná se o ukotvení kurzu na jinou měnu, problém je, že tato politika neumožňuje centrální bance provádět expanzivní, nebo restriktivní politiku, protože ta dopadá na zvyšování, nebo snižování kurzu, následný závazek banky vrátit kurz na starou hodnotu znamená využití nástrojů, které jdou přímo proti původně použitým nástrojům, které byli použity za účelem restriktivní nebo expanzivní měnové politiky.
- * Politka stálého měnového růstu (měnového cílování): centrální banka při této politice uvolňuje do oběhu stále stejné množství peněz a rovnoměrně tak zvyšuje peněžní zásobu, měnová politika v tomto případě neakomoduje inlační impulzy, při této politice se tak může ustálit inflační očekávání na poměrně nízké úrovni a bude docházet i ke stálému ekonomickému růstu, problémem však je, že banka nemá úplnou kontrolu nad růstem peněžní zásoby, ta totiž závisí na tom, jak velké rezervy chtějí udržovat komerční banky a podle toho s buď snižuje, nebo zvyšuje peněžní multiplikátor, centrální banka musí při uplatňování této politiky rovněž za žádných okolností neměnit výši uvolňovaných peněz.
- * Politika inflačního cílování: jedná se o politiku, kterou využívá Česká národní banka, místo výše peněžní zásoby se cíluje inflace, což je konec konců pro spotřebitele a výrobce mnohem více vypovídající informace, než informace říkající o kolik procent poroste peněžní zásoba. Touto politikou dokáže ČNB ovlivňovat i samotná inflační očekávání. Problém může nastat, pokud se ČNB "netrefí" do jím vyhlášeného inflačního cíle, to může v ekonomice vzhledem k inflačním očekáváním, která jsou nastavená podle inflačního cíle způsobit poměrně velké problémy.
- Dezinflační politika centrálních bank
 - V případě vysoké inflace může být zájem inflaci snížit.
 - Existují dva tvpv desinflační politiky:
 - * Razantní desinflační politika: jedná se o razantní snížení

- peněžní zásoby v krátkém období, je vykoupena vysokým propadem HDP, který ale trvá kratší dobu.
- * Pozvolná desinflační politika: jedná se o pozvolné snížení peněžní zásoby v několika vlnách v dlouhém období, je vykoupena pozvolným poklesem HDP, který al trvá dlouhou dobu.
- Nedá se úplně říci, která politika je lepší, v případě ekonomiky, kde jsou firmy hodně závislé na bankovních úvěrech j vhodné uplatnit pozvolnou desinflační politiku, v zemích, kde je tomu naopak je možné uplatnit i razantní desinflační politiku.

Pojmy:

Kvantitativní uvolňování

Automatické facility

PRIBOR.

REPO

Lombardni

Diskontni

Operace na peneznim trhu

Devalvace a revalvace měny - prodej a nákup deviz

Minimalni bankovni rezervy

Kurzy

Druhy kurzů, pevní, fixní, určovaný, vázaný, plovoucí, volný

Měnová politika expanzivní

Měnová politika restriktivní

Aktivistická měnová politika

Měnová politika stálého pravidla

Měnová politika cílování inflace

• Inflace

- Pojem:

- * Inflací jest snižování kupní síly peněz za určité období, tedy jejich reálné hodnoty, nominální hodnota je stále stejná, je ale možné koupit si za ní v důsledku **změny cenové hladiny** jiné množství statků.
- * Inflace však není snižování kupní síly lidí, ta se projevuje v reálném důchodu domácností.
- * Inflace zvyšuje všechny ceny, zvyšuje tedy také mzdy, nájemné, úroky a ceny ostatních výrobních faktorů, avšak ne vždy všechny o stejnou úroveň.

* Opakem je deflace.

- Příčiny:

* Viz Typy Dle příčiny.

- **Typy**:

- * Typy lze rozdělit dle několika hledisek.
- * Výše inflace:
 - · Nulová inflace (desinflace): 0%
 - · Mírná inflace: 1 10%
 - Kráčivá, nebo pádivá inflace: 10 99%
 - · Hyperinflace: nad 100%

* Dle příčiny:

- Veškerá inflace závisí na inflačních impulzech a následné akomodaci inflačního impulzu centrální bankou
 - Inflace tažená poptávkou: inflace je způsobena zvýšenou poptávkou po statcích, kterých na trhu není dostatek výrobci zvyšují ceny, je tedy způsobena impulzy na poptávkové straně - zvýšení důchodů, snižování daná, snadný přístup k úvěrům atd.
 - Inflace tažená nabídkou: inflace je způsobena zvýšenými náklady výrobců -> například zvýšení ceny ropy -> zvýšení variabilních nákladů -> zvýšení celkových nákladů -> zvýšení mezních nákladů na jednotku produkce -> zvýšené náklady výrobce promítne do zvýšených cen -> v případě, že se jedná o statek finální spotřeby (finální produkt) -> zvýšení ceny pro spotřebitele, v případě, že se jedná o kapitálový statek (meziprodukt), využívaný dále ve výrobě -> přenos zvýšené ceny na dalšího výrobce -> přenesení na zákazníka, proti této inflaci fungují měnové nástroje hůře.
 - Hybridní inflace současné působení obou faktorů, například při zvyšování vstupních nákladů i poptávky, zvyšování mezd a platů.
 - · Další faktory spolupůsobící na vznik inflace:
 - Expanzivní rozpočtová politika souvisí s inflací taženou poptávkou,
 - · Nedokonalá konkurence oligopol, monopol,
 - · Monopolní postavení odborů.

* Dle typu:

- Čistá inflace: jedná se o inflaci vypočítanou jen s pomocí statků ve spotřebním koši, které nepodléhají státní regulaci cen.
- · **Hrubá inflace**: jedná se o inflace vypočítanou s veškerými statky ve spotřebním koši.

Měření:

* Měření inflace se prodáví za pomocí jednoho ze tří typů měření inflace:

- Index spotřebitelských cen: provádí se za pomocí porovnání cen ve spotřebitelském koši, porovnává se nominální zvýšení ceny a váha jednotlivých statků ve spotřebím koši.
- Index cen výrobců: rovněž se používá jakýsi koš statků, ale počítá se inflace týkající se kapitálových statků, tedy nikoli statků finální spotřeby, ale statků, které se používají jako vstupy ve výrobě.
- Deflátor HDP: počítá se jako rozdíl nominálního HDP minulého období oproti nominálnímu HDP současného období, je nejkomplexnější, neboť obsahuje všechny statky, je ho ale možné dopočítat až zpětně, deflátor je vypočítán důchodovou metodou (G + I + C + X)
- Existují další indexy, tři výše zmíněné jsou ale hlavní.
 Důsledky
 - * Inflační spirála při zvýšení cen na trhu požadují zaměstnanci vyšší zvýšení mez, což se opět promítne do vyšších cen na trhu, což se opět například při kolektivním investování promítne do požadavků na výši mezd -> rozjela se inflační spirála. Inflaci si lidi rovněž zabudovávají do svých předpokladů a vzniká tak inflační očekávání, jedná se o adaptivní očekávání založené na základu zkušeností z minulého období, ekonomické subjekty tak počítají i do budoucna s inflací -> setrvačná inflace, inflace se zvyšuje i bez inflačních impulzů.
 - * Negativní, krátkodobě pozitivní:
 - * Přerozdělování:
 - Z pohledu dlužníka pokud je inflace vyšší než úrok, splácí dlužník fakticky peníze s menší hodnotou, než kterou si původně od věřitele vypůjčil - vydělává dlužník.
 - · Z pohledu věřitele pokud je inflace vyšší než úrok, věřitel prodělá, pokud je úrok vyšší, než inflace, věřitel vydělá.
 - * Pohled státu (daňové a ost. výnosy)
 - · Daňové výnosy:
 - · Ostatní výnosy:
 - · Státní dluh: Domácí, Zahraniční

Otázka 11 - Fiskální politika (cíle, hlavní subjekty a nástroje), analýza vládních výdajů (obecné problémy, restriktivní a expanzivní přístup, vestavěné stabilizátory, vliv dotací a subvencí, deficity a vytěsňování soukromých investic).

|-----| Úkoly | |------|

□ Fiskální politika
□ Cíle
☐ Hlavní subjekty
□ Nástroje
□ Analýza vládních výdajů
☐ Obecné problémy
☐ Restriktivní a expanzivní přístup
☐ Vestavěné stabilizátory
\square Vliv dotací a subvencí
\square Deficity
□ A Vytěsňování soukromých investic
Vysvětlení a Poznámky

- Fiskální politika
 - Je součástí hospodářské politiky.
 - Fiskální politika je politikou státu.
 - Jedná se o rozpočtovou politiku, která může být buď expanzivního, nebo restriktivního charakteru.
 - Cíle
 - * Ovlivňování ekonomiky pomocí veřejných rozpočtů ve smyslu výdajové stránky veřejných rozpočtů i příjmové stránky veřejných rozpočtů.
 - * Cíle jsou podobné jako u monetární politiky, vláda se pomocí fiskální politiky snaží zajistit makroekonomickou stabilitu, tedy zejména cenovou stabilitu, nízkou nezaměstnanost a udržitelný hospodářský růst.
 - Hlavní subjekty
 - * Doplnit
 - Nástroje
 - * Doplnit
 - * Vestavěné stabilizátory
 - * Aktivní politika
 - * Veřejné statky
 - * Rozpočet, přebytkový, vyrovnaný, schodkový.
- Analýza vládních výdajů
 - Doplnit
 - Obecné problémy
 - * Doplnit
 - Restriktivní a expanzivní přístup
 - * Doplnit
 - * Jedná se o použití nástrojů fiskální politiky určitým způsobem.
 - * Restriktivní přístup
 - · Doplnit
 - * Expanzivní přístup

- · Doplnit
- Vestavěné stabilizátory
 - * Doplnit
- Vliv dotací a subvencí
 - * Doplnit
- Deficity
 - * Doplnit
- Vytěsňování soukromých investic
 - * Doplnit

Otázka 12 - Podnik a jeho okolí, ekonomická podstata podnikání, právní formy podnikání, konkurenční okolí podniku, možnosti a metody srovnání s konkurencí (potenciální konkurence, koncentrace v odvětví, relevantní trh, odvětvová klasifikace ekonomických činností, benchmarking - DEA a SWOT analýza, Competitive Intelligence).

<u></u>
Ukoly
□ Podnik
□ Vymezení
□ Okolí
☐ Ekonomická podstata podnikání
☐ Právní formy podnikání
□ Konkurenční okolí podniku
☐ Možnosti a metody srovnání s konkurencí
☐ Potenciální konkurence
☐ Koncentrace v odvětví
\square Relevantní trh
□ Odvětvová klasifikace ekonomických činností
\square Benchmarking - DEA a SWOT analýza
☐ Competitive Intelligence
Vysvětlení a Poznámky

• Podnik

- Podnikání je legální soustavná činnost prováděná vlastním jménem na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku v mezích zákona.
- Podnik v ekonomické rovině jde o totéž jako firma, v právní rovině se podnik označuje jako obchodní závod, je ekonomicko právním subjektem, jehož charakterizuje ekonomická samostatnost. V rámci právního pojetí nejde o subjekt práva, ale o organizovaný souhrn

jmění, kterí podnikatel vyčlenil za účelem provozování jeho činnosti.

- * Podnik je možné "zaměnit" za **právnickou osobu**, která jako podnikající osoba vyčlenila část svého majetku právě na zřízení obchodního závodu, tedy podniku.
- * V obecné rovině si tak pod pojmem podnik lze představit právnickou osobu.
- Obchodní závod (věc hromadná) je tvořen složkou majetkovou hromadná věc sloužící k podnikání, složkou osobní podnikatel a složkou nehmotnou například know-how.
- Věci sloužící k podnikání se nazívají obchodní majetek.
- Podnik slouží k poskytování zboží a služeb a v rámci hospodářského koloběhu tak tvoří jednu ze základních jednotek, či stavebních kamenů, na nabídkové straně trhu (podnikatel FO, nebo podnikatel PO a jeho podnik).
- Obchodní závod (podnik) u FO tedy tvoří veškerý provozní majetek (kapitál) a to jak hmotný, tak i nehmotný - lze ho tak jako věc hromadnou i převést a jinou osobu, u PO je tedy obchodní závodem rovněž veškerý provozní majetek (kapitál), nemá právní subjektivitu.
- Pobočka nemá právní subjektivitu
- Odštěpný závod nemá právní subjektivitu
- Provozovna nemá právní subjektivitu

Okolí

- Musí být příznivé pro podnikání.
- Součástí trhu, ekonomiky, hospodářství.
- Působí na něj vnější faktory.
- Tyto faktory ovlivňují podnikání.
- Pokud je tak například daná oblast (stát) postavená na netržních pojetích hospodářství - například uzavřená, centrálně plánovaná ekonomika, podnikat tam určitě nepůjde.
- Okolí podniku tvoří kvůli globalizaci prakticky celý svět.
- Jsou hmotné a nehmotné prvky okolý podniku.
- Česko je součástí evropského jednotného trhu což v rámci okolí podniku otevřelo mnoho nových možností ale také zvýšilo konkurenci.

Jednotlivé prvky okolí podniku:

- * Geografické,
- * sociální okolí ve smyslu důsledků své činnosti pro společnost, jedná se o jakousi sociální odpovědnost podniku, který by měl být prospěšný i svému okolí,
- * politické a právní,
- * ekonomické,
- * ekologické,
- * technologické,
- * etické,
- * kulturně historické.

• Ekonomická podstata podnikání

Vytvářet nabídku, vytvářet optimální alokaci zdrojů (důležitá součást

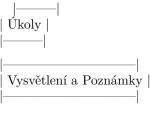
trhu, která společně s poptávkou vytvářejí rovnovážnou cenu a právě tu zmíněnou optimální alokaci zdrojů).

- Působit jako důležitý subjekt v rámci trhu.
- Důležité v rámci rozvoje ekonomiky, hospodářství, technologie a ekonomického růstu a uspokojování potřeb, dále specializace a dělba práce, vytváření blahobytu.
- Zjišťování poptávky a uspokojování poptávky na tržním principu a cenovém principu a principu vzácnosti zdrojů, oproti například centrálně plánované ekonomice jsou v tomto společnosti velice dobré.

· Právní formy podnikání

- 6ivnostenské podnikání
- NEŽIVNOSTENSKÉ PODNIKÁNÍ
- Právnické osoby.
- Implicitní a explicitní náklady, fixní a variabilní náklady, další druhy nákladů.
- Implicitní náklady náklady obětované příležitosti (druhé nejlepší alternativy).
- Dlouhodobé a krátkodobé období.
- Práce = L = Variabilní náklady
- Kapitál = K = Fixní náklady
- Výše napsané L=VC a K=FC však neplatí vždy, i náklady za práci mohou být například fixním nákladem.
- · Konkurenční okolí podniku

Otázka 13 - Efektivnost podniku a její základní kategorie, cíle a funkce podniku (poslání a vize podniku, S.M.A.R.T. cíle, ziskové a neziskové formy podnikání, podnikatelské objevování), investiční rozhodování podniku (základní metody a jejich užití).

Cíle podniku

Cíle podniku

/ \
v teorii | v praxi

maximalizace zisku | maximalizace zisku

maximalizace zisku na akcii | ukazatele ROE

tržní cena akcie |
shareholder value | shareholder value

MVA, EVA | MVA, EVA

Otázka 14 - Finanční řízení podniku (organizace a hlavní úkoly finančního managementu), finanční analýza (nástroje pro rozhodování finančního managementu). Financování podniku (vnější a vnitřní zdroje, rozvaha), hospodářský výsledek podniku (rentabilita, výsledovka). Majetková a kapitálová struktura podniku.

| Ükoly |
| Finanční řízení podniku
| Finanční management - organizace
| Finanční management - hlavní úkoly
| Finanční analýza
| Nástroje pro rozhodování finančního managementu

☐ Financování podniku

□ Rentabilita□ Výsledovka

□ Vnější a vnitřní zdroje□ Finanční uzávěrka - rozvaha

□ Hospodářský výsledek podniku

• Financování podniku

- Doplnit

Otázka 15 - Podnikové řízení (rámec strategického řízení, taktické a operativní řízení), oddělení vlastnictví a řízení podniku, správa a řízení velké společnosti (korporátní strategie, nadnárodní společnosti). Organizační výstavba podniku (typická oddělení v podniku, organizační inovace).

|-----| Úkoly | |-----|

□ Podnikové řízení
□ Strategické řízení
□ Taktické řízení
□ Operativní řízení
□ Oddělení vlastnictví a řízení podniku
□ Správa a řízení velké společnosti
☐ Korporátní strategie
□ Nadnárodní společnosti
□ Organizační výstavba podniku
□ Typická oddělení v podniku
□ Organizační inovace
[
Vysvětlení a Poznámky
Mezinárodní obchod
 V souvislost s nadnárodní společností
Existují tři druhy plánů:
- Komplexní strategické plány
– Taktické plány
- Operativní plány
Organizační výstavba podniku
- Doplnit
- OSCAR
– Typická oddělení v podniku
1. Ředitel
 Výzkum a vývoj, Technika, Výroba, Obchod, Personalistika, Marketing, Právní oddělení, Metodika, Controlling, Účetní etc.
marketing, Fraviii oddeleni, Metodika, Controlling, Ocetini etc.
Otázka 16 - Podnikové účetnictví (právní úprava, zásady a jejich
odraz ve vedení účetnictví), účetní výkazy, manažerské účetnictví a
podniková statistika (role podnikových informačních systémů, vztah
k finančnímu účetnictví).
Ukoly

Vysvětlení a Poznámky

Otázka 17 - Cenové strategie, odbyt a marketing, marketingový mix, životní cyklus produktu; řízení distribučních kanálů; marketingová

komunikace, propagační mix, marketingová inovace.

- ⊠ Cenová strategie
- ☐ Odbyt a marketing
 - ⊠ Marketingový mix
 - ⊠ Životní cyklus produktu
 - ⊠ Řízení distribučních kanálů
 - ⊠ Marketingová komunikace
 - ⊠ Propagační mix
 - ⊠ Marketingová inovace

• Cenová strategie

- Za jaké ceny bude firma prodávat své zboží a služby?
- V rámci jednotlivých fází vstup na trhu, působení na trhu a obchod z trhu potřebuje firma dosahovat různých cílů, vzhledem k monopolistické konkurenci jim cenová politika pomáhá v jednotlivých fázích ve smyslu cenové konkurence.
- Týká se:
 - * Stanovení ceny,
 - * jednotnosti ceny, nebo jejich rozdílnost targeting positioning, segmentace,
 - * Vývoj cen v čase a jejich změny,
 - * důvody změny cen.
- Probíhá zde vytváření cen:
 - * Hodnotová,
 - * tržní (poptávková),
 - * nákladová,
 - * konkurenční.
- Cenová politika má své cíle: vstup na tri, dosažení vyššího podílu na trhu,maximalizace zisku, přežití etc.
- Nejčastější nástroje cenové politiky: slevy, zaváděcí ceny, dumping, vysoká cena u luxusního zboží image.

• Odbyt a marketing

- Odbyt završení podnikového reprodukčního procesu zaměřeného na uspokojování potřeb - dovedení výrobku ke spotřebiteli - dosažení cíle podnikání - tedy přenechání statku jinému subjektu za určité protiplnění.
- V tržním hospodářstí není problém zboží vyrobit, ale prodat jej,

- neboť trh prodávajícího je nahrazen trhem kupujícího záleží tedy na poptávce (potřebě).
- Aby firmy měly odbyt musí se ve své činnosti orientovat na potřeby a přání svých zákazníků, členů, klientů - Marketing.
- Marketing není jen dělání reklamy, je to poměrně rozsáhlý souhrn činností!!
- Marketing musí tyto potřeby zjišťovat, popřípadě je vyvolávat a současně s tím hledat způsoby jak je uspokojovat.
- Jedna z definic marketingu může znít: "Marketing je lidská činnost, umožňující organizaci zjistit neuspokojené potřeby a přání, přeměnit je do podoby ziskových příležitostí a tento zisk realizovat."
- Pro uplatňování marketingového přístupu musí být splněny jisté podmínky ve smylu okolí podniku tedy například ekonomické, sociální, právní, politické například centrální řízení a omezená funkce trhu na straně nabídky nebo poptávky marketing téměř neumožňuje!!
- Marketingová forma odbytu funguje pouze v tržním prostředí, neplatí však, že sama existence tržního prostředí nezbytně vede k tomu, že jediná forma odbytu je marketingová forma.
- Dílčí oblastí v rámci odbytu je **prodej** prodávající se zavazuje převést na kupujícího vlastnické právo k užívání a kupující se zavazuje uhradit kupní cenu.

- Při prodeji se tedy uplatňuje několik dílčích činností:

- * tvorba strategie a plánování prodeje,
- * příjem zakázek a zakázkové řízení,
- * kontakty se zákazníky,
- * analýza prodeje,
- * fyzická distribuce,
- * řízení zásob hotových výrobků a jejich skladování,
- * balení a adjust ace,
- * předání příkazu k fakturaci.
- Firma pro tytyo činnosti nemusí využívat marketingový přístup, u společností, které marketing využívají spadají tyto dílčí činnosti pod marketingový plán.
- Do marketingu spadají i další věci, například marketingové přístupy a metody v oblasti nákupních činností podniku - to totiž značně souvisí s plánováním zásob, výroby a prodeje.
- K nejdůležitějším funkcím marketingu patří rozhodování o tom, jaké výrobky a komu nabídnout, jak komunikovat se zákazníkem, a jakou cenu mu nabídnout + inovace.

- Marketingový plán

- * Marketingový plán odbytu má několik dílčích kroků:
 - tržní diagnóza momentální tržní situace a finanční stránka podniku, marketignové oddělení musí rovněž sbírat a vyhodnocovat veškeré relevantní informace,
 - 2. tržní prognóza vývoj na trhu,
 - 3. plánování cílů strategické obecné a taktické jednotlivé cíle odbytové politiky,
 - 4. plánování marketingového mixu,
 - · Také takzvaný **4P**,
 - produkt vše co se týká výrobu, inovace a její výsledky, má dopad i na business plán,
 - · price stanovování ceny, viz cenová strategie výše,
 - propagace segmantace, targeting a positioning, reklama, public relations,
 - Propagace musí zákazníkovi přinést následující informace:
 - Výrobek existuje, kde lze získat, k čemu slouží, cena, péče o výrobek, používání výrobku, životnost výrobku
 zde se jedná o komunikační mix.
 - place (distribuce) jakými kanály zboří prodávat standardně - prodejna, přímý prodej, velkoobchod, prodejce (dealer, broker, prodejní agentura etc.), jen
 - přes internet.
 5. sestavení rozpočtu porovnání příjmů a výdajů spojených s dosaženým požadované výše odbytu.
- * Pro největší spokojenost zákazníka se používá taktika čtyř C:
 - · celkový užitek zákazníka,
 - · celkové i nefinanční náklady na získání a užití výrobku,
 - komfort spojený s nákupem výrobku, s jeho užíváním a s jeho následnou likvidací.
 - · Oboustranná komunikace acquisition and retention.

Životní cyklus produktu

* BCG matice - také popisuje jednotlivé fáze produktu a říká jak s nimi naložit:

	Vysoký tržní podíl	Nízký tržní podíl
Vysoká míra růstu	Hvězdy	Otazníky
Nízká míra růstu	Dojné krávy	Bídní psy

· Hvězdy - předělat v dojné krávy, dojné krávy - udržet, stabilní zisk pro firmu, otazníky - rozdělit na perspektivní ->

dojné krávy, ostatní eliminovat, bídní psy - utlumit výrobu a stáhnout z trhu.

- * Životní cyklus produktu jest časovým úsekem mezi zavedením a stažením produktu z trhu, má několik fází.
 - Vývojová fáze vývoj produktu, nulový zisk, vysoké náklady
 ztráta na produktu
 - Fáze zavádějící uvedení na trh, risk, zda se produktu uchytí, výdaje mohou být stále větší než příjmy
 - · Fáze růstová prosazení na trhu zisk,
 - Fáze zralosti produkt je zavedený a kupovaný, tato fáze trvá dlouho a postupně se přeléva v úpadek, zisky jsou stabilní ale postupně začínají klesat - tendence vyššího investování do marketingu - může být prodloužena modifikací produktu, trhu nebo marketingového mixu
 - · Fáze úpadku záleží na typu produktu, některé jsou nestárnoucí, ale produkt je časem překonám, změní se preference spotřebitelů etc. začnou klesat prodeje a zisky, společně s fází zralosti dvě nejdeší části může být na čas zvráceno inovací produktu, nové variace, vyřazování výrobku cenová politika, snížení ceny.

Distribuční kanály

- * Viz marketingový mix
- * Standardně prodej napřímo, nebo pomocí zprostředkovatelů velkoobchody, maloobchody etc.
- * Záleží na mnoha faktorech umístění, velikosti, segmentaci, targetingu etc.
- * Záleží i na cílovém trhu.

Marketingová komunikace

- * Komunikace informací novým a stávajícím zákazníkům.
- * Komerční například akvizice a prodej, nekomerční support.
- * Patří sem jak osobní komunikační kanály například event marketing, tak i neosobní - offline reklama (venkovní reklama), internetová reklama (obsahovka, PPC).
- * Důležitou informační součástí CRM.

Propagační mix:

- * Cílené oslovení kupujících s určitým sdělením, snaha ovlivnit chování zákazníka a přinutit ho ke koupi.
- * podpora prodeje například kupóny, dárky, ochutnávky, cenové stimuly, soutěže, prémie, věrnostní programy etc.,
- * reklama
- * prodeiní personál.

- $^{\ast}\,$ PR vytváření dobé image, press relation, firemní akce, sponzoring etc.,
- * přímý marketing oslovování klientů na základě dat z databáze, přímé oslovování etc.

- Marketingové inovace:

- * Jedná se o zavedení nových marketingových metod zahrnujících zásadní změny v produkt design nebo packaging, product plamenent, product promotion nebo pricing.
- * Zaměřená na lepší vyhodnocování a reakci na potřeby zákazníků, otevírání nových trhů, nový positioning produktu na trhu s cílem zvýšení prodejů firmy a jejich zisků.
- * Zásadní rozdíl mezi inovací a pouhou změnou tkví v implementaci marketingové metody, která nebyla nikdy předtím používána, musí být součástí nového marketigového konceptu nebo strategie zvýrazněný zásadní změnou oproti stávajícím firemním marketingovým metodám.

Otázka 18 - Tržní hodnota podniku, faktory tvorby hodnoty, měření hodnoty podniku.

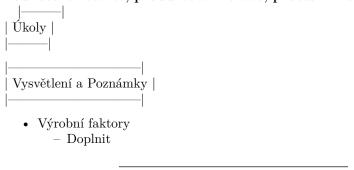
<i>u</i> 1
Úkoly
□ Tržní hodnota podniku
☐ Faktory tvorby hodnoty
□ Měření hodnoty podniku
Vysvětlení a Poznámky

· Tržní hodnota podniku

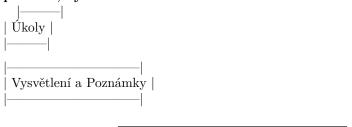
- Tržní hodnota firmy a její růst.
- Patří k základním cílům finančního managementu.
- Neexistuje univerzální ocenění podniku, jen mnoho druhů, používá se řada metod a postupů, metody je třeba vždy volit v souladu s účelem ocenění.
- Ocenění má krátkodobý charakter mění se jak vnější tak i vnitřní podnímky podniku.
- Faktory tvorby hodnoty
 - * Doplnit
- Měření hodnoty podniku
 - * Majetkový princip účetní hodnota, substanční hodnota

- * Výnosový princip kapitalizované výnosy, dividendový diskontní mdel, diskontovaný FGFE, FCFF, EVA
- * Kombinovaný
- * Na tržním principu tržní multiplikátor, srovnatelných trancakcí
- * Reálných opcí

Otázka 19 - Výroba a její zabezpečení (výrobní plán, druhy podniků, typy výrobní činnosti, výnosy z rozsahu), lokalizace podniku, globální hodnotové řetězce, produktová inovace, procesní inovace.

Otázka 20 - Majetek podniku – charakteristika, členění, rozdíl mezi dlouhodobým a krátkodobým majetkem, oceňování, pořízení, odepisování, vyřazení.

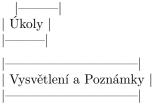
Otázka 21 - Pohledávky a závazky podniku – vznik a členění, zásada opatrnosti, cizí a vlastní zdroje. Náklad a výnos - druhy, pravidla účtování, odraz v účetních výkazech. Řízení a účtování zásob – charakteristika, členění, způsoby účtování, oceňování spotřeby.

Úkoly
☐ Pohledávky a závazky podniku
□ Vznik a členění
☐ Zásada opatrnosti
☐ Cizí a vlastní zdroje (kapitál

□ Náklady a výnos
□ Zisk podniku, náklady podniku, příjmy podniku (Ekonomický pohled
z distanční opory)
□ Druhy
□ Pravidla účtování
□ Odrza v účetních výkazech
□ Řízení a účtování zásob
□ Charakteristika
□ Členění
□ Způsoby účtování
□ Oceňování spotřeby
Vysvětlení a Poznámky

- Zisk podniku, náklady podniku, příjmy podniku
 - Doplnit
 - Účetní zisk celkový příjem explicitní náklady, zisk je tedy TR TC
 - Ekonomický zisk Účetní zisk implicitní náklady

Otázka 22 - Výsledek hospodaření podniku, účetní závěrka – pravidla, postup, úloha auditu.

Účetní závěrka (uzávěrka) se skládá z výsledovky (výkaz zisků a ztrát) a z rozvahy, přehled o finančních tocích, změny vlastního kapitálu a příloha k účetní závěrce, tou je komentář k účetní závěrce.

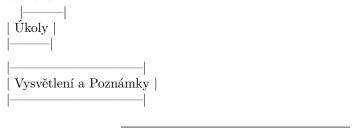
Krom toho firma ještě podává přiznání k dani z příjmu právníckých osob a přiznání k dani z přidané hodnoty společně s kontrolním a souhrnným hlášením.

Otázka 23 - Daně z hlediska hospodaření podniku, druhy a diskuse v rámci daňové reformy.

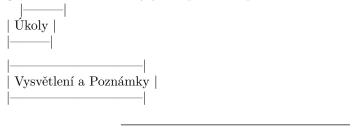

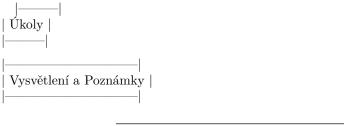
Otázka 24 - Role manažera v organizaci, organizační vztahy a vazby, klíčové odpovědnosti při vedení a řízení podřízených a jejich uplatňování.

Otázka 25 -Charakteristika pracovní pozice a výběr podřízených, požadavky na profil kandidáta, způsobilosti odborné a osobnostní, jak zajistit výběr správného kandidáta. Styly vedení podřízených – základní manažerské typy, situační vedení a jeho uplatňování, delegování, koučování a jejich správné uplatňování.

Otázka 26 - Hodnocení, motivace a rozvoj podřízených, typologie osobnosti, motivační faktory, motivační nástroje, měření a hodnocení výkonnosti, nástroje rozvoje podřízených.

Otázka 27 - Nákup, logistika, zásobování. Hlavní úkoly logistického oddělení, logistické metody, řízení zásob, marketingový nákupní mix.

Úkoly
<u> </u>
⊠ Nákup
□ Logistika
□ Zásobování
☐ Hlavní úkoly logistického oddělení
☐ Logistické metody
☐ Řízení zásoby
□ Marketingový nákupní mix

Nákup

- Řízeno útvarem nákupu/útvarem zásobování standardně.
- Účel efektivní uspokojování potřeb vycházejících z plánovaného průběhu základních, pomocných a obslužných výrobních a nevýrobních procesů.
- Lidsky řečeno má za úkol nákup veškerého materiálu, který je spojen s provozem daného subjektu.
- Potřeba zásaního uplatňování nákupního marketingu
 - * Nákup aktivní článek v procesu plnění strategických cílů podnikání, které jsou vrcholovými kritérii rozhodování.
 - * Informační základna a přenos informací od prodeje k nákupu odpovídající chování na straně nákupu ve smyslu materiálů, kvantity, kvality, logistiky a podobně.
 - * Snaha vidět dodavatele jako partnera-spojence a fér protihráče na tržním kolbišti.
- Plán nákupu je důležitým nástrojem managementu i v tržních podmínkách - je předpokladem efektivního řízení nákupního procesu.
- Plán nákupu začíná včasným a reálným vyjasněním potřeb (nákupní marketing) a pokračuje nákupním výzkumem a volbou dodavatele jako východiskem pro všasné zahájení nákupní komunikace (to vše také marketing).
- Proč marketingové pojetí? Těžiště aktivitu nákupů je nutné přesunout z operativních plánů do strategických plánů, jinak bude podnik bez vlastní nákupní strategie zaostávat za konkurencí a dostane se pouze do vleku vnějších tržních partnerů.

• Logistika

- Doplnit (je v knize)
- Zásobování

- Doplnit (je v knize)
- Hlavní úkoly logistického oddělení
 - Doplnit (je v knize)
- Logistické metody
 - Doplnit (neni v knize)
 - Logistické řetězce
- Řízení zásob
 - Doplnit (je v knize)
- Marketingový nákupní mix
 - Součástí marketingového pojetí nákupu.
 - * Uplatňování marketingových přístupů, metod a techniky v oblasti nákupu.
 - * Jedná se tedy o marketingový přístup uplatněný na straně nákupu spočívající v průzkumu a výzkumu dodavatelského trhu (potenciální nabídky), rozhodování o optimálním dodavateli, režimu a podmínkách dodávek (cenových, dodacích, platebních, logistických atd.), zásobách a logistickém zajištění nákupních procesů atd.
 - * Snaha o dlouhodobé partnerské, vzájemně výhodné dodavatelskoodběratelské vztahy ve všem možných otázkách, tedy například v kvalitě výrobků, spolehlivosti, pružnosti a efektivnosti plnění smluv, komunikaci apod.
 - * Smyslem marketingového pojetí nákupu je propojení celého výrobního řetězce v rámci firmy.
 - * Lepší, než kdyby bylo nákupní oddělení se svým vlastním plánem, nesesynchronizovaným s marketingovým plánem, nebo které by nakupovalo *ad hoc*.
 - * Nejde vlastně o nic jiného než o propojení vstupní a výstupní strany celého výrobního řetězce řízeného marketingovým způsobem
 - * Nákupní marketingem podnikový logistický řetězec začíná a marketingem na straně prodeje a konečným odbytem končí, opačným směrem probíhá informační tok od marketingu na straně prodeje k marketingu na straně nákupu.
 - * Obě hraniční funkce májí to podstatné společné: zprostředkovávají propojení vnitropodnikového prostředí s vnějšími tržními subjekty, důležitým předpokladem (kritickým faktorem úspěchu) je vzájemná komunikace tržních partnerů dodavatelů, či odběratelů (zprostředkovatelů či spotřebitele).
 - Co to vlastně je ten nákupní marketingový mix?
 - * Vychází z marketingového mixnu nákupního (4P)
 - * Informační a komunikační nákupní mix
 - * Výrobkový mix a mix služeb
 - * Cenový a kontrakční mix
 - * Logistický a dodávkový mix

Otázka 28 - Řízení rizik, definice rizika a nejistoty, kategorizace rizik, metody měření a ošetření rizik, Risk Apettite, organizace řízení rizik ve společnosti.

<u> </u>
Úkoly
[]
□ Řízení rizik
☑ Definice rizika a nejistoty
☐ Kategorizace rizik
☐ Metody měření a ošetření rizik
\square Risk Apettite
\Box Organizace řízení rizik ve společnosti
Vysvětlení a Poznámky

• Definice rizika a nejistoty

- Riziko je hrozba, že určité jednání nebo událost negativně ovlivní schopnost instituce naplnit strategii a dosáhnout cílů
- Riziko je hrozba, že s určitou pravděpodobností dojde k události, jež se liší od předpokládaného stavu či vývoje, přitom:
 - * výsledek musí být nejistý, existují alespoň dvě varianty řešení
 - * alespoň jeden z možných výsledků musí být nežádoucí

Riziko má dvě dimenze

- * Pravděpodobnost, že nastane
- * Velikost jeho dopadu

Riziko musí být:

- * Identifikovatelné
- * Hodnotitelné
- * Uchopitelné pro rozhodování o jeho ošetření
- Nejistota souvisí s rizikem, znamená možnost různých výsledků, jejichž pravděpodobnost není kvantifikována.

• Kategorizace rizik

- Z pohledu řízení rizik se jedná o ucelené seskupení popřípadě hierarchizaci rizik podle určitého přístupu, například:
 - * Podle firemní procesů -
 - * Podle podnikatelských aktivit -
 - * Podle obecně závazných pravidel -

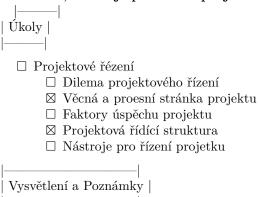
• Metody měření a ošetření rizika

- No

• Risk Appetite

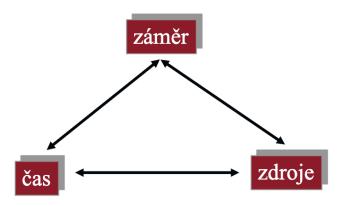
 Jedná se o ochotu akceptovat riziko - riziková expozice, kterou je daný subjekt ve sledovaném období ochoten akceptovat v podmínkách existence daného rizika, odvozuje se například od variability ROE (return on equity) a výše vlastního jmění (vlastního kapitálu).

Otázka 29 - Projektové řízení, dilema projektového řízení, věcná a procesní stránka projektu, faktory úspěchu projektu, projektová řídící struktura, nástroje pro řízení projektů.

• Dilema projektového řízení

- Záměr projektu je třeba realizovat v daném čase s danými zdroji
- Jedná se tedy o trojúhelník
- Tyto parametry spolu souvisí a nelze je nezávisle měnit

• Věcná a procesní stránka projektu

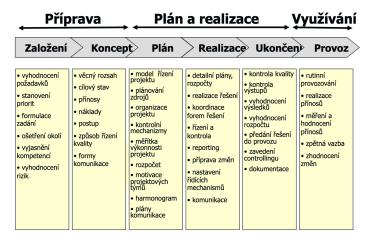
- Jsou to dvě složky projetku
- Vedou k úspěchu projektu
- Všechny dílčí fáze spadají pod tři hlavní nadfáze 1. Příprava, 2. Plán a Realizace, 3. Využívání

Věcná stránka zahrnuje několik dílčích fází v procesu

* Diagnóza (jedná se o zhodnocení stávající situace - například SWOT, rizika, konkurence, příležitosti etc.) -> Vize (vize jak reagovat na diagnózu, tzn. obchodní záměr, cílový stav, přínosy etc.) -> Design (vesměs se jedná o plány a o organizaci projetku jako takového, tedy například akceptační kritéria, formy komunikace, hodnocení úspěchu, rozpočet, návrh řešení etc.) -> Řešení (fáze ve které se účastníci projetku snaží vyřešit nadesignované řešení, jedná se tedy o realizaci řešení před jeho implementací, koordinace, kontrola, reporting, testování etc.) -> Zavedení (jedná se o zavedení vytvořených změn do provozu, nemusí být ostrý provoz, může se jednat o finální testing, kontrolu kvality, pilotní ověření, realizaci změn, výsledky vyhodnocení, rozpočty vyhodnocení, uvedení do provozu, kontroling, dokumentace) -> Provoz (uvedení do ostrého provozu, rutinní používání, vyhodnocení real life přínosů, zpětná vazba)

- Procesní stránka projektu

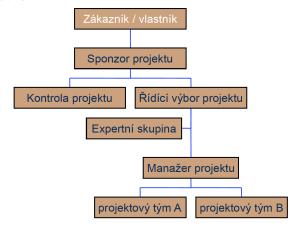

– Faktory úspěchu projektu

- * Faktory úspěchu projektu jsou faktory, dle nichž lze hodnotit úspěch projektu v rámci jeho finální fáze, tedy **Využívání**.
- * Ke zhodnocení úspěchu projektu je nutné stanovit **měřitelné** indikátory.

Projektová řídící struktura

* Jedná se o jednotlivé články projektu, standardně se dá vyobrazit následovně:

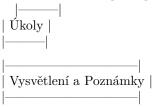
- * Je však nutné říci, že každý projekt může mýt nastavenou různou projektovou řídící strukturu a do projektu mohou být zapojeny různí jednotlivci a organizace.
- * **Zákazník projektu** zadavatel projetku, například firma, jednotlivec, stát, obec
- * **Sponzor projektu** standardně owner projetku, tedy odpovědný zástupce zákazníka projetku **manažer**, **oddělení**
- * Kontrolor projetku jak na straně zákazníka, tak dodavatele

(může být, měl by být), záleží jestli je projekt outsorcován nějakému dodavateli, nebo zda se uvolní interní pracovní síla k realizaci projektu.

- * Řídící výbor většinou se sestává ze sponzora projektu, a dalších vrcholných řídících článků projektu (tedy většinou manažerů projektu)
- Nástroje pro řízení projektu

* Doplnit

Otázka 30 - Marketing a odbyt, hlavní úkoly marketingového oddělení, marketingové techniky, vztah podnikové a marketingové strategie. Trh a jeho segmentace, definování cílových zákaznických skupin a zaměření - targeting a positioning.

Jedná se o celé pojetí výrobního procesu - viz fáze v odmaturuj (dopsat)

Slovník základních pojmů

PDF s OCR je k dispozici zde.